Preventing Sexual and Gender-based Violence (SGBV)

STRATEGIES FOR UNIVERSITIES

ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය වැළැක්වීම

විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය සඳහා ක්‍රමෝපායන්

பாலியல் மற்றும் பால்நிலைசார் வன்முறைகளைத் தடுத்தல்

பல்கலைக்கழகங்களுக்கான மூலோபாயம்

University Grants Commission

Federation of University Teachers' Associations

CARE International Sri Lanka

Preventing Sexual and Gender-based Violence (SGBV)

Strategies for Universities

ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය වැළැක්වීම

විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය සඳහා ක්‍රමෝපායන්

பாலியல் மற்றும் பால்நிலைசார் வன்முறைகளைத் தடுத்தல்

பல்கலைக்கழகங்களுக்கான மூலோபாயம்

University Grants Commission
Federation of University Teachers' Associations
CARE International Sri Lanka

© CARE International Sri Lanka.
February 2015
All rights reserved.

The views expressed in this book are those of the persons who contributed to this document and do not necessarily reflect the views and policies of CARE International Sri Lanka. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise without full attribution.

For further information please contact:

CARE International Sri Lanka,
No. 73, Isipathana Mawatha, Colombo 05, Sri Lanka.
Tel : +94 115 399 299
Fax : +94 112 583 721
srilanka@co.care.org
www.care.lk

ISBN 978-955-1138-07-3

Designed and Printed by www.designwavesmedia.com

Endorsements by Academics

NAME	POSITION	UNIVERSITY
Dr. Shravika Dhamunupola Amarasekera	Senior Lecturer, Department of English	University of Colombo
Professor Sarath Amarasingha	Senior Professor, Department of Sociology	University of Ruhuna
Dr. Harini Amarasuriya	Senior Lecturer, Department of Social Studies	Open University of Sri Lanka
Professor Sarath Amunugama	Senior Professor and Former Vice Chancellor	University of Kelaniya
Professor Anbahan Ariadurai	Professor and Dean, Faculty of Engineering Technology	Open University of Sri Lanka
Professor Nelum Deshappriya	Professor, Department of Botany	University of Kelaniya
Professor Neloufer de Mel	Senior Professor, Department of English	University of Colombo
Professor D. G. Harendra de Silva	Cadre Chair and Senior Professor, Department of Paediatrics	University of Kelaniya
Professor Nilanthi De Silva	Cadre Chair and Senior Professor, Dean, Faculty of Medicine	University of Kelaniya
Dr. Nirmal Dewasiri	Head, Department of History	University of Colombo
Professor W.P.S. Dias	Senior Professor and Head, Department of Civil Engineering	University of Moratuwa
Mr. J.K.C. Dissanayake	Senior Lecturer, Department of Languages	Sabaragamuwa University of Sri Lanka
Professor Lakshman Dissanayake	Senior Professor, Department of Demography	University of Colombo
Dr. P. Anuruddhi S. Edirisinghe	Senior Lecturer and Head, Department of Forensic Medicine	University of Kelaniya
Dr. Anusha Edirisinghe	Senior Lecturer, Department of Sociology	University of Kelaniya
Professor Asvini D. Fernando	Associate Professor, Department of Paediatrics	University of Kelaniya
Professor Ravindra Fernando	Head and Senior Professor of Forensic Medicine and Toxicology, Faculty of Medicine	University of Colombo

NAME	POSITION	UNIVERSITY
Professor Savitri W.E. Goonesekere	Professor of Law Emeritus	University of Colombo
Professor Camena Guneratne	Dean, Faculty of Humanities and Social Sciences	Open University of Sri Lanka
Dr. Farzana F. Haniffa	Senior Lecturer, Department of Sociology	University of Colombo
Professor Siri Hettige	Chair and Senior Professor of Sociology, Department of Sociology	University of Colombo
Dr. H. A. A. Swarna Ihalagama	Senior Lecturer, Department of Sinhala	University of Kelaniya
Dr. C. V. L. Jayasinghe	Senior Lecturer, Department of Food Science & Technology	Wayamba University of Sri Lanka
Professor H.D.Y.D. Jayathilake	Professor, Department of Sociology	University of Sri Jayawardenapura
Dr. Wijaya Jayatilaka	Senior Lecturer, Department of Agricultural Extension	University of Peradeniya
Professor Ramanie Jayatileke	Professor, Department of Sociology	University of Colombo
Professor Mangalika Jayathunga	Professor, Department of Fine Arts	University of Kelaniya
Dr. S. Jeyasankar	Senior Lecturer, Department of Fine Arts	Eastern University of Sri Lanka
Dr. Pavithra Kailasapathy	Senior Lecturer, Faculty of Management and Finance	University of Colombo
Ms. S. Krishnakumar	Senior Lecturer, Department of History	University of Jaffna
Dr. Chandani Liyanage	Head, Department of Sociology	University of Colombo
Dr. Sitralega Maunaguru	Retired Professor	Eastern University of Sri Lanka
Mr. Hasitha Pathirana	Senior Lecturer, English Language Teaching Unit	University of Kelaniya
Dr. H.R. Nishadini Peiris	Head and Senior Lecturer, Department of Public Administration	Uva Wellassa University of Sri Lanka
Dr. A.S. Perera	Senior Lecturer, Department of Private and Comparative Law	University of Colombo
Professor Jennifer Perera	Senior Professor of Microbiology and President, Sri Lanka Medical Association	University of Colombo
Dr. Harshana Rambukwella	Senior Lecturer, Postgraduate Institute of English (PGIE)	Open University of Sri Lanka
Dr. S. Ramesh	Senior Lecturer, Department of Linguistics and English	University of Jaffna
Professor Athula Ranasinghe	Dean, Faculty of Arts	University of Colombo
Ms. Mahishi Ranaweera	Head, English Language Teaching Unit	University of Kelaniya

NAME	POSITION	UNIVERSITY
Dr. Romola Rassool	Acting Head, Department of English	University of Kelaniya
Dr. S.J.M.N.G. Samarakoon	Senior Lecturer, Department of Economics and Statistics	Sabaragamuwa University of Sri Lanka
Dr. Dinesha Samararatne	Lecturer, Department of Public and International Law	University of Colombo
Professor Gameela Samarasinghe	Associate Professor, Department of Sociology	University of Colombo
Professor Diyanath S. Samarasinghe	Associate Professor, Department of Psychological Medicine	University of Colombo
Mr. M.A. Mohamed Sameem	Director, Students Support Services and Welfare	Southeastern University of Sri Lanka
Professor Sharya Scharenguivel	Head of the Department, Professor of Law, Department of Private and Comparative Law	University of Colombo
Dr. D.M. Semasinghe	Dean, Faculty of Commerce and Management Studies	University of Kelaniya
Professor Gamini Senanayake	Vice Chancellor	University of Ruhuna
Professor Hemantha Senanayake	Professor in Obstetrics and Gynaecology, Head, Department of Obstetrics and Gynaecology, Chair, Ethics Review Committee, Faculty of Medicine	University of Colombo
Dr. Anuzsiya Senathirajah	Senior Lecturer, Department of Social Sciences	Southeastern University of Sri Lanka
Dr. A. B. Seneviratne	Senior Lecturer, Department of Forensic Medicine	Rajarata University of Sri Lanka
Professor Lakshman Seneviratne	Dean, Faculty of Humanities	University of Kelaniya
Professor Indira Silva (Nanayakkara)	Senior Professor in Veterinary Clinical Sciences, Department of Veterinary Clinical Sciences	University of Peradeniya
Professor Neluka Silva	Professor, Department of English	University of Colombo
Professor V. P. Sivanathan	Dean, Faculty of Arts	University of Jaffna
Mr. V. Thamilmaran	Dean, Faculty of Law	University of Colombo
Mr. Chandraguptha Thenuwara	Senior Lecturer, Department of History and Theory of Art	University of Visual and Performing Arts
Dr. P. M. C. Thilakarathna	Senior Lecturer, Department of Accountancy	University of Kelaniya
Professor Asanga Tilakaratne	Head, Pali and Buddhist Studies Unit	University of Colombo
Dr. Deepika Udagama	Head, Department of Law	University of Peradeniya

NAME	POSITION	UNIVERSITY
Professor Malini Udupihille	Professor, Faculty of Medical & Allied Sciences	Rajarata University of Sri Lanka
Professor Jayadeva Uyangoda	Chair of Political Science, Department of Political Science and Public Policy	University of Colombo
Dilini Chamali Walisundara	Senior Lecturer, Department of English	University of Sri Jayawardenapura
Ms. W.A.S. Weerakkody	Senior Lecturer, Department of Human Resources Management	University of Kelaniya
Dr. Sepalika Welikala	Senior Lecturer and Head, Department of Social Studies	Open University of Sri Lanka
Mr. W.M.J. Welgama	Senior Lecturer, Department of Social Sciences	Sabaragamuwa University of Sri Lanka
Professor Carmen Wickramagamage	Professor, Department of English	University of Peradeniya
Professor Maithree Wickramasinghe	Professor, Department of English	University of Kelaniya
Dr. N. Wijayanayake	Senior Lecturer, Department of Industrial Management	University of Kelaniya
Dr. Shermal Wijewardene	Senior Lecturer, Department of English	University of Colombo

Preventing Sexual and Gender-based Violence (SGBV)

Strategies for Universities

Members of the academic and administrative staff from the following universities provided their expertise and inputs for this publication.

University of Colombo
University of Sri Jayawardhenapura
University of Kelaniya
University of Moratuwa
University of Peradeniya
Rajarata University of Sri Lanka
University of Ruhuna
Sabaragamuwa University of Sri Lanka
Uva Wellasse University of Sri Lanka
University of Visual and Performing Arts
Wayamba University of Sri Lanka
Eastern University of Sri Lanka
South Eastern University of Sri Lanka
Open University of Sri Lanka

2013 - 2014

Contents

Acknowledgements 13

Introduction 15

I. Gender, Masculinities and SGBV in Sri Lanka 17

II. The Significance and Impact of SGBV for Sri Lankan Universities 21

III. Legal and Policy Frameworks Pertaining to Gender, Labour, Youth and Violence 25
- International Standards 25
- Legislation 25
- National Policies 25
- University Polices 26

IV. Strategies to Prevent and Address SGBV in Sri Lankan Universities 27
- At the Level of University Policies 27
- At the Level of Institutional Mechanisms 28
- At the Level of Institutional Practice 28
- At the Level of Training and Advocacy 28
- At the level of Academic Programs and Practice 29
- At the level of Organizational Culture 29

V. Key Stakeholders in the University Sector 30

Annexures
- Annexure I: Some Resources/References 87
- Annexure II: Participants at the Consultative Workshops 90

Acknowledgements

We would like to acknowledge and thank the academics from the University of Colombo, University of Sri Jayawardhenapura, University of Kelaniya, University of Moratuwa, University of Peradeniya, Rajarata University, University of Ruhuna, Sabaragamuwa University, Uva Wellasse University, University of Visual and Performing Arts, Wayamba University, Eastern University, South Eastern University and Open University who participated in the consultative workshops for their interest and encouragement and the ready extension of their expertise and support towards formulating strategies on preventing SGBV in universities.

We are grateful to the Centre for Gender Studies at the University of Kelaniya (CGSUK), especially its former Director Professor Maithree Wickramasinghe and its members for taking the leadership to organize and facilitate the consultative process.

This publication would not have been a reality if not for the vision, motivation and the funding commitments made by CARE International (Sri Lanka); especially Mr. Gregory Brady, the Country Director of CARE International; Ms. Ashika Gunasena, the Director Program Quality and Learning; Ms. Jayanthi Kuru-Uthumpala, the Director of the Emerge Project, and Ms. Thiviya Radhakrishnan, the Project Manager of the Emerge Project.

We are grateful to the resource persons at the workshops Professor Neloufer de Mel, Professor Camena Guneratne, Professor Jennifer Perera, Professor Sitralega Maunaguru, Professor Maithree Wickramasinghe, Dr. Anurudhdhi Edirisinghe, Dr. Anusha Edirisinghe, Dr. Aruni Hapangama, Mr. Aruna Lokuliyana, Dr. Mahesan Ganesan (Consultant Psychiatrist, National Institute of Mental Health), Mr. Pradeep Peiris (Senior Researcher, Social Scientists Association) for sharing their extensive research expertise on the subject without reservation.

The lively contributions of our Roundtable discussants at the Colombo workshop, Professor Nawarathna Bandara, Professor Hemantha Senanayake, Professor Aswini Fernando, Professor Carmen Wickramagamage, Professor Gameela Samarasinghe and Dr. Hemamala Ratwatte as well as the Eastern University workshop, Dr. Angela Arulpragasam Anthony, Dr. Jeysinghem, Dr. Bharathi Kennady, Dr. Anushiya Senathirajah and Ms. Salfia Ummah are greatly valued as they generated a reservoir of insights and experiential evidence on SGBV in universities.

In particular, we would like to thank Dr. S. Jeysankar for the dynamic leadership provided by him to conduct the consultative workshop at the Eastern University.

The CGSUK workshop coordinators and rapporteurs, Ms. Thilini Meegaswatte, Ms. Manoja Liyanarachchi and Ms. Sabreena Niles as well as the CGSUK team must be commended for their indefatigable dedication.

Our thanks to Professor Maithree Wickramasinghe for formulating the document as well as Ms. Manoja Liyanarachchi, and Mr. Anton Pushparaj for translating the document into Sinhala and Tamil at record speed. We are thankful to Professor Sitralega Maunaguru and T. Sures for Tamil editing and Dr. H.A.A. Swarnawathie for Sinhala editing. Our thanks to Vimalanathan Vimalathithan, P.J. Williams and Vinitha Karuppiah for Tamil proofreading.

We accept with gratitude the feedback on the draft document by Professor Neloufer de Mel, Professor Jennifer Perera, Professor Sitralega Maunaguru, Professor Hemantha Senanayake, Professor Camena Guneratne, Dr. Anusha Edirisinghe, Dr. Nalika Gunewardena and Dr. Anuruddhi Edirisinghe.

We also thank the Vice Chancellor of the Eastern University, Dr. K. Gobindarajah for hosting the consultative workshop conducted at the Eastern University.

We are immensely grateful to the previous Vice Chancellor of the University of Kelaniya, Professor Sarath Amunugama for his enlightened guidance and unstinting support for the workshops and the formulation of the strategies.

We would like to acknowledge and thank the Chairperson of the University Grants Commission, Professor Mohan de Silva for his wholehearted support for this work and for readily agreeing to host the launch of the document at the UGC.

We thank the Federation of University Teachers' Associations for acknowledging the importance of this issue and pledging to support the measures proposed in this document to address sexual and gender based violence in the university system.

February 2015

Introduction

Sexual and gender-based violence (SGBV) in Sri Lanka remains a hidden practice; its incidence underreported and its perpetrators under-penalized, despite the penal code, the Prevention of Domestic Violence Act and other laws that reinforce its gravity as a criminal action.

Sexual and Gender-based Violence (SGBV)

Sexual and gender-based violence refers to acts that inflict physical, mental, or sexual harm or suffering, threats of such acts, coercion and other deprivations of liberty, whether occurring in public or in private life based on one's gender and/or sexuality. It includes sexual harassment, domestic violence (DM) and intimate partner violence (IPV) amongst other practices (based on the UN Declaration on the Elimination of Violence Against Women, 1993).

SGBV is not confined to violence against women, but can include inter-gender and intra-gender-based sexual and gender-based violence (involving men against boys, seniors students against women freshers during ragging, marital rape and cliteredectomies).

Unlike other types of violence, SGBV is often shrouded in secrecy possibly due to its location in unequal/inequitable gender and sexual relations based on power and its psychosocial consequences on victim-survivors. Societal and cultural attitudes towards SGBV tend to be ambiguous with violence condemned in general, yet, sometimes condoned in patriarchal and gender-unequal discourses. Attempts at redress whether legal or otherwise have been coloured by institutionalized ideological norms and biases pertaining to gender relations and the expression of masculinities / femininities that may influence, delay or divert possible means of reparation and justice. The above factors testify to the fact that SGBV is an extremely complex phenomenon, relating perhaps to the very psychological construction and expression of the identities of perpetrators and victim-survivors.

In recent times, however, there has been increased media reportage of SGBV - often as a social and interpersonal practice with wide-ranging consequences. The media has, more often than not, highlighted the legal impunity with which SGBV is being perpetrated. Several national level consciousness-raising campaigns and research studies as well as statistics convey the extent, intensity and specificities of SGBV.

Given that Sri Lankan universities can be identified as specific sites of gender inequality in which SGBV takes place (especially with license in the case of ragging), several consultative workshops were conducted on preventing SGBV with representatives from fourteen Sri Lankan universities by the Centre for Gender Studies at the University of Kelaniya (CGSUK) from November 2013 – to July 2014. These consultations and workshops included a National Workshop in Colombo with representation from fourteen state universities, as well as workshops at the University of

Kelaniya and the Eastern University with participants from other regional universities as well.

The objectives of the workshops were as follows:

- To create/enhance consciousness about SGBV, including masculinities and femininities, in universities,
- To contribute towards formulating a strategy document on preventing SGBV in Sri Lankan universities, and
- To encourage universities to work towards the prevention of SGBV by prioritizing policy implementation, establishing workable institutional mechanisms and administrative practices, as well as conducting inclusive programs and developing innovative curricula.

The strategies contained in this document are the outcomes of the consultative workshops as well as anonymized consultative questionnaires applied at the workshops.

I. Gender, Masculinities and SGBV in Sri Lanka

Masculinity refers to the social roles, behaviors, and meanings prescribed for men in a given society at a given time. The concept can therefore be seen as founded on gender and not on the biological understandings of sex; as well as a diversity of identities amongst and within different groups of men – leading to the notion of different versions of masculinities. The ideology and practice of masculinity is produced within the institutions of society and through everyday interactions (Kimmel 2000).

However, masculinities can vary within a culture as well as between cultures; over time and during the course of a man's life (ibid). They may also be dependent on the intersections of ethnicity, race, religion, sexuality, language, nationality etc. Moreover, each culture may have more than one hegemonic ideology/expression of masculinity and these may be constructed 'in relation to various subordinated masculinities as well as in relation to women' (Connell 1987). Similarly, it can be argued that the concept of femininities can also be understood as per the concept of masculinities; on the whole, as being psycho-socially and culturally constructed as opposed to being completely based on biological sex (the physical, chemical, chromosomal, gonadal, and anatomical composition of an individual).

Global research on, and theorizations of gender, particularly from women's perspectives, are extensive; sweeping from conceptualizations of gender as a process and not as a static entity (Adkins 1995); gender identities (Chodorow 1978: MacKinnon 1989); gender as performance (Butler 1993) or doing gender (West and Zimmerman 1987); gender relations (Young 1988); gender as institutionalized, and institutions as predisposed towards men and perpetuating gender inequality (Acker 1990) and institutional gender micropolitics (Morley 1999) to name but a few.

These understandings of gender affirm and re-affirm the fact that masculinities and femininities are socially constructed or causally constructed (Haslanger 1995); and may be diverse, unequal, shifting, contingent, and negotiated; and therefore open to change.

In Sri Lanka, research studies and advocacy on masculinities are still meager; and the report by CARE International *Broadening gender: why masculinities matter – Attitudes, practices and gender-based violence in four districts in Sri Lanka,* provides disturbing evidence of perspectives, behaviours and attitudes with regard to gender equality and gender-based violence.

As noted earlier, the expression of masculinities, and of course, femininities, are amongst a number of factors that are critical in determining acts of, and responses to, sexual and gender-based violence. However, research on SGBV in Sri Lanka has generally concentrated on women – principally as victims/survivors of violence or in terms of unequal gender relations (examples include Wijayatilake 2004 and Jayasundera 2009). Yet, it is increasingly evident that this is just part of the equation; there is a need to consider the significance of men and their roles, relations, capacities, and masculinities, not only in research but also in preventing SGBV.

In fact, the CARE report examines the masculine norms and attitudes that influence and serve as key drivers and risks for SGBV. These not only include unequal beliefs regarding women's and men's gendered roles and responsibilities, but also discriminatory understandings and practices pertaining to men and women's sexualities. It also shows the vulnerabilities that men face throughout their life cycles, especially if they themselves are child victims of abuse, which can then contribute towards the perpetration of violence.

Some key points from the CARE International Study (2013) Broadening gender: why masculinities matter – Attitudes, practices and gender-based violence in four districts in Sri Lanka, conducted in the districts of Colombo, Batticaloa, Hambanthota and Nuwara Eliya by Neloufer de Mel, Pradeep Peiris and Shyamala Gomez with 1658 male participants and a smaller 653 female sample between the ages of 18–49 years.

Sexual and Gender-based Violence

- *One in three ever-partnered men reported they had committed physical and / or sexual violence against an intimate partner in their lifetime.*
- *One in five ever-partnered men reported committing sexual violence against an intimate partner in their lifetime.*
- *While sexual violence most commonly occurred within intimate partner relationships, 6% of male respondents reported having perpetrated sexual violence, including rape, against a non- partner woman.*
- *Approximately ½ of all women who experienced physical intimate partner violence (IPV) had been injured by their husbands or male partners, with 9% being injured more than five times.*
- *Only 13% of women who experienced IPV and 8% of women who experienced non-partner violence reported it to the police.*
- *Most men who reported perpetration of sexual violence said that they were motivated by a notion of sexual entitlement.*
- *Even more disturbing is the culture of impunity that prevents perpetrators from experiencing any consequences for their actions. Seventy-six percent stated that they experienced no consequences at all. Ninety-three percent of perpetrators reported there was no punishment from family and friends for the violence committed by them, while 97% of the sample did not experience any violent backlash from anyone supporting the victim. Significantly, only 7% of perpetrators had experienced legal consequences (arrested with charges dropped, or arrested with court case or jailed).*
- *Only 18% of men who had perpetrated forced sexual relations said that they were afraid of being found out, while 69% claimed that they did not feel any guilt after the act.*

- *Four percent of the men reported experiencing homophobic violence and 4% had been sexually assaulted by a man.*

- *Three percent of males in the male sample reported that they were sometimes forced to have sexual or physical relations with a community leader or schoolboy before the age of 18. Similarly, 4% of men reported ever ragging another person.*

- *Of particular relevance to universities is that 35% of men with tertiary education self-reported perpetrating physical and/or sexual violence against partners while 9% of men with tertiary education self reported the perpetration of sexual violence against non-partners.*

Sexual Harassment

- *Nearly 1 out of every 4 men surveyed stated that they agree that women should accept teasing of a sexual nature.*

Cost to the Productivity

- *Approximately half the women who experienced intimate partner violence (IPV) was incapacitated and required bed rest; 16% had to take days off work; and 32% had to seek medical attention for injuries relating to physical violence.*

- *Among women who experienced IPV, 25% ever had suicidal thoughts as opposed to only 7% of women who have not experienced IPV.*

Implications for Young Adults

- *Most men who admitted perpetration of sexual violence stated that their first perpetration of the act was when they were 20 – 29 years of age.*

- *Sixty-seven percent of men who reported perpetration of sexual violence said that they were motivated by sexual entitlement - their right to have sexual relations with women. Twenty percent of men declared that the last time they perpetrated sexual violence was because they wanted to have fun or they were bored. Fourteen percent stated they did so as a form of punishment or out of anger, while only 10% of men were motivated by alcohol.*

- *Men's perpetration of rape against a non-partner can be seen to be associated with intimate partner violence, having multiple sex partners, sex with sex workers, and engaging in transactional sex (or sex as a payoff - for instance, at the workplace).*

- *The highest percentage of males reporting membership in gangs (15%) and the use of a knife or other weapons in fights (19%), as well as sexual violence within the last 12 months (22%) was in Colombo.*

Stress Related to the Social Construction of Masculinity / Femininity

- *More than 1 in 2 men (58% of men) agree with the use of violence - viewing it as an expression of masculinity or 'manliness' especially in connection to family.*

- *More than 2/3 of men and women interviewed agreed that "To be a man means providing for your family".*

- *Over 2/3 of women believed that "A woman cannot refuse to have sex with her husband".*

- *Economic pressures resulting from inadequate incomes, lack of economic assets, and financial responsibilities as breadwinners and heads-of-households were found to be the primary causes of male stress and lack of wellbeing.*

Stress Related to Work

- *Overall, 56% of men reported work-related stress. Furthermore, 60% of men reported they were frequently under stress due to inadequate income. Forty-six percent of male respondents also reported that they are frequently stressed or depressed because they do not have a job that suits their education and/or experience.*

- *Men with less education were at highest risk of depression and suicidal thoughts, possibly due to fewer opportunities for employment and social mobility available to men with less education".*

Neglect and Abuse of Children

- *Twenty-eight percent of the male respondents reported experiencing sexual abuse during childhood.*

- *Thirty-nine percent of male respondents reported experiencing physical abuse during childhood while 44% were emotionally abused.*

- *Men who had experienced childhood physical, sexual or emotional neglect / abuse are 1.6 to 2 times more likely to perpetrate violence against their partners.*

- *The male sample highlighted that fathers were more frequently absent than mothers within families, and there was a lack of male mentoring of male children when biological fathers were absent.*

The CARE report advocates working "more closely with men in their various spheres and capacities as individuals, members of family units, their surrounding communities and societies to deconstruct what it is to be 'masculine' from a positive perspective by promoting respect for gender diversity among youth and positive fatherhood/parenting" (CARE International 2013). Thus it is imperative that both women and men are included in work addressing SGBV whether through research, advocacy, policy, institutional change and measures of redress.

II. The Significance and Impact of SGBV for Sri Lankan Universities

Universities are part of the Sri Lankan polity, and may on occasion even form a microcosm of society on the whole. Universities not only constitute 'workplaces', but they are institutions where students expand their subject knowledge, train for their professional careers, and mold their characters as individuals. Consequently, the disturbing insights of the CARE report on Masculinities and SGBV (cited above), though by no means a generalization of the national or even district wise situation are of particular significance for Sri Lankan universities.

This is because universities, despite the frequent presence of SGBV within their premises, tend to ignore the practice, notwithstanding its regularity and widespread prevalence, especially in instances such as ragging. Yet each time the university administration, or even victims, shields the perpetrators, they are contravening the law of the land and preventing the rule of law from taking place. In fact, universities may well provide university-sanctioned opportunities for the practice of SGBV and may very well incite and promote sadistic tendencies in some individuals aside from normalising the practice .

Several research studies and presentations (Perera, Abeynayake & Galabada 2006; Fernando and Karunasekera 2009; Gunawardena, Weerasinghe, Rajapaksa, Wijesekara, and Chathurangana, 2011; Guneratne 2014) have shown that in Sri Lankan universities, SGBV takes the form of violence against and the murder of women students, assault and battery, IPV, coerced sex (rape), sexual harassment including harassment with the use of IT.

Highlights from a study conducted by Jeniffer Perera, SD Abeynayake and DP Galabada (2006) "Gender based harassment among medical students", Proceedings of the 10th National Convention on Women's Studies, 2nd – 6th April.

- *The study, conducted amongst 250 medical students who spent three years or more at the University of Colombo, showed that 55.6% (25.2% males and 72.2% females) had faced gender-related violence during the time spent in the university.*
- *Among them 7.6% students had experienced GRV during lectures, 11.6% at dissections, 4% during laboratory practicals, 14.4% during small group discussions and a striking 40% at clinical appointments. Furthermore 19.2% faced harassment during social activities and 22.4% during routine day-to-day activities in the canteen, library, common room etc.*

- *With regard to types of harassment, 20.7% had been physical, 5.0% sexual, 92.9% verbal and 6.4% psychological/emotional. In 5.8% the perpetrator had been the current partner and in 5.8% a previous partner. Academic staff members (faculty and extended faculty) were mentioned by 48.2% of the study group. Also 8.6% had been by office staff and 6.5% by the minor staff.*

- *Among the harassed, only 44.2% had informed someone: fifty percent had informed parents, 75% friends and 16.7% siblings. Only 2.8% had informed the student counselors and 9.7% a staff member. Only 8.3% were satisfied regarding the action taken against the perpetrator.*

- *Among those who did not inform, 10.8% had been ashamed to inform, 25.7% did not want to expose the perpetrator, 29.3% feared further harassment, 23% feared failing exams, 17.6% feared retribution from seniors. 21.6% did not know the authority to complain. Seventy percent in the study group mentioned that they were aware of at least one student who had been harassed due to their gender and among them only 13.5% had complained to someone in authority.*

Highlights from a study conducted by Nalika Gunawardena, Manuj Weerasinghe, Lalini Rajapaksa, Pabasi Wijesekara and PWP Chathurangana (2011) "Romance, sex and coercion: insights into undergraduate relationships", in Sri Lankan Journal of Psychiatry, Vol. 2 No. 2: 54 – 59.

- *The study, related to 283 unmarried female undergraduates from the faculties of Arts, Science and Law in a Sri Lankan university conveyed that 52% were engaged in romantic relationships. On inquiring whether they knew of instances where girls were forced to commence a romantic relationship, 36% responded positively while 73% knew of instances where girls were forced to continue relationships.*

- *A fear of being physically harassed by males and a fear of social unacceptability if the relationship was discontinued were the most cited reasons for being coerced into commencing or continuing a relationship.*

- *Eighty-one percent of romantic relationships were sexual. Verbal abuse in romantic relationships was known to 57% of students while 23% were aware of physical violence in such relationships.*

- *Furthermore, 64% reported knowing females who unwillingly agreed to sexual relationships due to the fear of losing the relationship and 21% knew of instances where violence was used by male partners to coerce females into sexual activities*

Highlights from a study conducted by Asvini D. Fernando and Wasantha Karunasekera (2009) "Juvenile Victimisation in a Group of Young Sri Lankan Adults", in Ceylon Medical Journal Vol. 54, No 3: 80 – 84.

- *The study was conducted among the 5 faculties at the University of Kelaniya in which 1322 students participated. According to the findings, 44% of the students had been sexually abused during their childhood and 36% had been physically abused during their childhood.*
- *Physical abuse had commonly taken place at school (51%) and home (40%). Witnessing violence at home was the highest form of indirect victimisation (66%).*

Assault and sexual harassment also takes place under the guise of ragging. Ragging incidents may involve being beaten and "bucketed", being forced to perform vigorous exercises, being forced to wear particular clothes, being insulted and forced to repeat profanities (Guneratne 2014).

Reported cases of SGBV and deaths related to ragging from "Sexual and Gender-based Violence with Special Reference to Higher Educational Institutions", presentation made by Professor Camena Guneratne (Dean Faculty of Humanities – Open University of Sri Lanka) at the Consultative National Workshop Preventing Sexual and Gender-based Violence in Sri Lankan Universities.

- *1975 – Rupa Rathnaseeli of the University of Peradeniya leapt off the second floor of Ramanathan Hall to avoid grave sexual abuse. She was paralyzed and many years later she committed suicide.*
- *1992 – Female student was stabbed to death by her ex-boyfriend at the University of Kelaniya.*
- *1993 – Chaminda Punchihewa died as a result of ragging at the University of Ruhuna.*
- *1997 - A first year female student, of the University of Ruhuna committed suicide after she was subject to severe sexual harassment.*
- *1998 – The death of Varapragash in University of Peradeniya due to injuries sustained in ragging.*
- *2002 – Ovitigala Vithanage Samantha was murdered in Sri Jayawardenepura when he tried to stop ragging.*
- *2002 – Female student was stabbed to death by her ex-boyfriend at the University of Kelaniya.*
- *2011 - A female student became semi-paralyzed in one limb due to physical ragging at the University of Ruhuna.*
- *2011 - Three students from the University of Peradeniya were arrested for sexually assaulting a fresher.*

- *2013 - Three second-year female students, of the University of Peradeniya, were charged with ragging a group of female freshers in a toilet. The freshers had been stripped naked, during the ragging, and forced to perform indecent sexual acts. The university suspended them for three weeks. According to the internal report the victim was afraid to lodge a complaint, as the university authorities, did not take female ragging incidents seriously.*

- *2014 – The suicide of a former male student in the premises of the University of Peradeniya who had been forced to leave the University of Peradeniya due to ragging.*

- *2015- Suicide of fresher Amali Chathurika reportedly due to ragging at the Sabaragamuwa University.*

- *Actress Ms. Yashoda Wimaladharma has revealed that she had been subject to severe ragging at the University of Kelaniya.*

On the one hand, instances of relationship SGBV (such as domestic violence and intimate partner violence) can lead to staff/students being unable to perform at their optimum due to absenteeism, disability, the loss of concentration and motivation. Universities as workplaces can be compromised if violence from the domestic sphere spills over; and perpetrators begin stalking and harassing their victims within the university premises such as in the cases at the University of Kelaniya.

On the other hand, SGBV as a cultural practice within universities themselves (in the form of sexual harassment, gender-based assault, ragging and rape) can also lead to the same consequences of diminished productivity. Thus aside from addressing SGBV because it is a crime and a form of torture / social injustice, it is equally important for the higher education sector and universities to take note and prevent SGBV so as to ensure that university spaces are safe, enlightened and productive places.

It must however be reiterated that since SGBV is a manifestation of discriminatory, unequal and unfair masculine, feminine and gender ideologies and practices pertaining to women and men, it cannot be tackled without simultaneously dealing with issues of gender equity and equality (GEE) at the workplace.

Gender Equity /Equality

Gender equality *is the notion that both men and women should have equal rights, responsibilities and opportunities without discrimination. Equality does not mean that women and men should be the same, but that the rights, responsibilities and opportunities should not depend on whether people are born male or female. For instance, both men and women should have equal opportunities in accessing education, jobs, training, promotions and equal rights to be appointed to decision-making committees, unions and boards.*

Gender equity *is the notion that the specific interests, needs and priorities of both women and men should be taken into consideration by educational and work organizations. Equity recognises that men and women have differing interests, needs and priorities depending on their biological sex, their gendered life experiences as well as their social distinctions/intersections such as ethnicity, religion, language, etc. For instance, allowances should also be made for maternity rights or transport concerns when working late (due to possible exposure to SGBV).*

Both gender equality and equity are essential for men and women to obtain gender justice.

III. Legal and Policy Frameworks Pertaining to Gender, Labour, Youth and Violence

The following are the legal and policy frameworks that deal with instances of sexual and gender-based violence in universities.

International Standards

Sri Lanka has ratified the foremost United Nations international standard on women, the *Convention on the Elimination of Discrimination Against Women* in 1981 and its *Optional Protocol*. In 1993, Sri Lanka signed the *Vienna Declaration on the Elimination of Violence Against Women* – which specifically recognizes violence against women as a social phenomenon. Promoting gender equality and empowering women are part of the *Millennium Development Goals* (MDGs). Sri Lanka has also ratified the following ILO conventions: *Equal Remuneration Convention* (No. 100), *Discrimination (Employment and Occupation) Convention* (No. 111) and *Revision of Maternity Benefits Convention* (No. 103).

Legislation

Legally, SGBV is addressed under the *Penal Code 345* of 1995 (sexual harassment), 363 (rape), 364A (incest) and the *Prevention of Domestic Violence Act* of 2005. The *Prevention of Domestic Violence Act* recognizes the phenomenon of violence within the family / domestic sphere.

The *Prohibition of Ragging and Other Forms of Violence in Educational Institutions Act* No. 20 of 1998, Section 2 (2) is of specific import to universities as it has been drafted to prevent and punish sexual harassment that can occur during the course of ragging.

National Policies

The Sri Lanka Women's Charter was passed by Cabinet 1993 and is the main policy statement by the government regarding the rights of women. It expresses the State's commitment to remove all forms of discrimination against women and address areas of gender-specific relevance to women.

The most significant outcome of the Charter has been the establishment of a National Committee on Women in 1994. The Committee is tasked with monitoring the rights established under the charter.

Sri Lanka also adopted a *National Action Plan for Women* in 1996. The updated *National Action Plan for the Protection and Promotion of Human Rights* - 2011-2016 carries a section on women's rights and labour rights that refers to devising policies to address SGBV in the workplace. There is also a *Plan of Action* in place to support the *Prevention of Domestic Violence Act*.

The objectives of the *Family Policy of Sri Lanka* (2011) include the elimination of gender-based violence as well as the neglect and abuse of children.

The *National Human Resources and Employment Policy* (2012) recognizes sexual harassment and talks of the need to promote attitudinal change to prevent sexism and discrimination in workplaces as well as the equitable sharing of care and household chores.

The *National Youth Policy - Sri Lanka* was unveiled in 2014 with the goal of developing the full potential of young people and to enable their active participation in national development for a just and equitable society. It acknowledges SGBV as posing a serious problem for young women given the high incidents of gender-based violence and sexual harassment as well as teenage pregnancies and sexual abuse amongst girls.

Company Guidelines on Gender Equity / Equality (ILO and EFC, 2005) as well as *"Maximising Benefits" Ensuring Equality in Human Resource Development,* (ILO 2013) focus on the private sector and offer policies and strategies on instituting a gender equal/equitable work sphere. *Guidelines on the Prevention of Sexual Harassment at the Workplace* (ILO and EFC, 2013) provide guidance on deterring sexual harassment at the workplace, which of course, includes universities.

University Policies

Commission circular No. 919 by the University Grants Commission dated 15th of January 2010 titled *Guidelines to be Introduced to Curb the Menace of Ragging in the Universities or Higher Education Institutions* provides clear instructions on how to prevent ragging and procedures to be followed in the event of ragging.

The University of Colombo prepared a policy on sexual harassment in the 1990s while some academics of the University of Kelaniya drafted a policy on gender equity / equality in the late 2000s. However, neither document is currently being implemented.

IV. Strategies to Prevent and Address SGBV in Sri Lankan Universities

The following strategies for the prevention and redress of SGBV in universities were selected from a bank of knowledge, experiences, ideas and recommendations developed at the workshops organized by the CGSUK. Only suggestions that were considered essential and most practicable are offered herewith. University power holders as well as individual staff members and students are encouraged to adopt and adapt some of these strategies so as to deter SGBV in Sri Lankan universities.

At the Level of University Policies

- Mandate a team of gender-trained academics to develop and implement,
    - A comprehensive policy on gender equity and equality (GEE) for the university along with
    - A Gender Task Force with powers to ensure that gender is taken into account at all levels of the university.

- Mandate a team of academics with specialized training on gender and SGBV to formulate and implement a complementary university policy on preventing SGBV in universities that,
    - Allocates adequate funds from the university budget for this purpose;
    - Provides provision for gender awareness-raising, advocacy and training programs for both staff and students;
    - Incorporates a reporting mechanism for SGBV (including sexual harassment); and which
    - Details and publicizes redress procedures that can be utilized by students and staff (academic / non-academic) members and parents.

- Make sure that the university takes gender issues into account in planning infrastructure development so as to ensure that gender sensitive infrastructure and facilities are in place (sufficient and appropriately located sanitary amenities and washrooms for women, adequate lighting of university spaces, intra-university hostel facilities, security points in lonely areas etc.)

- Adhere to Circular No 919 by the University Grants Commission that provides guidelines to curb ragging in Universities or Higher Education institutions (HEIS).

- Formulate and implement a policy promoting gender and diversity research, especially research on SGBV in universities.

- Ensure that there is equal representation of men and women students as office bearers and members of student councils.

At the Level of Institutional Mechanisms

- Establish a confidential and workable grievance mechanism to address complaints of ragging and SGBV, create widespread awareness about the mechanism, create suitable conditions for its implementation and encourage those affected to file complaints.

- Provide opportunities and encourage issues / complaints of SGBV to be taken up by the staff (academic and administrative) as well as student unions (especially the Federation of University Teachers - FUTA) and its constituent unions).

- Establish a special fund for student victims, that is mandated to provide medical services, legal assistance and professional counseling from the point of making the initial complaint and throughout the university inquiry.

- Establish a University Grants Commission Standing Committee or a UGC Focal Point on gender equity / equality.

At the Level of Institutional Practice

- Formulate codes of conduct for staff and for students that also cover staff-student relations including instances of interaction during classroom teaching, tutorials, research supervision, counseling, extra-curricular activities, ragging, etc.

- Make sure that the employment and promotions of staff and faculty are contingent on their participation in gender sensitization programs undertaken by the Staff Development Unit. This should also include temporary staff and security staff.

- Appoint psychologically trained counselors to handle victims of SGBV who are also authorized to follow up on victims of SGBV.

- Provide institutional avenues for offenders to meet trained counselors so as to investigate and deal with the root causes / psychological needs of offenders.

- Ensure that gender-sensitive student counselors (particularly gender-sensitive senior women student counselors) are appointed at faculty level.

- Compile a database of reported incidents of SGBV within the university for future reference.

At the Level of Training and Advocacy

- Ensure that academic staff as well as officers of the university medical unit, counseling centers and departmental counselors are gender sensitized; are able to identify the symptoms of SGBV; and are equipped to handle instances of SGBV.

- Develop and implement a multi-sectoral program to create awareness on gender equity / equality that includes,
    - Advocacy programs and training for both staff (academic and administrative) and students, and
    - Self-empowerment, and leadership programs for women students in particular.

- Ensure that gender concerns, conflict resolution, gender-related problem solving, SGBV etc., are included/mainstreamed into the staff development and other programs.

- Include a note on gender sensitization and SGBV in Student Handbooks.

At the Level of Academic Programs and Practice

- Make innovative incursions into university curricular to include/mainstream gender, masculinities and SGBV.
    - Include gender, masculinities and SGBV as course content,
    - Develop pedagogy to embrace gender issues,
    - Provide provision in curricular for student research on these issues,
    - Evaluate assignments and academic programs according to gender equity/equality criteria, and
    - Organize seminars and programs (both credit and non-credit) on gender, masculinities and SGBV.

- Formulate and implement progressive and inclusive sex education programs for undergraduates (spanning relationship issues, sexual rights and responsibilities, contraception, SGBV etc.).

- Ensure that gender analysis, gender-related problem solving and conflict resolution are included / mainstreamed into the student orientation, and into other programs as generic skills.

- Conduct educational programs for all students on human rights, women's rights, laws pertaining to SGBV, the Ragging Act and computer crimes.

- Conduct and publicize research on SGBV in universities amongst staff, students and the general public.

At the Level of Organizational Culture

- Create awareness and encourage students and staff towards the zero tolerance of SGBV within the university with the assistance of administrative and academic bodies.

- Encourage university bodies such as FUTA, the Inter-university Gender Support Group, alumnae associations, student organizations etc., to conduct media and other advocacy campaigns which includes such activities as debates on SGBV related topics, the celebration of Anti-SGBV Day and International Women's Day, film festivals, dramas, sporting events etc.

- Encourage champions and role models from within the universities to publicly denounce SGBV and ragging.

- Train volunteer groups of students to consciousness-raise on SGBV amongst their peers.

- Conduct a program to solicit student opinions and recommendations on how to combat SGBV in universities.

- Organize self-defense programs for women students.

V. Key Stakeholders in the University Sector

The Chair University Grants Commission
Vice Chancellors
Registrars
Bursars
Deans
Heads of Departments
Faculty members

The Staff Development Units
The Student Welfare Units
Student Counselors
Personal Tutors
Medical Unit
Departmental Counselors
Centers for Gender Studies
Wardens
University marshals and security officers
Administrative staff members

University Teachers' Associations and the Federation of University Teachers' Associations (FUTA)
Inter-university Gender Support Group (IGSG)
Alumnae Associations
Inter-University Student Federation

ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය වැළැක්වීම

විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය සඳහා ක්‍රමෝපායන්

පහත සඳහන් විශ්වවිද්‍යාලවල අධ්‍යයන හා පරිපාලන කාර්යමණ්ඩල සාමාජිකයින් මෙම උපදේශන ලේඛනය සැකසීමට උපදේශන දායකත්වය ලබා දුනි.

කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය
ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය
කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය
මොරටුව විශ්වවිද්‍යාලය
පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලය
රුහුණ විශ්වවිද්‍යාලය
සබරගමුව විශ්වවිද්‍යාලය
ඌව වෙල්ලස්ස විශ්වවිද්‍යාලය
සෞන්දර්ය හා කලා විශ්වවිද්‍යාලය
වයඹ විශ්වවිද්‍යාලය
නැගෙනහිර විශ්වවිද්‍යාලය
අග්නිදිග විශ්වවිද්‍යාලය
විවෘත විශ්වවිද්‍යාලය

2013 - 2014

පටුන

ස්තුතිය — 37

හැඳින්වීම — 39

I. ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය, පුරුෂත්වය සහ ප්‍රචණ්ඩත්වය — 41

II. විශ්වවිද්‍යාල සහ ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය — 46

III. ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය, ශ්‍රමය, තාරුණ්‍යය හා ප්‍රචණ්ඩත්වය සම්බන්ධයෙන් පවතින නෛතික හා ප්‍රතිපත්තිමය රාමු — 51
- ජාත්‍යන්තර ප්‍රමිතීන් — 51
- නීති පද්ධතිය — 51
- ජාතික ප්‍රතිපත්ති — 51
- විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපත්ති — 52

IV. ශ්‍රී ලංකා විශ්වවිද්‍යාල තුළ ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය වැළැක්වීමේ හා ආමන්ත්‍රණය කිරීමේ ක්‍රමෝපායන් — 53
- විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපත්තිමය මට්ටමින් ගත හැකි ක්‍රියාමාර්ග — 53
- ආයතනික යාන්ත්‍රණ මට්ටමෙන් ගත හැකි ක්‍රියාමාර්ග — 54
- ආයතන පිළිවෙත් හා ක්‍රියාකාරකම් මට්ටමෙන් ගත හැකි ක්‍රියාමාර්ග — 54
- පුහුණු හා අභිදේශන ක්‍රියාමාර්ග — 54
- අධ්‍යයන වැඩසටහන් හා කටයුතු මට්ටමෙන් ගත හැකි ක්‍රියාමාර්ග — 55
- ආයතනික සංස්කෘතිය — 55

V. ප්‍රධාන විශ්වවිද්‍යාල පාර්ශ්වකරුවන් — 57

ඇමුණුම්
- ඇමුණුම I: සම්පත් හා නිර්දේශන — 87
- ඇමුණුම II: උපදේශන වැඩමුළු සඳහා සහභාගීවූවන් — 90

ස්තුතිය

විශ්වවිද්‍යාල තුළ ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය මුලිනුපුටා දැමීම සම්බන්ධයෙන් පවත්වන ලද ජාතික හා ක්ෂේත්‍ර උපදේශන වැඩමුළු සඳහා සහභාගී වූ කොළඹ, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර, කැලණිය, මොරටුව, පේරාදෙණිය, රජරට, රුහුණ, සබරගමුව, ඌව වෙල්ලස්ස, සෞන්දර්ය කලා, වයඹ, නැගෙනහිර, අග්නිදිග, සහ ශ්‍රී ලංකා විවෘත විශ්වවිද්‍යාලය යන විශ්වවිද්‍යාලයන්හි අධ්‍යයන සහ පරිපාලන කාර්යමණ්ඩල සාමාජිකයින්ට ඔවුන් මෙම විෂය සම්බන්ධයෙන් දැක්වූ උනන්දුව, කැපවීම හා මෙම ක්‍රමෝපායික ලේඛනය සම්පාදනය කිරීමේදී ලබා දුන් විශේෂඥ දැනුම වෙනුවෙන් අපි ගෞරව පූර්වක ස්තුතිය පුද කර සිටිමු.

කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය අධ්‍යයන කේන්ද්‍රයටත් විශේෂයෙන්ම එහි හිටපු අධ්‍යක්ෂ මහාචාර්ය මෛත්‍රී වික්‍රමසිංහ සහ අනෙකුත් සාමාජිකයින්ටත් මෙම කර්තව්‍යය සඳහා උපදේශන වැඩමුළු මාලාවක් සංවිධානය කරමින්, මෙහෙයවීමෙන් හා ඊට නායකත්වය සැපයීම වෙනුවෙන් අපි බෙහෙවින් කෘතඥ වෙමු.

CARE ආයතනයේ දැක්ම, කැපවීම හා මුදල් ප්‍රතිපාදන මෙම කෘතිය එළි දැක්වීමට මහඟු දායකත්වයක් සැපයීය. එම අනගි සහාය වෙනුවෙන් CARE ආයතනයේ ජාතික අධ්‍යක්ෂ ග්‍රෙගරි බ්‍රේඩි, ගුණාත්ව හා ඉගෙනුම් වැඩසටහනේ අධ්‍යක්ෂ අශිකා ගුණසේන, EMERGE ව්‍යාපෘතියේ අධ්‍යක්ෂ ජයන්ති කුරුඋතුම්පාල සහ එම ව්‍යාපෘතියේ ව්‍යාපෘති කළමණාකාර දිව්‍යා රාධාක්‍රිෂ්ණන්ට අපගේ අවංක ස්තුතිය පුද කරමු.

සිය පර්යේෂණ දැනුම බෙදා හදා ගනිමින් හා මගපෙන්වීමෙන් පූර්ණ දායකත්වයක් ලබා දුන් වැඩමුළු සම්පත්දායක විද්වත් මඩුල්ල වන මහාචාර්ය නෙලුෆර් ද මැල්, මහාචාර්ය කමීනා ගුණරත්න, මහාචාර්ය ජෙනිෆර් පෙරේරා, මහාචාර්ය චිත්‍රලේඛා මවුනගුරු, මහාචාර්ය මෛත්‍රී වික්‍රමසිංහ, වෛද්‍ය අනුරුද්ධි එදිරිසිංහ, ආචාර්ය අනුෂා එදිරිසිංහ, ආචාර්ය අරුණි හපන්ගම, අරුණ ලොකුලියන, වෛද්‍ය මහේසන් ගනේෂන් (විශේෂඥ මනෝවෛද්‍ය, ජාතික මානසික සෞඛ්‍ය විද්‍යායතනය), ප්‍රදීප් පීරිස් (ජ්‍යෙෂ්ඨ පර්යේෂක, සමාජීය විද්‍යාඥයින්ගේ සංගමය) ද මේ අවස්ථාවේදී ස්තුති පූර්වකව සිහිපත් කරමු.

වැඩමුළුවේදී පැවැත්වූ විද්වත් වටමේස සාකච්ඡා තුළින් විශ්වවිද්‍යාල තුළ ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්ව අත්දැකීම් හා ඒ පිළිබඳ බුද්ධිමය විශ්ලේෂණයන් සැපයීමෙන් වැඩමුළු වඩාත් අර්ථවත් කර ගැනීමට හැකි විණි. කොළඹ ජාතික වැඩමුළුවේ විද්වත් සාකච්ඡාවට දායක වූ මහාචාර්ය නවරත්න බණ්ඩාර, මහාචාර්ය හේමන්ත සේනානායක, මහාචාර්ය අස්විණි ප්‍රනාන්දු, මහාචාර්ය කාමන් වික්‍රමගමගේ, මහාචාර්ය ගමීලා සමරසිංහ සහ ආචාර්ය හේමමාලා රත්වත්තේ යන විද්වතුන් ද නැගෙනහිර විශ්වවිද්‍යාලයේ පැවති ක්ෂේත්‍ර වැඩමුළුව සඳහා දායක වූ ආචාර්ය ඇන්ජලා අරුල්ප්‍රගාසම් ඇන්තනි, ආචාර්ය ජයසිංහම්, ආචාර්ය භාරති කෙනඩි, ආචාර්ය අනුෂියා සෙනතිරාජා, සහ සල්ෆියා උම්මා යන විද්වතුන් ද වැඩමුළුව වෙනුවෙන් ලබා දුන් දායකත්වය වෙනුවෙන් අගය කොට සලකමු.

නැගෙනහිර විශ්වවිද්‍යාලයේ පැවති ක්ෂේත්‍ර උපදේශන වැඩමුළුව සංවිධානය කිරීම හා ඒ වෙනුවෙන් පෙරමුණ ගෙන කටයුතු කිරීම වෙනුවෙන් එම විශ්වවිද්‍යාලයේ ආචාර්ය එස්. ජයසංකර්ට අපගේ විශේෂ ස්තුතිය හිමිවේ.

වැඩමුළුවේ සම්බන්ධීකාරකවරුන් ලෙස කටයුතු කළ තිළිණි මීගස්වත්ත, මනෝජා ලියනආරච්චි හා සබ්‍රිනා නයිල්ස් ද ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය අධ්‍යයන කේන්ද්‍රයේ සාමාජිකයින් ද මෙම කර්තව්‍යයට ලබා දුන් සහාය හා කැපවීම ඉතා අගය කොට සැලකිය යුතුය.

මෙම ක්‍රමෝපායික ලේඛනය රචනා කිරීම වෙනුවෙන් මහාචාර්ය මෛත්‍රී වික්‍රමසිංහට අපගේ නොමඳ ස්තුතිය හිමිවේ. තව ද මෙම ලේඛනය සිංහල හා දමිළ භාෂාවට පරිවර්තනය කිරීම වෙනුවෙන් මනෝජා ලියනආරච්චිට සහ ඇන්ටන් පුෂ්පරාජ්ට අපි ස්තුතිවන්ත වෙමු. එමෙන්ම සිංහල භාෂා පිටපත සංස්කරණය වෙනුවෙන් ආචාර්ය එච්.ඒ. ඒ. ස්වර්ණාවතීට ද දමිළ භාෂා පිටපත සංස්කරණය කිරීම වෙනුවෙන් මහාචාර්ය චිත්‍රලේඛා මවුනගුරුට සහ ටී. සුරේෂ්ට ද දමිළ භාෂාවෙන් සෝදුපත් බැලීම හා පරිගණක යතුරුලියනය කිරීම වෙනුවෙන් වී. විමලාදිදන්, පී. ජේ. විලියම්ස් සහ

විනීතා කරුප්පයියාට ද අපගේ ස්තුතිය පිරිනැමේ.

ක්‍රමෝපායික ලේඛනයට පසුපෙළුම් සැපයූ මහාචාර්ය නෙලුෆර් ද මෙල්, මහාචාර්ය ජෙනිෆර් පෙරේරා, මහාචාර්ය චිත්‍රලේඛා මවුනගුරු, මහාචාර්ය හේමන්ත සේනානායක, මහාචාර්ය කමිනා ගුණරත්න, ආචාර්ය නාලිකා ගුණවර්ධන, අනුෂා එදිරිසිංහ සහ වෛද්‍ය අනුරුද්ධි එදිරිසිංහට ද අපි ඉතා සිතින් ස්තුති වන්ත වෙමු.

නැගෙනහිර විශ්වවිද්‍යාලයේ පැවති ක්ෂේත්‍ර වැඩමුළුව පැවැත්වීම සඳහා අවශ්‍ය පහසුකම් හා ඉඩකඩ සලසා දීම වෙනුවෙන් එම විශ්වවිද්‍යාලයේ උපකුලපති කේ. ගෝබින්දරාජාට අපගේ ස්තුතිය හිමිවේ.

මෙම වැඩමුළු මාලාව සාර්ථක ලෙස නිම කිරීමට ශක්තියක් හා ධෛර්යයක් වෙමින් ඒ වෙනුවෙන් සිය උපරිම සහයෝගය ලබාදීම වෙනුවෙන් කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ හිටපු උප කුලපති මහාචාර්ය සරත් අමුණුගමට ද අපගේ ගෞරවාදර ස්තුතිය පිරිනැමීමට කැමැත්තෙමු.

මෙම ක්‍රමෝපායික ලේඛනයට උපරිම සහයෝගය ලබා දෙමින් එය විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාව මගින් එළිදැක්වීමට කැමැත්ත හා සහයෝගය පළ කළ එහි වත්මන් සභාපති මහාචාර්ය මොහාන් ද සිල්වාට අපගේ ගෞරවණීය ස්තුතිය හිමිවිය යුතුය.

මෙම ගැටලුව ආමන්ත්‍රණය කිරීමේ ඇති වැදගත්කම හඳුනාගෙන ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය වැළැක්වීමට මෙහි සඳහන් කර ඇති පියවර ක්‍රියාත්මක කිරීමට සිය උපරිම සහයෝගය ලබා දීමට එකඟත්වය පළකළ විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්යවරුන්ගේ සංගම් සමූහයට අපගේ නොමඳ ස්තුතිය පිරිනැමේ.

2015 පෙබරවාරි

හැඳින්වීම

ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය ශ්‍රී ලංකා සමාජය තුළ සැඟව පවතින්නකි. ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය සාපරාධී ක්‍රියාවක් ලෙස තහවුරු කෙරෙන්නා වූ දණ්ඩ නීති සංග්‍රහය, ගෘහස්ථ ප්‍රචණ්ඩත්වය වැළැක්වීමේ පනත හා අනෙකුත් නීති පැවතිය ද එවැනි සිදුවීම් වාර්තා වීම ද ඊට සම්බන්ධ අපරාධකරුවන්ට දඬුවම් පැමිණවීම ද සිදු වන්නේ ඉතා කලාතුරකිනි.

ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය (SGBV)

යමෙකුගේ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය හා/හෝ ලිංගිකත්වය පදනම්කර ගනිමින් පෞද්ගලික ජීවිතය තුළ හෝ ඊට පරිබාහිර ජීවිතයේදී හෝ සිදුවන ශාරීරික, මානසික හෝ ලිංගික හිංසාවක් හෝ වේදනාවක් ඇති කරන යම් ක්‍රියාවක්, එසේ සිදු කරන බවට තර්ජනය කිරීමක්, බලහත්කාරකමක් සහ වෙනත් ආකාරයේ නිදහස අහිමිකිරීම් ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාව ප්‍රචණ්ඩත්වය ලෙස සැලකේ. මීට ලිංගික අඩන්තේට්ටම් කිරීම, ගෘහස්ථ ප්‍රචණ්ඩත්වය, ලිංගික සහකරුට/සහකාරියට එරෙහි ප්‍රචණ්ඩත්වය (intimate partner violence) යනාදිය ද ඇතුළත් වේ. (කාන්තාවන්ට එරෙහි සියලුම ආකාරයේ ප්‍රචණ්ඩත්වය තුරන් කිරීමේ එක්සත් ජාතීන්ගේ ප්‍රඥප්තිය, 1993 පදනම් කර ගෙන සකසා ඇත).

ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය හුදෙක් ස්ත්‍රියට එරෙහි ප්‍රචණ්ඩත්වයට පමණක් සීමා නොවේ; එය විවිධ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවයන් අතර ද එක් සමාජභාවයක් තුළ ද සිදුවන ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වයක් විය හැකිය. (පුරුෂයින් විසින් පිරිමි ළමුන්ට එල්ල කෙරෙන ප්‍රචණ්ඩත්වය, නවක වදයේදී ජ්‍යෙෂ්ඨ ශිෂ්‍යයින් විසින් නවක සිසුවියන්ට එල්ල කෙරෙන ප්‍රචණ්ඩත්වය, විවාහය තුළ සිදු වන දූෂණ සහ ජනනේන්ද්‍ර ඡේදනය (cliteredectomies)).

වෙනත් ආකාරයේ ප්‍රචණ්ඩත්වයන් මෙන් නොව ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය ප්‍රසිද්ධියට පත් නොවී සැඟව පවතින්නකි. බලය මත පදනම් වූ අසම/අසාධාරණ ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාව සම්බන්ධතා හා ප්‍රචණ්ඩත්වයට ගොදුරු වූවන්ගේ මනෝසමාජීය තත්ත්වයන් මෙසේ වීමට හේතු සාධක විය හැකිය. ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය සම්බන්ධයෙන් පවතින සමාජ හා සංස්කෘතික ආකල්ප බොහෝ විට නොපැහැදිලි හෝ පරස්පර විරෝධී විය හැකිය. පොදුවේ ගත් කල එවැනි ප්‍රචණ්ඩත්වයන් හෙලා දුටුව ද ඇතැම් විට පිතෘමූලික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය වශයෙන් අසමාන සංවාදයන්හිදී එය සාධාරණීකරණය කෙරේ.

බොහෝ අවස්ථාවන්හිදී, නීතිමය වශයෙන් හෝ වෙනත් ආකාරයකින් හෝ පිළියම් යෙදීමට දරන ප්‍රයත්නයන්හිදී ඊට නිසි පරිදි යුක්තිය ඉටු නොවනු දැකිය හැකිය. එසේ වන්නේ, ආයතනික මට්ටමෙන් පවතින ධර්මතාවන්, ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය සම්බන්ධතා සම්බන්ධයෙන් නැගෙන පක්ෂග්‍රාහීත්වයන්, පුරුෂත්වය/ස්ත්‍රීත්වය පිළිබඳ ව ගොඩනැගී ඇති අදහස් ආදිය මගින් එම වරද නිවැරදි කිරීමට හා සාධාරණත්වයක් ඉෂ්ට කිරීමට එරෙහිව බලපෑම් කිරීමක්, එම ක්‍රියාවලිය කල් දැමීමක් හෝ එය වෙනත් ම මගකට හැරවීමක් සිදු වන බැවිනි. ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය අතිශය සංකීර්ණ සංසිද්ධියක් බව ඉහත කරුණුවලින් පැහැදිලි වෙයි. ඇතැම්විට එය, අපරාධකරුවන්ගේ හා අපරාධයට ගොදුරුවූවන්ගේ අනන්‍යතාවන්, මනෝවිද්‍යාත්මක ගොඩ නැගීම හා පිළිබිඹුවීම දක්වා ම අදාළ වෙයි.

මෑතකාලීනව, ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය සම්බන්ධයෙන් මාධ්‍ය වාර්තා වැඩි වීමක් දැකිය හැකිය. ඒවා ද බොහෝ විට වාර්තා වන්නේ අන්තර් පුද්ගල හා සමාජ ක්‍රියාවක් ලෙසයි. ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වයට එරෙහි ව නීතිමය වශයෙන් දඬුවම් නොලැබීම පිළිබඳ ව මාධ්‍ය මගින් විශේෂයෙන් ම අවධාරණය කෙරෙයි. ජාතික මට්ටමෙන් සිදු කර ඇති දැනුවත්භාවය නැංවීමේ වැඩසටහන්, පර්යේෂණ අධ්‍යයනයන් හා සංඛ්‍යාලේඛන මගින් ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වයේ බරපතලබව, එහි තීව්‍ර බව හා එහි විශේෂත්වය විග්‍රහ කෙරේ.

ශ්‍රී ලංකාවේ විශ්වවිද්‍යාල, ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වයන් සිදු වන ස්ථාන ලෙස සලකමින් (නවක වදය තුළින් එය පැහැදිලි ව ම පිළිබිඹු වේ) කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාව අධ්‍යයන කේන්ද්‍රය විසින් ශ්‍රී ලංකාවේ විශ්වවිද්‍යාල 14ක අධ්‍යයන හා අනධ්‍යයන සාමාජිකයින් ද දායක කර ගනිමින් විශ්වවිද්‍යාල තුළ ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය වැළැක්වීම පිළිබඳ උපදේශක වැඩමුළු කිහිපයක් පවත්වන ලදී. මෙම වැඩමුළු 2013 නොවැම්බර් මස සිට 2014 ජුලි මස තෙක් පවත්වන ලදී. මීට කොළඹ දී පවත්වන ලද ජාතික උපදේශන වැඩමුළුවක් ද කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ හා නැගෙනහිර විශ්වවිද්‍යාලයේ පැවති ක්ෂේත්‍ර උපදේශන වැඩමුළු දෙකක් ද ඇතුළත් වේ.

වැඩමුළු පැවැත්වීමේ අරමුණු:

- විශ්වවිද්‍යාල තුළ ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය, ස්ත්‍රීත්වය හා පුරුෂත්වය පිළිබඳ පවතින අවබෝධය හා දැනුවත්භාවය ඇති කිරීම/ ඉහළ නැංවීම
- ශ්‍රී ලංකා විශ්වවිද්‍යාල තුළ ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය වැළැක්වීමේ ක්‍රමෝපායික ලේඛනයක් සකස් කිරීමට දායකත්වය සැපයීම
- ප්‍රතිපත්ති සැකසීම/ක්‍රියාත්මක කිරීමට ප්‍රමුඛත්වයක් දීම, ප්‍රායෝගික ආයතනික යාන්ත්‍රණයන් හා පරිපාලන ක්‍රම ස්ථාපිත කිරීම, ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය වැළැක්වීම පිළිබඳ වැඩසටහන් දියත් කිරීම හා නව විෂයමාලා ගොඩ නැගීම ආදිය මගින් විශ්වවිද්‍යාල තුළ ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය වැළැක්වීමට දිරිගැන්වීම

ඉහත සඳහන් කරන ලද උපදේශක වැඩමුළු හා නිර්නාමික ප්‍රශ්නාවලී ඇසුරෙන් ලබා ගත් තොරතුරු පාදක කොට ගෙන මෙම ලේඛනය සැකසිණි.

I. ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය, පුරුෂත්වය සහ ප්‍රචණ්ඩත්වය

කිසියම් සමාජයක හා කාල වකවානුවක 'පිරිමියා' යන්නෙන් දැනවෙන සමාජීය අර්ථයන්, කාර්යභාරයන් හා චර්යාවන් පුරුෂත්වය යනුවෙන් අදහස් කෙරේ. මේ අනුව මෙම සංකල්පය පිරිමියාගේ ජීවවිද්‍යාත්මක ලිංගිකත්වය මත නොව ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය අනුව ගොඩ නැගුණක් බව දැකිය හැකිය. එමෙන් ම විවිධ අනන්‍යතාවන්ගෙන් යුත් පුරුෂ කණ්ඩායම් පැවතීම හේතුවෙන් විවිධාකාරයෙන් යුත් පුරුෂත්වයන් බිහි ව ඇත. පුරුෂත්වය යන මතවාදය සමාජායතන තුළ එදිනෙදා සිදුවන අන්තර්ක්‍රියාකාරිත්වයන් තුළින් බිහිවන්නකි (Kimmel 2000).

කෙසේවුවද, පුරුෂත්වය, සංස්කෘතිය තුළ ද සංස්කෘති අතර ද කාලයත් සමග හා මිනිසාගේ ජීවිත කාල පරාසය තුළ ද වෙනස් විය හැකිය (ibid). වාර්ගිකත්වය, ජාතිය, ආගම, ලිංගිකත්වය, භාෂාව, පුරවැසිභාවය ආදිය මගින් ද පුරුෂත්වය තීරණය වීමෙහි ලා බලපෑම් ඇති විය හැකිය. තව ද, යම් සංස්කෘතියක් තුළ පුරුෂත්වය පිළිබඳ එක් ප්‍රමුඛ මතවාදයකට වඩා වැඩි ගණනක් පැවතිය හැකි අතර මේවා අනෙකුත් අවශේෂ පුරුෂත්වයන් හා ස්ත්‍රියට අනුකූල ව ගොඩ නැගිය හැකිය (Connell 1987). එමෙන්ම, ස්ත්‍රීත්වය පිළිබඳ සංකල්පය ද මේ ආකාරයෙන්ම අවබෝධ කර ගත හැකිය. තව ද, මේ සියල්ල ජීවවිද්‍යාත්මක ස්වභාවය හා ලිංගිකත්වය (භෞතික, රසායනික, වර්ණදේහික, ප්‍රජනනේන්ද්‍රීය හා ව්‍යවච්ඡේදක වශයෙන් පුද්ගලයෙකු නිර්මාණය වී ඇති ආකාරය) මත පමණක් නොව මනෝසමාජීය හා සංස්කෘතිකමය පදනම ද කේන්ද්‍රකොට ගෙන ගොඩ නැගේ.

ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය පිළිබඳ ගෝලීය මට්ටමෙන්, විශේෂයෙන් ම ස්ත්‍රීන්ගේ දැක්මට අනුව සිදු කෙරී ඇති පර්යේෂණ හා ගොඩ නැගී ඇති න්‍යායන් බොහෝය. පහත දැක්වෙන්නේ ඉන් සමහරකි.

- ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාව සංකල්පයන් ස්ථාවර සංකල්ප ලෙස නොව පරිණාමනය වන ක්‍රියාවලියක් ලෙස සැලකීම (sweeping from conceptualizations of gender as a process and not as a static entity (Adkins 1995))
- ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාව අනන්‍යතාවයන් (gender identities (Chodorow 1978: MacKinnon 1989))
- ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය ඉදිරිපත්කිරීම නැතහොත් ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය ක්‍රියාවෙහි යෙදවීම (gender as performance (Butler 1993) or doing gender (West and Zimmerman 1987))
- ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාව සම්බන්ධතා (gender relations (Young 1988))
- ආයතනීකරණ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය, පිරිමින් කෙරෙහි නැඹුරුවූ, ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාව අසමානතා පතුරුවන ඒකක ලෙස ආයතන හඳුනාගැනීම (Gender as institutionalized, and institutions as predisposed towards men and perpetuating gender inequality (Acker 1990))
- Institutional gender micropolitics (Morley 1999)

පුරුෂත්වය හා ස්ත්‍රීත්වය සමාජීය වශයෙන් ගොඩ නැගී ඇති සාධක බව ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය පිළිබඳ ව පවතින මෙවැනි අවබෝධයන් මගින් නැවත නැවතත් තහවුරු වේ. (Haslanger 1995) එමෙන්ම පුරුෂත්වයන් හා ස්ත්‍රිත්වයන් විවිධ, අසමාන, වෙනස්වනසුළු, අවිනිශ්චිත හා හුවමාරු වන ඒවාය. එනම් ඒවාට වෙනස්වීමට හෝ වෙනස් කිරීමට හැකියාවක් පවතී.

ශ්‍රී ලංකාවේ පුරුෂත්වය පිළිබඳ එවැනි පර්යේෂණ අධ්‍යයනයන් හෝ අභිදේශනයන් ඇත්තේ ස්වල්ප වශයෙනි. CARE ආයතනය විසින් ප්‍රකාශිත *Broadening gender: why masculinities matter – Attitudes, practices and gender-based violence in four districts in Sri Lanka* යන වාර්තාව මගින් ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය සමානත්වය හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය කෙරෙහි දක්වන ආකල්ප, චර්යා හා දැක්මන් සම්බන්ධයෙන් ප්‍රාමාණික තොරතුරු සපයයි.

ඉහත සඳහන් කළ පරිදි, ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්ව ක්‍රියා හා ඒ වෙත ප්‍රතිචාර දැක්වන ආකාරය කෙරෙහි බලපාන සාධක අතුරින් පුරුෂත්වය හා ස්ත්‍රීත්වය වැදගත් සාධක වශයෙන් හඳුනාගත හැකිය. කෙසේවුවද, පොදුවේ ගත් විට, ශ්‍රී ලංකාවේ ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය පිළිබඳ සිදු කර ඇති පර්යේෂණ ස්ත්‍රිය මුල් කර ගනිමින් සිදු ව ඇත. මූලික වශයෙන් එම පර්යේෂණ ස්ත්‍රිය ප්‍රචණ්ඩත්වයට ලක්වන ගොදුරක් බවට පත් වීම හෝ අසමාන ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාව සම්බන්ධතා (Wijayathilake 2004 හා Jayasundara 2009 හි මීට නිදසුන් ඇතුළත් වේ) කෙරෙහි කේන්ද්‍රගත වේ. නමුත් මෙය සම්පූර්ණ සංසිද්ධිය නොවේ. එසේ කිරීමට නම් පිරිමියා හා ඔහුගේ කාර්යභාරය, සම්බන්ධතා, ධාරිතා හා හැකියාවන්, පුරුෂත්වයන් ආදියෙහි වැදගත්කම සලකා බැලිය යුතුය. පර්යේෂණ සඳහා පමණක් නොව ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය වැළැක්වීමට ද මෙය වැදගත් වනු ඇත.

පුරුෂත්ව ආචාරධර්ම හා ආකල්ප මගින් ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය දිරිගැන්වෙන හා ඊට හිතකර ලෙස බලපෑම් කෙරෙන ආකාරය පිළිබඳ CARE වාර්තාව මගින් විශ්ලේෂණය කෙරේ. මීට, ස්ත්‍රිය හා පුරුෂයාගේ සමාජමය කාර්යභාරය හා වගකීම් පිළිබඳ ගොඩ නැඟී ඇති අසමාන මති මතාන්තර ඇතුළත් වේ. තව ද ගැහැනියගේ හා පිරිමියාගේ ලිංගිකත්වය හේතුවෙන් අසමාන හා අසාධාරණ ලෙස වෙනස්කොට සැලකීම, කටයුතු කිරීම හා එවැනි අවබෝධයන් ද ඇතුළත් වේ. ළමා කාලයේදී අපයෝජනයට ලක් වන්නන් වැඩි වියට පැමිණි පසු ප්‍රචණ්ඩත්වයේ යෙදීම වැනි පිරිමින් සිය ජීවිත කාලය තුළ මුහුණ පාන ලිංගික වශයෙන් ගොදුරක් වීමට ඇති ඉඩ ප්‍රස්තා ද මින් විදහා දැක්වෙයි.

*Broadening gender: why masculinities matter – Attitudes, practices and gender-based violence in four districts in Sri Lanka, 2013 නම් වූ **CARE** වාර්තාවේ මූලික නිරීක්ෂණ පහත දැක්වේ. මෙම අධ්‍යයනය කොළඹ, මඩකලපුව, හම්බන්තොට හා නුවරඑළිය යන දිස්ත්‍රික්ක තුළ නෙලුෆර් ද මැල්, ප්‍රදීප් පීරිස් හා ශ්‍යාමෙලා ගෝමස් විසින් වයස අවුරුදු 18-49 අතර වයස් කාණ්ඩයේ පිරිමි 1658ක් හා ගැහැනු 653ක් යොදා ගනිමින් සිදු කර ඇත.*

ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය

- *අධ්‍යයන නියැදිය තුළ, යම් සම්බන්ධතාවක් පවත්වා ඇති පිරිමින් තුන්දෙනෙකුගෙන් එක් අයෙක් සිය ජීවිත කාලය තුළදී සිය ලිංගික සහකාරියට එරෙහිව ශාරීරික හා/හෝ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වයේ යෙදී ඇත.*

- *යම් සම්බන්ධතාවක් පවත්වා ඇති පිරිමින් පස්දෙනෙකුගෙන් එක් අයෙක් ජීවිත කාලය තුළදී සිය ලිංගික සහකාරියට එරෙහිව ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වයේ යෙදී ඇත.*

- *ලිංගික සහකරු/සහකාරී සම්බන්ධතා අතර ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය බහුලව සිදු වුව ද පිරිමි ප්‍රතිචාර දක්වන්නන්ගෙන් 6%ක් ලිංගික සහකාරියක නොවන ස්ත්‍රියකට එරෙහිව දූෂණයද ඇතුළුව ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වයේ යෙදී ඇති බව වාර්තා වී ඇත.*

- *ලිංගික සහකරුගේ ශාරීරික ප්‍රචණ්ඩත්වයට ගොදුරු වූ ස්ත්‍රීන්ගෙන් අඩකට ආසන්න ප්‍රමාණයක් ඔවුන්ගේ සැමියාගෙන් හෝ ලිංගික සහකරුවාගෙන් තුවාල ලැබූ අය වන අතර ඉන් 9%ක් පස් වරකට වඩා තුවාල ලැබූ අය බවට වාර්තා වී ඇත.*

- *ලිංගික සහකරුගේ ප්‍රචණ්ඩත්වයට ගොදුරු වූ ස්ත්‍රීන්ගෙන් 13%ක් හා ලිංගික සහකරු නොවන තැනැත්තෙකුගේ ප්‍රචණ්ඩත්වයට ගොදුරු වූ ස්ත්‍රීන්ගෙන් 8%ක් පමණක් ඒ පිළිබඳ පොලීසියට වාර්තා කර ඇත.*

- *ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වයේ යෙදුණු බොහෝ පිරිමින් පවසා සිටියේ ඔවුන්ට සමාජීය වශයෙන් පැවරී ඇති ලිංගික හිමිකම එසේ සිදු කිරීමට ආධාරකයක් වූ බවයි.*

- *වඩාත් භයානක කරුණ වන්නේ අපරාධකරුවන් ඊට සුදුසු දඬුවම නොලැබීමේ සංස්කෘතියක් හෙවත් වරදට දඬුවම් නොලැබීමේ සංස්කෘතියක් පැවතීමයි.*

අපරාධකරුවන්ගෙන් 76% දෙනෙකු පවසා සිටියේ ඔවුනට ඉන් කිසිදු අහිසි විපාකයක් නොලැබුණු බවයි. අපරාධකරුවන්ගෙන් 93%කට ඔවුන් විසින් සිදු කළ වරදට පවුලෙන් හෝ මිතුරන්ගෙන් කිසිදු දඬුවමක් පැනවී නොමැත. අධ්‍යයන නියැදියේ 97% දෙනෙකු සඳහන් කළ පරිදි ප්‍රචණ්ඩත්වයට ගොදුරු වූ තැනැත්තාගේ පාර්ශ්වයෙන් කිසිවෙකු ඔවුනට එරෙහිව නැගීසිටීමක් සිදු කර නැත. අදාළ සිද්ධි සම්බන්ධයෙන් නීතිමය පියවර ගැනීමකට මුහුණ දීමට සිදු ව ඇත්තේ සමස්ත නියැදියෙන් 7%කට පමණි (චෝදනා මත අත්අඩංගුවට ගැනීම, නඩුවක් හේතුවෙන් අත්අඩංගුවට ගැනීම හෝ සිරදඬුවම් නියම වීම).

- *ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය සිදු කළ පිරිමි අපරාධකරුවන්ගෙන් එය හෙළිදරව් වේයැයි බියට පත්වූයේ 18%ක් පමණි. 69%ක් පවසා සිටියේ එම ක්‍රියාව පිළිබඳ ඔවුනට කිසිදු වරදකාරී හැඟීමක් ඇති නොවූ බවයි.*

- *අධ්‍යයනයට සහභාගී වූ පිරිමින්ගෙන් 4%ක් පිරිමින් විසින් ප්‍රචණ්ඩත්වයට ලක් වූවන්ය. තව ද 4%ක් පිරිමියෙකු විසින් ලිංගික අඩන්තේට්ටම්වලට ලක් ව ඇත.*

- *නියැදියේ සිටින පිරිමින්ගෙන් 3%ක් ඔවුන්ට වයස අවුරුදු 18වීමට පෙර පාසලේ වෙනත් ළමයෙකු හෝ ප්‍රජා නායකයෙකු සමග ලිංගික හෝ ශාරීරික සම්බන්ධතා පැවැත්වීමට බල කරනු ලැබ ඇති බවට වාර්තා විණි. එමෙන්ම පිරිමින්ගෙන් 4%ක් වෙනත් පුද්ගලයෙකුට වද හිංසා පැමිණවූ බවට වාර්තා විය.*

- *විශ්වවිද්‍යාලවලට අදාළ ව ගත් කල තෘතීයක අධ්‍යාපනය ලැබූ පිරිමින්ගෙන් 35% ක ප්‍රමාණයක් සිය ලිංගික සහකරු/සහකාරියට එරෙහිව ශාරීරික හා/හෝ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය සිදු කළ බවට අනාවරණය වූ අතර තෘතීයක අධ්‍යාපනය ලැබූ පිරිමින්ගෙන් 9%ක් ලිංගික සහකරු/ලිංගික සහකාරිය නොවන තැනැත්තෙකුට එරෙහිව ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය සිදු කළ බව අනාවරණය විණි.*

ලිංගික අතවර (Sexual Harassment)

- *සමීක්ෂණයට සහභාගී වූ සෑම පිරිමින් 4දෙනෙකුගෙන් එක් අයෙකුම පවසා සිටියේ ලිංගික ආකාරයේ විහිලුතහලු කිරීම් ස්ත්‍රීන් විසින් පිළිගත යුතු බවයි.*

ඵලදායීතා පිරිවැය

- *ලිංගික සහකරුගේ ප්‍රචණ්ඩත්වයට ගොදුරු වූ ස්ත්‍රීන් අඩකට ආසන්න ප්‍රමාණයක් පවසා සිටියේ එම නිසා ඔවුන්ගේ එදිනෙදා කටයුතු කර ගත නොහැකි තත්ත්වයක් ඇති වූ බවත් ඇඳෙහි ඔත්පලව සිටීමට සිදු වූ බවත්ය. සියයට 16කට රැකියාවෙන් නිවාඩු ලබා ගැනීමට සිදු වූ අතර 32%කට වෛද්‍ය ප්‍රතිකාර ගැනීමට සිදු ව ඇත.*

- *ලිංගික සහකරු විසින් ප්‍රචණ්ඩත්වයට ලක් කළ ස්ත්‍රීන්ගෙන් 25%කට සියදිවි නසා ගැනීමේ සිතිවිලි පහළ වී ඇත. මීට සාපේක්ෂව ලිංගික සහකරුගේ ප්‍රචණ්ඩත්වයට ලක් නොවූ ස්ත්‍රීන් සංඛ්‍යාව 7%කි.*

තරුණයින් පිළිබඳ ගම්‍ය වන කරුණු

- *ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය සිදු කළ බවට ප්‍රකාශ කළ පිරිමින්ගෙන් බොහෝ දෙනෙකු එය පළමු වරට සිදු කර ඇත්තේ වයස අවුරුදු 20-29ත් ඇතුළතය.*

- *ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය සිදු කළ පිරිමින්ගෙන් 67%ක් පවසා සිටියේ ඔවුනට තිබෙන ලිංගික අයිතිය පිළිබඳ අදහස් (එනම් ස්ත්‍රියක් සමග ලිංගික සම්බන්ධතා පැවැත්වීමේ අයිතියක් ඇතැයි සිතීම) එසේ කිරීමට ඉවහල් වූ බවයි. ප්‍රතිචාර දක්වන්නන් 25%ක් කියා සිටියේ ඔවුන් විසින් අවසන් වරට ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය සිදු කරන ලද්දේ විනෝදාස්වාදය පිණිස හෝ එදිනෙදා දිවියේ නීරසකම හේතුවෙන් බවයි. තවත් 14%ක් පවසා සිටියේ කෝපය නිසා හෝ දඬුවම් ලබා දීමට එසේ සිදු කළ බවයි. මත්පැන් හේතුවෙන් එසේ සිදු කළ ප්‍රතිශතය 10%කි.*

- ලිංගික සහකරු නොවන තැනැත්තෙකු දූෂණය කිරීමෙහි යෙදුණු පිරිමින්, බොහෝවිට අයත් වන අනෙකුත් කාණ්ඩ වන්නේ ලිංගික සහකරු/ලිංගික සහකාරියට එරෙහි ප්‍රචණ්ඩත්වයෙහි යෙදීම, ලිංගික සහකරුවන් කිහිපදෙනෙකු තබා ගැනීම, ලිංගික වෘත්තිකයින් සමග ලිංගික ක්‍රියාකාරකම්හි යෙදීම, බොහෝ විට රැකියා ස්ථානයේදී, යම් කටයුත්තක් ඉටු කර ගැනීම සඳහා ලිංගික ක්‍රියාකාරකම්හි යෙදීම ආදියයි.

- පිරිමින්, විවිධ කල්ලිවල සාමාජිකත්වය දැරීම් (15%), කලහකාරී අවස්ථාවන්හිදී පිහි ආදී ආයුධ භාවිත කිරීම (19%), පසුගිය මාස 12 ඇතුළත ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වයක් සිදු කිරීම (22%) යන අවස්ථාවන්ගෙන් ඉහළ අගයන් වාර්තා වූයේ කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයෙනි.

සමාජමය වශයෙන් පුරුෂත්වය/ස්ත්‍රීත්වය ගොඩ නැගීම සම්බන්ධයෙන් පවතින ආතතීන්

- අධ්‍යයන නියැදියෙන් පිරිමින් දෙදෙනෙකුගෙන් එක් අයෙකු (පිරිමි 58%ක්) ප්‍රචණ්ඩත්වය, (විශේෂයෙන්ම සිය පවුල සම්බන්ධයෙන් ගත් කළ) පුරුෂත්වය හෝ පිරිමිකම පෙන්වීමේ ක්‍රමයක් ලෙස දකින බවට වාර්තා විණි.

- පිරිමින්ගෙන් තුනෙන් දෙකක් පිරිමියෙකු යන්නෙන් අදහස් කරන්නේ 'සිය පවුලට කෑම බීම සපයා දීමටය' යන්න කෙරෙහි එකඟවිය.

- ස්ත්‍රීන්ගෙන් 2/3ක් 'ස්ත්‍රියකට සිය සැමියා සමග ලිංගික සබඳා පැවැත්වීම ප්‍රතික්ෂේප කළ නොහැකිය' යන්න විශ්වාස කරති.

- ප්‍රමාණවත් ආදායමක් නොමැතිකමින් ඇතිවන ආර්ථික පීඩන, ආර්ථික වත්කම් හිඟකම, ගෘහ මූලිකයා හා ආදායම් උපයන්නා ලෙස නිවසේ වගකීම් දැරීමට සිදු වීම පිරිමින්ට ආතතිය ඇතිවීමට හා යහපැවැත්ම අඩු වීමට මූලික හේතු ලෙස අනාවරණය විය.

රැකියාව හා සම්බන්ධ ආතතීන්

- පිරිමින්ගෙන් 56%දෙනෙකු සිය රැකියාව හේතුවෙන් ආතතියට ලක් ව ඇත. 60%දෙනෙකු වාර්තා කළ පරිදි අඩු ආදායම් හේතුවෙන් ඔවුන් ආතතියට ලක් ව ඇත. සිය අධ්‍යාපන සුදුසුකම් හා/හෝ අත්දැකීම්වලට සරිලන ආකාරයේ රැකියාවක් නොලැබීම හේතුවෙන් ආතතියට පත් ව ඇති ගණන පිරිමි නියැදියෙන් 46%කි.

- විෂාදයට ගොදුරු වීමේ හා සියදිවි හානිකර ගැනීමේ සිතුවිලි ඇතිවීමේ වැඩි ම අවදානමක් ඇත්තේ අඩු අධ්‍යාපනයක් ලැබූවන් අතරය. මීට හේතුව අඩු අධ්‍යාපනයක් ලැබීම හේතුවෙන් රැකියා අවස්ථා හා සමාජ සජීවීකරණය අඩු වීම විය හැකිය.

නොසැලකිල්ල හා ළමුන් අපයෝජනය

- පිරිමින්ගෙන් 28%ක් ළමා කාලයේදී අපයෝජනයට ලක්ව ඇති බවට වාර්තා විණි.

- පිරිමින්ගෙන් 39%ක් ළමා කාලයේදී ශාරීරික අපයෝජනයට ලක් ව ඇති අතර 44%ක් මානසික අපයෝජනයට ලක් ව ඇත.

- ළමා කාලයේදී ශාරීරික/ලිංගික හෝ මානසික අපයෝජනයට හෝ නොසැලකිල්ලට ලක් වූවන් පසු කාලයේදී සිය ලිංගික සහකරු/ලිංගික සහකාරිය ප්‍රචණ්ඩත්වයට ගොදුරු කිරීමට ඇති හැකියාව 1.6 සිට 2වරක් දක්වා ප්‍රමාණයකි.

- පවුල්වල මවට සාපේක්ෂව පියා පවුලෙන් බැහැරව සිටීම වැඩි බවත් සිය පියා අහිමි වූ පිරිමි ළමුනට දැනමුතුකම් ලබා දීමක් (mentoring) සිදු වන්නේ සුළුවෙන් බවත් පිරිමි නියැදිය මගින් පෙන්නුම් කෙරිණි.

CARE වාර්තාවේ අරමුණ වන්නේ තනි පුද්ගලයින්, පවුලක සාමාජිකයින් හා අවට ප්‍රජාවේ හා සමාජයේ වෙසෙන පුද්ගලයින් ආදී විවිධ අවස්ථාවන් හා මට්ටම්වල පිරිමින් සමග සමීපව කටයුතු කරමින් ධනාත්මක දැක්මකින් යුතුව ‘පුරුෂත්වය’ යන්න අසංකල්පනය කිරීමයි. එමෙන්ම එසේ සිදු කිරීම මගින් අපේක්ෂා කරන්නේ තරුණයින් අතර ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාව විවිධත්වයට ගරු කිරීම, දිරිගැන්වීම හා ධනාත්මක පිතෘත්වය දිරිගැන්වීමයි. (CARE International 2013). මේ අනුව, කුමන කටයුත්තකදී වුව ද, එනම් පර්යේෂණ, අභිදේශන, ප්‍රතිපත්ති, ආයතනික වෙනස්කම් හා පිළියම් යෙදීමේ ක්‍රම යන කුමන අවස්ථාවකදී වුව ද ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය ආමන්ත්‍රණය කිරීමේදී ගැහැනුන් හා පිරිමින් යන දෙපාර්ශ්වයම ඇතුළත් කර ගැනීම අනිවාර්ය වේ.

II. විශ්වවිද්‍යාල සහ ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය

විශ්වවිද්‍යාල, සංවිධානාත්මක සමාජයේ කොටසක් වන අතර ඇතැම් විට සමස්ත ශ්‍රී ලංකා සමාජය පිළිබිඹු කරන්නක් වේ. විශ්වවිද්‍යාල යනු හුදෙක් වැඩපොලක් පමණක් නොවේ. එය ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් සිය විෂය දැනුම පුළුල් කර ගන්නා, වෘත්තීයවේදීන් වීමට පුහුණුවක් ලබා ගන්නා, පුද්ගල චරිත ඔප නංවන්නා වූ ආයතනයකි. මේ අනුව, CARE වාර්තාවේ පුරුෂත්වය හා ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය පිළිබඳ (ඉහත සඳහන් කරන ලද) දැක්වෙන තොරතුරු, ඒවා ජාතික මට්ටමේ හෝ දිස්ත්‍රික් මට්ටමේ පොදු තත්ත්වයක් ලෙස දැක්විය නොහැකි වුවද, ශ්‍රී ලංකාවේ විශ්වවිද්‍යාල කෙරෙහි ද යම් ආදාළත්වයක් දක්වයි.

මීට හේතුව, විශ්වවිද්‍යාල තුළ බහුල ව ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වයන් සිදු වුණ ද එය නැවත නැවත සිදු වීම හා සෑම ක්ෂේත්‍රයකම (විද්‍යාර්ථීන් අතර වඩාත් බහුලව) පුළුල් ලෙස පැවතීම ද නොසලකා, එය නොතකා හැරීමේ නැඹුරුවක් දක්නට තිබීමය. විශේෂයෙන් ම නවකවදය මීට එක් නිදසුනකි. තව ද, විශ්වවිද්‍යාල පරිපාලනය හෝ ඇතැම්විට ඊට ගොදුරුවූවන් ද අපරාධකරුවන් නීතියේ ඉදිරියට ගෙන නොගොස් ආරක්ෂා කිරීම මගින් රටෙහි වලංගු නීතිය උල්ලංඝනය වන අතර නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීම ද වළක්වා ලයි. මේ අනුව විශ්වවිද්‍යාල මගින් ප්‍රචණ්ඩකාරී ක්‍රියා, සාමාන්‍ය ක්‍රියාකලාපයක් බවට පත්කරනවා පමණක් නොව එහි අනුමැතිය සහිතව එවැනි ප්‍රචණ්ඩත්වයන් ක්‍රියාත්මක කළ හැකි අවස්ථා සලසා දෙන අතර ඇතැම් පුද්ගලයින්ගේ පරපීඩාකාමී හැඟීම් (අන්අය පීඩනයට පත්කිරීමට ඇති කැමැත්ත) ඉටු කර ගැනීමට ද අවස්ථාව සපයා දෙයි.

ශ්‍රී ලංකාවේ විශ්වවිද්‍යාල තුළ ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය විවිධ ආකාරයෙන් එනම් ශිෂ්‍යාවන්ට එරෙහි ප්‍රචණ්ඩත්වය, ශිෂ්‍යාවන් ඝාතනයට ලක් කිරීම්, අඩන්තේට්ටම්, පහරදීම්, ලිංගික සහකරුවන්ගෙන් එල්ලවන ප්‍රචණ්ඩත්වය, බලහත්කාරයෙන් ලිංගික ක්‍රියාවන්හි යෙදීම (දූෂණය), තොරතුරු තාක්ෂණය ඔස්සේ සිදු කරන අතවර ද ඇතුළු ලිංගික අතවර ආදී වශයෙන් සිදු වන බව විවිධ පර්යේෂණ හා ඉදිරිපත් කිරීම් (Perera, Abeynayake, Galabada 2006; Fernando and Karunasekera 2009; Gunawardena, Weerasinghe, Rajapaksa, Wijesekara, and Chathurangana, 2011; Guneratne 2014) මගින් පැහැදිලි වේ.

*ජෙනිෆර් පෙරේරා, එස්. ඩී. අබේනායක සහ ඩී.පී. ගලබොඩ විසින් 2006 වර්ෂයේ සිදු කරන ලද **Gender based harassment among medical students** නම් වූ අධ්‍යයනයෙන් උපුටා ගත් විශේෂ කරුණු. මෙය 2006 අප්‍රේල් 2-6 පවත්වන ලද ස්ත්‍රී අධ්‍යයනය පිළිබඳ දසවන ජාතික සම්මේලනයේදී ඉදිරිපත් කරන ලද්දකි.*

- *කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලයේ වෛද්‍ය විද්‍යාව හදාරන විද්‍යාර්ථීන් 250ක් යොදා ගනිමින් සිදු කරන ලද මෙම අධ්‍යයනයේදී ඔවුන්ගෙන් 55.6%ක් (ශිෂ්‍යයින් 25.2%ක් සහ ශිෂ්‍යාවන් 72.2%ක්) සිය විශ්වවිද්‍යාල කාලය තුළ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාව සම්බන්ධ ප්‍රචණ්ඩත්වයන්ට මුහුණ දී ඇති බව වාර්තා විණි.*

- *ඔවුන්ගෙන් විද්‍යාර්ථීන් 7.6%ක් දේශන අතරතුරදී ද, 11.6%ක් කාය ව්‍යවච්ඡේදන ප්‍රායෝගික ක්‍රියාකාරකම්වලදී ද 4%ක් රසායනාගාර ප්‍රායෝගික පරීක්ෂණවලදී ද 14.4%ක් කුඩා කණ්ඩායම් සාකච්ඡාවලදී ද 40%ක් සායනික පුහුණුවලදී ද ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාව සම්බන්ධ ප්‍රචණ්ඩත්වයන්ට මුහුණ දී ඇත. තව ද සමාජ ක්‍රියාකාරකම්වලදී අතවරයට මුහුණ දුන් සංඛ්‍යාව 19.2%ක් වන අතර 22.4%ක් එදිනෙදා දින චර්යාවේදී*

එනම් ආපනශාලාවේදී, පුස්තකාලයේදී, පොදු කාමරයේදී ආදී ස්ථානවලදී අතවරයට ලක් ව ඇත.

- අතවර සිදු කර ඇති ආකාර පිළිබඳ සැලකීමේදී 20.7%ක් ශාරීරික හිංසන වන අතර ලිංගික අතවරයට ගොදුරු වූ ප්‍රමාණය 5%ක් ද වාචික හිංසනයට 92.9%ක් ද මානසික අතවරයට 6.4%ක් ද ගොදුරු වී ඇත. නියැදියෙන් 5.8%ක ප්‍රතිශතයක් සිය ලිංගික සහකරුවා/ලිංගික සහකාරියගෙන් අතවරයට ලක් ව ඇති අතර තවත් 5.8%ක් සිය පෙර සිටි ලිංගික සහකරුවා/ලිංගික සහකාරියගෙන් අතවරයට ලක් ව ඇත. හිංසනය සිදු කළ තැනැත්තා අධ්‍යයන කාර්යමණ්ඩල සාමාජිකයෙකු බව (අධ්‍යයන පීඨය හා විස්තෘත අධ්‍යයන පීඨය) 48.2%ක් සඳහන් කළ අතර 8.6% කාර්යාලීය සේවක මණ්ඩලය බව ද 6.5%ක් සුළු සේවකයින් බව ද වාර්තා විණි.

- අතවරයට ලක් වූවන්ගෙන් 44.2%ක ප්‍රමාණයක් ඒ පිළිබඳ වෙනත් පුද්ගලයෙකු හා පවසා තිබුණි. ඉන් 50%ක් දෙමව්පියන් සමඟ ද 75%ක් මිතුරුමිතුරියන් සමග ද 16.7% ක් සහෝදරයින් සමග ද පවසා තිබිණි. ශිෂ්‍ය උපදේශකයින් වෙත මේ පිළිබඳ දන්වා තිබුණේ 2.8%ක් පමණි. කාර්යමණ්ඩල සාමාජිකයෙකුට දන්වා සිටි ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව 9.7% කි. අපරාධකරුට එරෙහිව ගත් ක්‍රියාමාර්ග සම්බන්ධයෙන් සෑහීමකට පත්වන්නේ 8.3%ක් පමණි.

- කිසිවෙකුට දැනුම්දීමක් නොකළ විද්‍යාර්ථීන්ගෙන් 10.8%ක් ඒ පිළිබඳ හෙළි කිරීමට ලැජ්ජා වූ අතර 25.7%ක් අපරාධකරුගේ අනන්‍යතාව හෙළි කිරීමට අකමැති විය. විද්‍යාර්ථීන්ගෙන් 29.3%ක් තවදුරටත් හිංසනයට ලක් විය හැකි බවට බිය වූ අතර 23% ක් විභාග පරීක්ෂණ අසමත් විය හැකියැයි බිය වූහ. ජ්‍යෙෂ්ඨයින්ගෙන් අහිසි විපාක විඳින්නට වේ යැයි බියෙන් 17.6%ක් දැනුම් දීමෙන් වැළකී සිටියහ. විද්‍යාර්ථීන්ගෙන් 21.6%ක් දැනුම් දිය යුතු බලධාරීන් පිළිබඳ දැන සිටියේ නැත. අධ්‍යයන කණ්ඩායමෙන් 70% දෙනෙකු ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය හේතුවෙන් අතවරයට ලක් වූ එක් අයෙකු පිළිබඳ හෝ දැන සිටි අය වන අතර ඔවුන් අතුරින් බලධාරීන්ට පැමිණිලි කර ඇත්තේ 13.5%ක් පමණි.

නාලිකා ගුණවර්ධන, මනුජ් වීරසිංහ, ලලිනී රාජපක්ෂ, පබසි විජේසේකර සහ පී.ඩබ්.පී.චතුරංගන විසින් සිදු කරන ලද ***Romance, sex and coercion: insights into undergraduate relationships*** නම් අධ්‍යයනයෙනි. මෙය ශ්‍රී ලංකා මනෝවිද්‍යා සඟරාවේ 2වන වෙළුමෙහි දෙවන කලාපයෙහි පිටු 54-59හි පළ විණි.

- ශ්‍රී ලංකාවේ විශ්වවිද්‍යාලයක කලා, විද්‍යා හා නීති යන අධ්‍යයන පීඨවල අවිවාහක ශිෂ්‍යාවන් 283ක් යොදා ගනිමින් සිදු කළ මෙම අධ්‍යයනයේදී 52%ක් පමණ ශිෂ්‍යාවෝ ප්‍රේම සම්බන්ධතාවක් පවත්වාගෙන යන බව ප්‍රකාශ කළහ. ප්‍රේම සම්බන්ධතාවක් බලහත්කාරයෙන් ආරම්භ කිරීමට සිදු ව ඇති අවස්ථා පිළිබඳ අසා ඇත්දැයි විමසීමේදී 36%ක් එය එසේ බව සඳහන් කළ අතර 73%ක ප්‍රතිශතයක් බලහත්කාරයෙන් ප්‍රේම සම්බන්ධතා පවත්වාගැනීමේ සිද්ධීන් පිළිබඳ අසා ඇති බවට වාර්තා විණි.

- ප්‍රේම සම්බන්ධතාවක් ආරම්භ කිරීමට හෝ එය පවත්වාගැනීමට බලපෑම් කරන විට ඊට එකඟ වීමට හේතු ලෙස වැඩි වශයෙන් ම දැක්වෙන්නේ පිරිමින් විසින් ශාරීරික වශයෙන් අතවරයට ලක් කිරීම පිළිබඳ බිය හා සම්බන්ධතාව නවතා දැමීමේදී සමාජයෙන් ඇති වන නොපිළිගැනීම පිළිබඳව පැවති බිය ය.

- ප්‍රේම සම්බන්ධතාවන්ගෙන් 81%ක් ලිංගික සම්බන්ධතා සහිත ඒවාය. ප්‍රේම

සම්බන්ධතාවන්හිදී වාචික අපයෝජනයට ලක් වූ සංඛ්‍යාව 57%කි. ශාරීරික වශයෙන් හිංසනයට ලක් වූ ප්‍රතිශතය 23%කි.

- *තව ද, ප්‍රේම සම්බන්ධතාවය බිඳ වැටේයැයි බියෙන් ලිංගික සම්බන්ධතාවන්ට එකඟ වූ ශිෂ්‍යාවන් පිළිබඳ දැනුවත්යැයි සඳහන් කළ ප්‍රතිශතය 64%ක් වූ අතර 21%ක් ලිංගික සහකරුවා විසින් සිය ලිංගික සහකාරිය ඊට පොලඹවා ගැනීමට ප්‍රචණ්ඩත්වය යොදා ගත් අවස්ථා පිළිබඳ දැනුවත් බවට වාර්තා විණි.*

අස්විනි ඩී. ප්‍රනාන්දු සහ වසන්තා කරුණාසේකර වර්ෂ 2009 දී සිදු කරනලද **Victimisation in a group of young Sri Lankan adults** *නම් අධ්‍යයනයේ විශේෂ කරුණු. මෙය සිලෝන් මෙඩිකල් ජර්නල්හි 54වන වෙළුමේ අංක 3 පිටු 80-84 පළ විණි.*

- *මෙම අධ්‍යයනය කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ අධ්‍යයන පීඨ පහ තුළ විද්‍යාර්ථීන් 1322ක් යොදා ගනිමින් සිදු කෙරිණි. අධ්‍යයනයට අනුව විද්‍යාර්ථීන්ගෙන් 44%ක් ළමා කාලයේදී ලිංගික අපයෝජනයට ලක් ව ඇති අතර 36%ක් ශාරීරික හිංසනයට ගොදුරු ව ඇත.*
- *ශාරීරික අපයෝජනය පාසල් තුළ (51%) හා නිවසේ (40%) වඩාත් බහුලව සිදු වේ. ළමුන් නිවසේ දී ප්‍රචණ්ඩකාරී තත්ත්වයන් දැකීම වක්‍ර ලෙස ප්‍රචණ්ඩත්වයට ලක් වීමක් ලෙස ඉහළ ම අගයක් (66%) වාර්තා කරයි.*

නවකවදය මුවාවෙන් අඩන්තේට්ටම් කිරීම හා හිංසනයට ලක් කිරීම ද දැකිය හැකිය. නවක වදය යොදා ගනිමින් පීඩාවට පත් කිරීමට යොදාගත් උපක්‍රම අතර පහරදීම්, දිය ගැසීම් (bucketed) හා දැඩි ව්‍යායාමවල නිරතවීමට බල කිරීම්, විවිධාකාරයේ ඇඳුම් ඇඳීමට බල කිරීම්, අවමන් කිරීම් හා අසභ්‍ය වචන නැවත නැවත කීමට බල කිරීම් ආදිය වේ (Guneratne 2014).

වාර්තා වී ඇති ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්ව අවස්ථා හා නවකවදය ආශ්‍රිත මරණ. කමිනා ගුණරත්න (පීඨාධිපති, මානව ශාස්ත්‍ර අංශය, ශ්‍රී ලංකා විවෘත විශ්වවිද්‍යාලය) විසින් සිදු කරන ලද **Sexual and Gender-based Violence with Special Reference to Higher Educational Institutions** *ඉදිරිපත් කිරීමෙන් උපුටා ගත්තකි. මෙය 2014 ජනවාරි මස පැවති ශ්‍රී ලංකාවේ විශ්වවිද්‍යාල තුළ ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය වැළැක්වීමේ ජාතික වැඩමුළුවේ දී ඉදිරිපත් කෙරිණි.*

- *1975 - පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ රූපා රත්නසීලී ශිෂ්‍යාව දැඩි ලිංගික අපයෝජනයෙන් මිදීම සඳහා රාමනාදන් ශාලාවේ දෙවන මහලෙන් බිමට පැන්නාය. එක්තැන් වූ ඇය වසර ගණනාවකට පසු සිය දිවි හානි කර ගත්තාය.*
- *1992 - කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ ශිෂ්‍යාවක සිය පෙර ආදරවන්තයා විසින් පිහියෙන් ඇන මරණයට පත් කරනු ලැබුවාය.*
- *1993 - රුහුණ විශ්වවිද්‍යාලයේ වමින්ද පුංචිහේවා ශිෂ්‍යයා නවක වදය හේතුවෙන් මරණයට පත්විය.*
- *1997 - රුහුණ විශ්වවිද්‍යාලයේ ප්‍රථම වර්ෂ ශිෂ්‍යාවක, දැඩි ලෙස ලිංගික හිංසනයට ලක් වීමේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස සිය දිවිහානි කරගත්තාය.*

- *1998 - පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ වරප්‍රගාෂ් නවකවදයට ලක් ව ඉන් ඇතිවූ තුවාල හේතුවෙන් මිය ගියේය.*
- *2002 - ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලයේ ඕවිටිගල විතානගේ සමන්ත නම් ශිෂ්‍යයා නවකවදය නැවැත්වීමට ගත් උත්සාහයෙදී මරණයට පත්කරනු ලැබුවේය.*
- *2002 - කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ ශිෂ්‍යාවක සිය පෙර ආදරවන්තයා විසින් පිහියෙන් ඇණ මරණයට පත් කරනු ලැබුවාය.*
- *2011 - නවකවදය හේතුවෙන් රුහුණ විශ්වවිද්‍යාලයේ ශිෂ්‍යාවකගේ එක් පාදයක අඩක් පණ නැති විය.*
- *2011 - නවක විද්‍යාර්ථියෙකු හට ලිංගික අඩන්තේට්ටම් කිරීම හේතුවෙන් පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ ශිෂ්‍යයින් තිදෙනෙකු අත් අඩංගුවට ගැනිණි.*
- *2013 - පේරාදෙණිය සරසවියේ දෙවන වර්ෂ ශිෂ්‍යාවන් දෙදෙනෙකුහට නවක ශිෂ්‍යාවන් තිදෙනෙකු වැසිකිලියේ රඳවා ගනිමින් නවකවදය පැමිණවීම සම්බන්ධයෙන් චෝදනා එල්ල විණි. මෙහිදී නවක ශිෂ්‍යාවන්ගේ ඇඳුම් ගලවා ඔවුනට අශිෂ්ට ආකාරයේ ලිංගික ක්‍රියාවන්හි යෙදීමට බල කර ඇත. විශ්වවිද්‍යාලය විසින් සති තුනක කාලයකට ඔවුන්ගේ පන්ති තහනම් කරන ලදී. අභ්‍යන්තර වාර්තා අනුව මෙම සිදුවීමට ගොදුරු වූවන් ඒ පිළිබඳ පැමිණිල්ලක් ඉදිපත් කිරීමට බිය ව ඇත්තේ ශිෂ්‍යාවන් නවකවදයට ගොදුරු වීම පිළිබඳ බලධාරීන් එතරම් සැලකිල්ලක් නොදැක්වූ බැවිනි.*
- *2014 - නවකවදය හේතුවෙන් විශ්වවිද්‍යාලයෙන් බැහැරව යාමට බල කර ඇති ශිෂයෙකු පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාල භූමිය තුළ දී සිය දිවි හානි කර ගැනිණි.*
- *2015 - සබරගමුව විශ්වවිද්‍යාලයේ නවක ශිෂ්‍යාවක වූ අමාලි චතුරිකා වාර්තා වූ පරිදි නවක වදය හේතුවෙන් සියදිවි හානි කර ගත්තාය.*
- *කලාකාරිණියක වූ යශෝධා විමලධර්ම කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ දී දැඩි ලෙස නවකවදයට ලක් වූ බව හෙළි කර ඇත.*

මේ ආකාරයට, පෞද්ගලික සම්බන්ධතා තුළ සිදු වන ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය (ගෘහස්ථ ප්‍රචණ්ඩත්වය, ලිංගික සහකරු/ලිංගික සහකාරිය කෙරෙහි එල්ලවන ප්‍රචණ්ඩත්වය) හේතුවෙන් කාර්යමණ්ඩලයට/විද්‍යාර්ථීන්ට සිය උපරිම මට්ටමෙන් කටයුතු කිරීමට ඇති හැකියාවට බාධා ඇති විය හැකිය. නිවාඩු දැමීමට සිදුවීම හෝ දේශනවලට සහභාගීවීමට නොහැකිවීම, ආබාධිතවීම, අවධානය ගිලිහීයාම හා උනන්දුව හීන වීම එවැනි අවස්ථා ලෙස නම් කළ හැකිය. කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ සිදු වූ සිදුවීම මෙන්, ගෘහස්ථ ප්‍රචණ්ඩත්වයෙහි යෙදෙන්නන් අපරාධයට ලක්වන තැනැත්තාගේ රැකියා ස්ථානය කරා ගොස් විවිධ හිංසා පැමිණවීම වැනි අවස්ථාවන්හිදී, රැකියා ස්ථානයක් ලෙස උපරිම ආකාරයෙන් කටයුතු කිරීමට විශ්වවිද්‍යාලවලට ඇති හැකියාව ගිලිහී යයි.

අනෙක් අතට, ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය විශ්වවිද්‍යාල සංස්කෘතියක් බවට පත්වීම ම (ලිංගික අතවර, ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය අඩන්තේට්ටම්, නවක වදය හා දූෂණය) ඵලදායීතාව හීන වී යාමට හේතු සාධක විය හැකිය. ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය අපරාධයක් හා හිංසන ක්‍රියාවක්/සමාජ අසාධාරණයක් ලෙස සලකා කටයුතු කිරීමට අමතරව විශ්වවිද්‍යාල වඩා ඵලදායී, ආරක්ෂිත, දැනුමට ආමන්ත්‍රණය කෙරෙන ස්ථනයක් ලෙස සලකමින් ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය වැළැක්වීමට විශ්වවිද්‍යාල හා උසස් අධ්‍යාපන අංශය කටයුතු කිරීම වඩාත් වැදගත් වේ.

ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය තුළින් දැක්වෙන්නේ ස්ත්‍රියට හා පුරුෂයාට සම්බන්ධ අසමාන හා අසාධාරණ පුරුෂත්වයන්, ස්ත්‍රීත්වයන් හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය මතවාදයන් හා පිළිවෙත් බැවින් ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය සමානත්වය හා සමසාධාරණත්වය පිළිබඳ කටයුතු නොකර එම ගැටලුව විසඳීමට කටයුතු කළ නොහැකිය.

ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාව සමානත්වය හා සමසාධාරණත්වය

ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාව සමානත්වය යනු කිසිදු වෙනස්කම් කිරීමකින් තොරව, ස්ත්‍රියට හා පුරුෂයාට සම අයිතිවාසිකම්, වගකීම් හා සම අවස්ථා පැවතීමයි. සමානත්වය යන්නෙන් ස්ත්‍රිය හා පුරුෂයා එක හා සමාන විය යුතුය යන්න අදහස් නොකෙරෙන අතර ස්ත්‍රියක හෝ පුරුෂයකු ලෙස ඉපදීම අයිතීන්, වගකීම් හෝ අවස්ථා තීරණය කෙරෙන සාධකයක් නොවිය යුතුය යන්න ඉන් අවධාරණය කරයි. නිදසුනක් ලෙස අධ්‍යාපනය, රැකියා, පුහුණු, උසස්වීම් ආදිය වෙත ප්‍රවේශවීමේ දී සම අවස්ථා පැවතීම හා තීරණ ගැනීමේ කමිටුවලට, වෘත්තීය සමිති, මණ්ඩල ආදියට පත්වීම සඳහා සම අයිතීන් පැවතීම මීට නිදසුන්ය.

ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාව සමසාධාරණත්වය යනුවෙන් අදහස් වන්නේ ස්ත්‍රීන් හා පුරුෂයින් සතු විවිධ ස්වරූපයේ නිශ්චිත රුචිකත්වයන්, අවශ්‍යතා හා ප්‍රමුඛතාවන් අධ්‍යාපනික ආයතන හා රැකියා ස්ථාන විසින් සැලකිල්ලට ගත යුතු බවයි. ස්ත්‍රීන් හා පුරුෂයින්ට සිය ජීවවිද්‍යාත්මක ස්ත්‍රී පුරුෂභාවය, ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය අත්දැකීම් හා සමාජමය වර්ගීකරණයන් (ජාතිය, ආගම, භාෂාව ආදී) මුල් කර ගනිමින් වෙනස් වන රුචිකත්වයන්, අවශ්‍යතා හා ප්‍රමුඛතා පවතින බව සමසාධාරණත්වය තුළින් පිළිගනී. මාතෘත්ව අයිතීන් සඳහා ප්‍රතිපාදන සැපයීම, රාත්‍රී වන තුරු සේවයේ යෙදීමේදී ප්‍රවාහන පහසුකම් සැපයීම (ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වයට ගොදුරු වීමට ඉඩ පවතින බැවින්) මීට නිදසුන් කිහිපයකි.

ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය සාධාරණත්වය ඉටු වීමට නම් ස්ත්‍රී පුරුෂ සමානත්වය හා සම සාධාරණත්වය අනිවාර්ය වේ.

III. ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය, ශ්‍රමය, තාරුණ්‍යය හා ප්‍රචණ්ඩත්වය සම්බන්ධයෙන් පවතින නෛතික හා ප්‍රතිපත්තිමය රාමු

විශ්වවිද්‍යාල තුළ ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්ව සිදුවීම් සම්බන්ධයෙන් යොදා ගන්නා නෛතික හා ප්‍රතිපත්තිමය රාමු පහත දැක්වේ.

ජාත්‍යන්තර ප්‍රමිතීන්

ස්ත්‍රිය පිළිබඳ මූලික වශයෙන් පවතින එක්සත් ජාතීන්ගේ ජාත්‍යන්තර ප්‍රමිතිය වන සීඩෝ ප්‍රඥප්තිය (*Convention on the Elimination of Discrimination Against Women*) හා එහි අතුරු ලේඛනය ශ්‍රී ලංකාව 1981 වර්ෂයේදී අනුමත කර ඇත. තව ද වර්ෂ 1993 දී ශ්‍රී ලංකාව ස්ත්‍රියට එරෙහි සියලුම ආකාරයේ ප්‍රචණ්ඩත්වයන් මුලිනුපුටා දැමීමේ වියෙනා ප්‍රකාශයට (*Vienna Declaration on the Elimination of Violence Against Women*) අත්සන් තැබීය. එමගින් ස්ත්‍රියට එරෙහි ප්‍රචණ්ඩත්වය සමාජමය සංසිද්ධියක් ලෙස මින් පැහැදිලිව හඳුනා ගැනේ. ස්ත්‍රිය බලගැන්වීම හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාව සමානාත්මතාව ප්‍රවර්ධනය සහශ්‍ර සංවර්ධන ඉලක්කයන්හි (*Millenium Development Goals*) ද එක් කොටසකි. තව ද ශ්‍රී ලංකාව පහත දැක්වෙන එක්සත් ජාතීන්ගේ ජාත්‍යන්තර කම්කරු සංවිධානයේ සම්මුතීන් ද අනුමත කර ඇත: සම වේතන පිළිබඳ සම්මුතිය (අංක 100) (*Equal Remuneration Convention*), වෙනස්කොට සැලකීමේ (රැකියා සහ ජීවනෝපාය) ප්‍රඥප්තිය *(Discrimination (Employment and Occupation) Convention (No. 111)*, මාතෘත්ව ප්‍රතිලාභ සංශෝධන සම්මුතිය (අංක 103) *(Revision of Maternity Benefits Convention)*.

නීති පද්ධතිය

වර්ෂ 1995 දණ්ඩ නීති සංග්‍රහයේ අංක 345 (ලිංගික අතවර) අංක 363 (දූෂණය), අංක 364 A (ව්‍යභිචාරය) සහ 2005 ගෘහස්ථ ප්‍රචණ්ඩත්වය වැළැක්වීමේ පනත යටතේ ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය නීතිමය වශයෙන් ආමන්ත්‍රණය කෙරෙයි. ගෘහස්ථ ප්‍රචණ්ඩත්වය වැළැක්වීමේ පනත මගින් ප්‍රචණ්ඩත්වය පවුල හා ගෘහස්ථ පරිසරය තුළ පවතින බව හඳුනාගැනේ.

අධ්‍යාපන ආයතන තුළ නවකවදය හා අනෙකුත් ආකාරයේ ප්‍රචණ්ඩත්වයන් තහනම් කිරීමේ 1998 අංක 20 දරන පනතේ 2(2) වගන්තිය විශේෂයෙන් ම විශ්වවිද්‍යාල කෙරෙහි වැදගත් වේ. නවකවදයේදී ලිංගික අතවර සිදු වීම වැළැක්වීම හෝ එවැනි අවස්ථා සඳහා දඬුවම් ලබා දීම සඳහා මෙය සම්පාදනය කර ඇත.

ජාතික ප්‍රතිපත්ති

ශ්‍රී ලංකා කාන්තා ප්‍රඥප්තිය සඳහා වර්ෂ 1993 දී කැබිනට් මණ්ඩල අනුමැතිය ලැබුණු අතර රජය විසින් ස්ත්‍රී අයිතීන් පිළිබඳ නිකුත් කර ඇති ප්‍රධානතම ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශය මෙය වේ. කාන්තාවන්ට එරෙහි සියලුම ආකාරයේ වෙනස් කොට සැලකීම් මුලිනුපුටා දැමීමටත් ස්ත්‍රීන් සම්බන්ධයෙන් ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාව ගැටලු ආමන්ත්‍රණය කිරීමටත් රජය කැපවී සිටින බව මින් අවධාරණය කෙරේ. මෙම ප්‍රඥප්තියේ එක් වැදගත් ප්‍රතිඵලයක් වූයේ වර්ෂ 1994දී ජාතික කාන්තා කමිටුව ස්ථාපිත කිරීමයි. ප්‍රඥප්තිය මගින් ස්ථාපිත කරන ලද අයිතීන් අධීක්ෂණය කිරීම එහි කාර්යය වේ.

තව ද, ස්ත්‍රීන් සඳහා වූ ජාතික ක්‍රියාකාරීත්ව සැලැස්ම ශ්‍රී ලංකාව වර්ෂ 1996දී අනුමත කරන ලදී. මානව හිමිකම් ආරක්ෂා කිරීමේ හා ප්‍රවර්ධනය කිරීමේ යාවත්කාලීන ජාතික ක්‍රියාකාරීත්ව සැලැස්ම 2011-2016 තුළ ස්ත්‍රී අයිතීන් හා කම්කරු අයිතීන් පිළිබඳ කොටසෙහි සේවා ස්ථානයේ ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය

ආමන්ත්‍රණය කිරීමේ ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනය කිරීම පිළිබඳ දැක්වෙයි. ගෘහස්ථ ප්‍රචණ්ඩත්වය වැළැක්වීමේ පනතට සහාය දැක්වීම සඳහා සකසන ලද ක්‍රියාකාරී සැලැස්මක් ද පවතී.

ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය මුලිනුපුටා දැමීම හා ළමුන් නොසලකා හැරීම හා අපයෝජන පිළිබඳ ශ්‍රී ලංකාවේ පවුල් ප්‍රතිපත්තියෙහි (2011) අරමුණු තුළ ද අන්තර්ගත වේ.

ජාතික මානව සම්පත් හා සේවා නියුක්ති ප්‍රතිපත්තිය (2012) මගින් ලිංගික හිංසනය පිළිබඳ අවධානය යොමු කරන අතර සේවා ස්ථානයන්හි ස්ත්‍රී පුරුෂ භාවය හේතුවෙන් වෙනස් කොට සැලකීම් වැළැක්වීම සඳහා ආකල්ප වෙනස් කිරීමේ ඇති අවශ්‍යතාව පිළිබඳ සාකච්ඡා කෙරේ. එමෙන්ම නිවසේ කටයුතු හා රැකවරණ වගකීම් සම ව බෙදා ගැනීම පිළිබඳ ව එමගින් අවධානය යොමු කරයි.

යුක්තිසහගත හා සාධාරණ සමාජයක් බිහි කිරීම සඳහා ජාතික සංවර්ධනයට ක්‍රියාකාරී ලෙස දායකවීමට හැකි වන ලෙස තරුණ ජනතාවගේ හැකියාව නැංවීම ශ්‍රී ලංකා ජාතික තරුණ ප්‍රතිපත්තිය වර්ෂ 2014දී සිය ඉලක්කය ලෙස ප්‍රකාශයට පත් කර ඇත. ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්ව හා ලිංගික හිංසන අවස්ථා, ළමා ගැබ්ගැනීම්, ගැහැනු ළමුන් අතර ලිංගික අපයෝජන ආදී සිදුවීම් සැලකිය යුතු මට්ටමෙන් ඉහළ යාමත් සමග ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය තරුණ ගැහැනු ළමුන් කෙරෙහි පවතින දැඩි ගැටලුවක් බවත් මෙම ප්‍රතිපත්තිය මගින් පිළිගැනේ.

ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය සමානාත්මතාවය/සමසාධාරණත්වය පිළිබඳ ව්‍යාපාර මාර්ගෝපදේශ (ILO සහ EFC 2005) සහ ප්‍රතිලාභ උපරිම කිරීම-මානව සම්පත් සංවර්ධනය තුළ සමානාත්මතාවය සහතික කිරීම (ILO 2003) යන ලේඛන හා ප්‍රතිපත්ති මගින් පෞද්ගලික අංශය කෙරෙහි අවධානය යොමු කරන අතර ආයතනය තුළ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය වශයෙන් සමාන හා සාධාරණ රැකියා පරිසරයක් ස්ථාපිත කිරීමේ ක්‍රමෝපායන් හා ප්‍රතිපත්තීන් මින් යෝජනා කෙරේ. රැකියා ස්ථානයේ ලිංගික හිංසනය වැළැක්වීම පිළිබඳ මාර්ගෝපදේශ (ILO සහ EFC 2013) යන්නෙහි රැකියා ස්ථාන තුළ ලිංගික හිංසනය වැළැක්වීම පිළිබඳ මගපෙන්වීම් ඇතුළත්ය. මීට විශ්වවිද්‍යාල ද ඇතුළත් ය.

විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපත්ති

විශ්වවිද්‍යාල හා උසස් අධ්‍යාපන ආයතනයන්හි නවකවදය මුලිනුපුටා දැමීම සඳහා වූ මාර්ගෝපදේශ යනුවෙන් 2010 ජනවාරි මස 15 වන දින විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාව විසින් නිකුත් කරන ලද අංක 919 දරන චක්‍රලේඛය මගින් විශ්වවිද්‍යාල තුළ නවක වදයට ලක් කිරීම වළක්වන ආකාරයත් ඒ වෙනුවෙන් ගතයුතු ක්‍රියාමාර්ගත් පැහැදිලි ව දැක්වේ.

වර්ෂ 1990 කාලයේදී කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය මගින් ලිංගික හිංසනය සම්බන්ධයෙන් ප්‍රතිපත්තියක් සකස් කළ අතර කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය මගින් ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාව සමානාත්මතාව හා සමසාධාරණත්වය පිළිබඳ ප්‍රතිපත්තියක් වර්ෂ 2000 ගණන්වලදී සකස් කරන ලදී. කෙසේවුවද, මෙම ප්‍රතිපත්ති දෙකම මේ වන විට ක්‍රියාත්මක නොවේ.

IV. ශ්‍රී ලංකා විශ්වවිද්‍යාල තුළ ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය වැළැක්වීමේ හා ආමන්ත්‍රණය කිරීමේ ක්‍රමෝපායන්

ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය වැළැක්වීමේ හා ආමන්ත්‍රණය කිරීමේ පහත දැක්වෙන ක්‍රමෝපායන් කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාව අධ්‍යයන කේන්ද්‍රය විසින් පවත්වන ලද ජාතික හා ප්‍රාදේශීය මට්ටමේ වැඩමුළුවලදී ඉදිරිපත් කරන ලද අදහස්, යෝජනා, දැනුම හා අත්දැකීම් රාශියක් ආශ්‍රයෙන් ගොඩ නගන ලද්දකි. එහිදී ඉදිරිපත් වූ වඩාත් ප්‍රායෝගික හා අත්‍යවශ්‍ය යෝජනා මෙහි ඉදිරිපත් කර ඇත. මෙම ක්‍රමෝපායන් පිළිගැනීමටත් ඒවා යොදා ගැනීමටත් විශ්වවිද්‍යාල බලධාරීන්, කාර්යමණ්ඩලය හා විද්‍යාර්ථීන් දිරිමත් කෙරේ.

විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපත්තිමය මට්ටමින් ගත හැකි ක්‍රියාමාර්ග

- ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය පිළිබඳ පුහුණුව ලත් අධ්‍යයන කාර්යමණ්ඩල සාමාජිකයින්ගෙන් සමන්විත කණ්ඩායමක් ස්ථාපිත කර
  - ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය සමානත්වය සහ සමසාධාරණත්වය සඳහා අංගසම්පූර්ණ ප්‍රතිපත්තියක් ගොඩ නැගීම සහ
  - විශ්වවිද්‍යාලයේ සෑම මට්ටමකදීම ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය සැලකිල්ලට ගෙන කටයුතු කරන බවට සහතික කිරීමට අවශ්‍ය බලය සහිත ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාව කාර්ය බලකායක් ස්ථාපිත කිරීම.

- විශ්වවිද්‍යාල තුළ ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය වැළැක්වීම සඳහා විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපත්තියක් ගොඩ නැගීම හා ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය හා ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය පිළිබඳ විශේෂ පුහුණුවක් ලත් අධ්‍යයන කාර්යමණ්ඩල සාමාජිකයින්ගෙන් යුත් කණ්ඩායමක් ස්ථාපිත කිරීම.
  - මෙම කර්තව්‍යය සඳහා විශ්වවිද්‍යාලය විසින් ප්‍රතිපාදන වෙන් කෙරේ.
  - විද්‍යාර්ථීන්ට හා කාර්යමණ්ඩලයට ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය පිළිබඳ දැනුවත් කිරීමේ වැඩසටහන්, අභිදේශන හා පුහුණු වැඩසටහන් සඳහා ප්‍රතිපාදන හා ඉඩ ප්‍රස්තා සැපයෙයි.
  - ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය (ලිංගික අතවරද ඇතුළුව) සිදුවීම් සඳහා වාර්තා කිරීමේ/පැමිණිලි කිරීමේ ක්‍රමවේදයක් මීට ඇතුළත් ය.
  - විශ්වවිද්‍යාල විද්‍යාර්ථීන්, කාර්යමණ්ඩල සාමාජිකයින් (අධ්‍යයන/අනධ්‍යයන) හා දෙමාපියන් හට භාවිත කළ හැකි පැමිණිලි කිරීමේ හා පිළියම් සැපයීමේ පටිපාටි පිළිබඳ දැනුවත් කෙරෙයි.

- විශ්වවිද්‍යාලය තුළ යටිතලපහසුකම් ස්ථාපිත කිරීමේදී හා සැලසුම් කිරීමේදී ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය වශයෙන් සංවේදී ආකාරයෙන් එවැනි කටයුතු සිදු කිරීමට සහතික වීම (ස්ත්‍රීන් සඳහා වැසිකිලි හා සනීපාරක්ෂක පහසුකම් ප්‍රමාණවත් පරිදි හා යෝග්‍ය ස්ථානයන්හි පැවතීම, විශ්වවිද්‍යාලය තුළ අඳුරු ස්ථාන ප්‍රමාණවත් පරිදි අලෝකවත් කිරීම, විශ්වවිද්‍යාල තුළ පවතින ප්‍රමාණවත් නේවාසිකාගාර පහසුකම්, හුදෙකලා ස්ථානවල ආරක්ෂක මුරපොලවල් ස්ථානගත කිරීම).

- විශ්වවිද්‍යාල හා උසස් අධ්‍යාපන ආයතනයන්හි නවකවදය මුලිනුපුටා දැමීම සඳහා වූ මාර්ගෝපදේශ යනුවෙන් 2010 ජනවාරි මස 15 වන දින විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාව විසින් නිකුත් කරන ලද අංක 919 දරන චක්‍රලේඛය ක්‍රියාත්මක කිරීම.

- ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය හා විවිධත්වය පිළිබඳ විශේෂයෙන් ම විශ්වවිද්‍යාල තුළ ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය පිළිබඳ පර්යේෂණ දිරිමත් කෙරෙන්නා වූ ප්‍රතිපත්ති ගොඩ නැගීම හා ක්‍රියාත්මක කිරීම.
- ශිෂ්‍ය සංගම්වල නිලතල සඳහා ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් පත් කිරීමේදී හා සමාජිකත්වය ලබාදීමේදී සම ස්ත්‍රී පුරුෂ නියෝජනයක් පවතින ආකාරයෙන් සිදු කිරීමට සහතික වීම.

ආයතනික යාන්ත්‍රණ මට්ටමෙන් ගත හැකි ක්‍රියාමාර්ග

- නවකවදය හා ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වයන් වාර්තා කළ හැකි රහස්‍ය හා ප්‍රායෝගික පැමිණිලි කිරීමේ යාන්ත්‍රණයක් ස්ථාපිත කිරීම, ඒ පිළිබඳ පුළුල් ප්‍රචාරණයක් ලබා දීම, එය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා අවශ්‍ය වාතාවරණය ගොඩ නැගීම හා එවැනි සිදුවීම්වලට ලක් වූවන්ට ඒ පිළිබඳ පැමිණිලි කිරීමට දිරිගැන්වීම.

- අවස්ථා සැපයීම හා කාර්යමණ්ඩලය (අධ්‍යයන හා පරිපාලන) හා ශිෂ්‍ය සංගම්වලට (විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්යවරුන්ගේ සංගමය සහ එහි අනෙකුත් සංගම්) ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වයන් පිළිබඳ සිය පැමිණිලි ඉදිරිපත් කිරීමට අවස්ථාව සැපයීම හා ඊට දිරිගැන්වීම.

- පැමිණිල්ල සිදු කළ අවස්ථාවේ සිට විශ්වවිද්‍යාල විමර්ශනය අවසන් වන තුරු ප්‍රචණ්ඩත්වයට ගොදුරු වූ විද්‍යාර්ථීන්ට වෛද්‍ය සේවා, නීතිමය සහාය හා වෘත්තීයමය උපදේශන සේවා ආදිය සැපයීම සඳහා විශේෂ අරමුදලක් පිහිටුවීම.

- ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය සමානත්වය හා සම සාධාරණත්වය උදෙසා විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභා ස්ථාවර කමිටුවක් පිහිටුවීම හෝ ඒ සඳහා නිල වශයෙන් නිලධාරිවරයෙකු පත් කිරීම.

ආයතන පිළිවෙත් හා ක්‍රියාකාරකම් මට්ටමෙන් ගත හැකි ක්‍රියාමාර්ග

- කාර්යමණ්ඩලය හා විද්‍යාර්ථීන් සඳහා ඔවුන්ගේ ආචාර්ය-ශිෂ්‍ය සම්බන්ධතා ද ඇතුළත් වන පරිදි ආචාර ධර්ම පද්ධතියක් ගොඩ නැගීම. ආචාර්ය-ශිෂ්‍ය සම්බන්ධතා යන්නට දේශන පැවැත්වීම, සාකච්ඡා, පර්යේෂණ අධීක්ෂණ කටයුතු, උපදේශන කටයුතු, විෂය පරිබාහිර කටයුතු, නවකවදය ආදිය ඇතුළත් වේ.

- කාර්යමණ්ඩල සංවර්ධන ඒකකය විසින් දියත් කෙරෙන ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය වශයෙන් සංවේදන වැඩසටහන් සඳහා සහභාගී වීම, කාර්යමණ්ඩලයට සේවා සැපයීමේදී හා උසස්වීම් ලබා දීමේදී තීරක සාධකයක් ලෙස සැලකීම. මෙය අනියම් සේවකයින් හා ආරක්ෂක සේවා කාර්යමණ්ඩලය ද ඇතුළත් කළ යුතුය.

- ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වයට ගොදුරු වූවන්ට උපදේශන සැපයීම හා ඔවුන්ගේ පසුවිපරම් කටයුතු සඳහා වෘත්තීය මනෝවිද්‍යා උපදේශකවරුන් පත් කිරීම.

- වරදකරුවන්ට පුහුණු මනෝවිද්‍යා උපදේශකවරුන්ගේ සහාය ලබා ගැනීමටත් මූල හේතු / මනෝවිද්‍යාත්මක අවශ්‍යතා හඳුනාගැනීමටත් අවශ්‍ය ආයතනික පහසුකම් සැපයීම.

- ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය වශයෙන් සංවේදී ශිෂ්‍ය උපදේශකවරුන් (විශේෂයෙන් ම ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාව සංවේදී ජ්‍යෙෂ්ඨ ස්ත්‍රී ශිෂ්‍ය උපදේශකවරුන්) අධ්‍යයන පීඨ මට්ටමෙන් පත් කිරීමට සහතික වීම.

- අනාගත පරිශීලනය සඳහා විශ්වවිද්‍යාලය තුළ සිදුවූ ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්ව සිදුවීම් වාර්තා යොදා ගනිමින් දත්තගබඩාවක් සැකසීම.

පුහුණු හා අභිදේශන ක්‍රියාමාර්ග

- අධ්‍යයන කාර්යමණ්ඩලය, විශ්වවිද්‍යාල වෛද්‍ය ඒකක කාර්යමණ්ඩලය, උපදේශන මධ්‍යස්ථාන හා අධ්‍යයන අංශ උපදේශකවරුන් ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය වශයෙන් සංවේදී හා අවබෝධය සහිත බවටත් ඔවුනට ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්ව ලක්ෂණ හඳුනාගැනීමට හා එවැනි අවස්ථාවකදී යෝග්‍ය පරිදි කටයුතු කිරීමේ හැකියාවක් පවතින බවටත් සහතික වීම.

- ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය සමානත්වය හා සමසාධාරණත්වය පිළිබඳ දැනුවත්කිරීම් සිදු කිරීම සඳහා බහුවිධ ක්ෂේත්‍ර වැඩසටහනක් ගොඩ නැගීම. ඊට,
  - සියලුම කාර්යමණ්ඩල සාමාජිකයින් (අධ්‍යයන හා පරිපාලන) සහ විද්‍යාර්ථීන් සඳහා අභිදේශන හා පුහුණු වැඩසටහන් සහ
  - විශේෂයෙන් ම ස්ත්‍රීන්ට පුද්ගල බලගැන්වීම් හා නායකත්ව පුහුණු වැඩසටහන් ඇතුළත් විය යුතුය.

- ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය පිළිබඳ කරුණු සහ ගැටලු නිරාකරණය, ගැටුම් නිරාකරණය, ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය ආදිය කාර්යමණ්ඩල සංවර්ධන වැඩසටහන් හා අනෙකුත් වැඩසටහන් තුළට ඇතුළත් බවට සහතික වීම.

- ශිෂ්‍ය අත්පොතට ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය පිළිබඳ සංවේදනය සම්බන්ධ තොරතුරු හා පැහැදිලි කිරීම් ඇතුළත් කිරීම.

අධ්‍යයන වැඩසටහන් හා කටයුතු මට්ටමෙන් ගත හැකි ක්‍රියාමාර්ග

- විශ්වවිද්‍යාල විෂය පාඨමාලාවන් තුළට ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය, පුරුෂත්වය හා ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය පිළිබඳ විෂයානුබද්ධ තොරතුරු ඇතුළත් කිරීම.
  - ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය, පුරුෂත්වය හා ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය පාඨමාලාවක් ලෙස ඇතුළත් කිරීම.
  - ශික්ෂණ ක්‍රමවේදය හා ඉගෙනීමේ ක්‍රමවේදයට ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය ඇතුළත් වන ආකාරයෙන් ඒවා ගොඩ නැගීම.
  - විද්‍යාර්ථීන්ට මෙම ගැටලු සම්බන්ධයෙන් පර්යේෂණ දියත් කිරීම සඳහා විෂයමාලා නිර්දේශය තුළින් ඉඩ සැලසීම.
  - ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාව නිර්ණායක යොදා ගනිමින් අධ්‍යයන වැඩසටහන් හා නිබන්ධන ඇගයීම.
  - ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය, පුරුෂත්වය හා ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය සම්බන්ධ සම්මන්ත්‍රණ සහ වැඩසටහන් (සම්මාන සහිත හා රහිත) සංවිධානය.

- විද්‍යාර්ථීන් සඳහා පරිපූර්ණ හා අඛණ්ඩ ලිංගික අධ්‍යාපන වැඩසටහනක් සැකසීම හා දියත් කිරීම (සම්බන්ධතා ගැටලු, ලිංගික අයිතිවාසිකම් හා වගකීම්, උපත් පාලනය, ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය ආදිය ඇතුළත් ව).

- ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය විශ්ලේෂණය, ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාව සම්බන්ධ ගැටලු නිරාකරණය, ශිෂ්‍ය දිශානති වැඩසටහන් හා අනෙකුත් වැඩසටහන් තුළට ඇතුළත් කර ඇති බවට සහතික වීම.

- සියලුම විද්‍යාර්ථීන්ට මානව හිමිකම්, ස්ත්‍රී අයිතිවාසිකම්, ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය සම්බන්ධයෙන් පවතින නීති, නවකවදය වැළැක්වීමේ පනත, පරිගණක අපරාධ ආදිය පිළිබඳ අධ්‍යාපනික වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීම.

- විශ්වවිද්‍යාල තුළ ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය පිළිබඳ පර්යේෂණ දියත් කිරීම හා පර්යේෂණ තොරතුරු කාර්යමණ්ඩලයට, විද්‍යාර්ථීන්ට, හා මහජනතාවට ප්‍රචාරණය කිරීම.

ආයතනික සංස්කෘතිය

- ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය කිසිසේත් නොඉවසීමේ සංස්කෘතියක් ගොඩ නැගීමට කාර්යමණ්ඩලය හා විද්‍යාර්ථීන් දිරිගැන්වීම හා දැනුවත් කිරීම

- විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්යවරුන්ගේ සංගමය, අන්තර් විශ්වවිද්‍යාල ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාව සහායක කණ්ඩායම (Inter University Gender Support Group), ආදී ශිෂ්‍ය සංගම්, ශිෂ්‍ය සංවිධාන ආදී විශ්වවිද්‍යාල ඒකක මගින් මාධ්‍ය හා අනෙකුත් අභිදේශන වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීම. මීට, විවාද, ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්ව විරෝධී දිනය, ජාත්‍යන්තර කාන්තා දින සැමරීම්, චිත්‍රපට හා නාට්‍ය උළෙලවල් ආදී ය ඇතුළත් විය හැකිය.

- විශ්වවිද්‍යාලය තුළ සිටින ප්‍රසිද්ධ හා පිළිගත් චරිත/පුද්ගලයින් යොදා ගනිමින් ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය හා නවකවදය හෙලා දැකීම.

- සිය සගයින් අතර ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වය සම්බන්ධයෙන් දැනුවත්කිරීම සඳහා ස්වේච්ඡා ශිෂ්‍ය කණ්ඩායමක් පුහුණු කිරීම.

- විශ්වවිද්‍යාල තුළ ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවමය ප්‍රචණ්ඩත්වයට එරෙහිව කටයුතු කළ හැකි ආකාරය පිළිබඳ විද්‍යාර්ථීන්ගෙන් නිර්දේශ හා අදහස් ලබා ගැනීම සඳහා වැඩසටහනක් දියත් කිරීම.

- ශිෂ්‍යාවන් සඳහා ආත්මාරක්ෂක වැඩසටහන් සංවිධානය.

V. ප්‍රධාන විශ්වවිද්‍යාල පාර්ශ්වකරුවන්

විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභා සභාපති
උපකුලපතිවරුන්
ලේඛකාධිකාරීවරුන්
මුදල් භාරකරු
පීඨාධිපතිවරු
අධ්‍යයන අංශ ප්‍රධාන
අධ්‍යයන කාර්යමණ්ඩල

කාර්යමණ්ඩල සංවර්ධන ඒකක
ශිෂ්‍ය සුභසාධන ඒකක
ශිෂ්‍ය උපදේශකවරුන්
වෛද්‍ය ඒකක
අධ්‍යයන අංශ උපදේශකවරුන්
ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාව අධ්‍යයන ඒකක
ශිෂ්‍ය නේවාසිකාගාර භාරකරුවන්
ආරක්ෂක අංශ නිලධාරීන් හා බලධාරීන්
පරිපාලන නිලධාරීන්

විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්යවරුන්ගේ සංගම් සහ විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්යවරුන්ගේ සංගම් සමූහය (FUTA)
අන්තර් විශ්වවිද්‍යාල ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාව සහායක කණ්ඩායම
ආදි ශිෂ්‍ය සංගම්
අන්තර් ශිෂ්‍ය බල මණ්ඩලය

பாலியல் மற்றும் பால்நிலைசார் வன்முறைகளைத் தடுத்தல்

பல்கலைக்கழகங்களுக்கான மூலோபாயம்

பின்வரும் பல்கலைக்கழகங்களின் கல்வியாளர்கள், நிர்வாக அலுவலர்கள் தங்கள் நிபுணத்துவம், உள்ளீடுகளை, இந்த வெளியீட்டிற்காக தந்தனர்.

கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்
ஜெயவர்த்தனபுரப் பல்கலைக்கழகம்
களனிப் பல்கலைக்கழகம்
மொறட்டுவ பல்கலைக்கழகம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்
ரஜரட்டை பல்கலைக்கழகம்
றுகுண பல்கலைக்கழகம்
சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழகம்
ஊவா வெல்லச பல்கலைக்கழகம்
கட்புல, ஆற்றுகைக் கலைகள் பல்கலைக்கழகம்
வயம்ப பல்கலைக்கழகம்
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்
தென்கிழக்கு பல்கலைக்கழகம்
இலங்கை திறந்த பல்கலைக்கழகம்

2013 - 2014

பொருளடக்கம்

நன்றியுரை ______ 65

அறிமுகம ______ 67

I. இலங்கையில் பால்நிலை ஆணியம் மற்றும் பாலியலும், பால்நிலைசார் வன்முறைகளும ______ 69

II. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் பாலியல், பால்நிலை சார்ந்த வன்முறைகளின் தாக்கங்களும் முக்கியத்துவமும் ______ 73

III. பால்நிலை, தொழில், இளைஞர், வன்முறை தொடர்பான சட்ட மற்றும் கொள்கை கட்டமைப்புகள் ______ 78

- சர்வதேசத் தராதரங்கள் ______ 78
- சட்டம் ______ 78
- தேசியக் கொள்கைகள் ______ 78
- பல்கலைக்கழகக் கொள்கைகள் ______ 79

IV. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் பாலியல் மற்றும் பால்நிலைசார் வன்முறைகளைத் தடுத்தல மற்றும் கவனம் செலுத்துவதற்கான மூலோபாயங்கள் ______ 80

- பல்கலைக்கழக கொள்கை மட்டத்தில் ______ 80
- நிறுவன வழிமுறைகள் மட்டத்தில் ______ 81
- நிறுவன நடைமுறை மட்டத்தில் ______ 81
- பயிற்சி மற்றும் ஆலோசனை மட்டத்தில் ______ 82
- கல்வி திட்டங்கள் மற்றும் நடைமுறை மட்டத்தில் ______ 82
- நிறுவன ரீதியான மட்டத்தில் ______ 82

V. பல்கலைக்கழகத் துறையில் உள்ள முக்கிய பங்குதாரர்கள் ______ 84

அநுபந்தங்கள்

- அநுபந்தம் I: சில வளமூலங்கள் / உசாத்துணைகள் ______ 87
- அநுபந்தம் II: கலந்தாய்வு செயலமர்வுகளில் பங்குபற்றியவர்கள் ______ 90

நன்றியுரை

கலந்தாய்வுச் செயலமர்வுகளில் ஆர்வத்துடனும், ஊக்கத்துடனும் பங்குபற்றி பல்கலைக்கழகங்களில் பாலியல் மற்றும் பால்நிலைசார் வன்முறைகளை தடுப்பது தொடர்பான மூலோபாயங்களை உருவாக்குவதில் தங்களது நிபுணத்துவத்தையும் ஆதரவையும் அளித்த கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம், ஸ்ரீ ஜயவர்தனபுரப் பல்கலைக்கழகம், களனிப் பல்கலைக்கழகம், மொறட்டுவை பல்கலைக்கழகம், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், ரஜரட்ட பல்கலைக்கழகம், றுகுண பல்கலைக்கழகம், சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழகம், ஊவா வெல்லஸ்ஸ பல்கலைக்கழகம், கட்புல ஆற்றுகை கலைகள் பல்கலைக்கழகம், வயம்பா பல்கலைக்கழகம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், தென்கிழக்கு பல்கலைக்கழகம் மற்றும் திறந்த பல்கலைக்கழகம் என்பவற்றின் கல்விசார் அறிஞர்களுக்கு நாம் நன்றி தெரிவிப்பதற்கு விரும்புகின்றோம்.

ஒழுங்கமைப்பதற்கான தலைமைத்துவத்தை எடுத்து கலந்தாய்வுச் செயன்முறைக்கு வசதியளித்தமைக்காக களனிப் பல்கலைக்கழகத்தின் பால்நிலைக் கற்கைகள் நிலையத்திற்கும் விசேடமாக அதன் முன்னாள் பணிப்பாளர் பேராசிரியர் மைத்ரி விக்ரமசிங்க அவர்களுக்கும் மற்றும் நிலையத்தின் உறுப்பினர்களுக்கும் நாங்கள் நன்றியுடையவர்களாக உள்ளோம்.

கெயர் சர்வதேசம் (இலங்கை) நிறுவனத்தின் தொலைநோக்கு, ஊக்கப்படுத்தல் மற்றும் நிதியுதவி; விசேடமாக திரு. கிறகரி பிறேடி (கெயார் சர்வதேசத்தின் இலங்கைக்கான இயக்குனர்), திருமதி அஷிகா குணசேன (இயக்குனர், நிகழ்ச்சி தரம் மற்றும் கற்றல்), திருமதி ஜெயந்தி குரு-உதும்பளா (இமோர்ஜ் செயற்திட்டப் பணிப்பாளர்), திருமதி திவ்வியா ராதகிருஷ்ணன் (இமோர்ஜ் செயற்திட்ட முகாமையாளர்) ஆகியோரின் ஆதரவின்றி இந்த அறிக்கை வெளிவந்திருக்க முடியாது.

பயிற்சிச் செயலமர்வுகளில் வளவாளர்களாகச் செயற்பட்ட பேராசிரியர் நெலுபர் டிமெல், பேராசிரியர் கமினா குணரத்ன, பேராசிரியர் ஜெனிபர் பெரேரா, பேராசிரியர் சித்ரலேகா மௌனகுரு, பேராசிரியர் மைத்ரி விக்ரமசிங்க, வைத்திய கலாநிதி அருந்ததி எதிரிசிங்க, வைத்திய கலாநிதி அனுஷா எதிரிசிங்க, வைத்திய கலாநிதி அருணி ஹப்பன்கம, திரு அருனா லொக்குலியன, வைத்தியர் மகேஷன் கணேசன் (உளவைத்திய நிபுணர், தேசிய உள சுகாதார நிறுவனம்) திரு. பிரதீப் பீரிஸ் (சிரேஷ்ட ஆராய்ச்சியாளர், சமூக விஞ்ஞானிகள் சங்கம்) ஆகியோர் தங்களுடைய பரந்துபட்ட ஆய்வின் நிபுணத்துவங்களை எந்தவித தயக்கமும் இல்லாமல் பகிர்ந்து கொண்டமைக்காக நாங்கள் நன்றி கூறுகின்றோம்.

கொழும்புப் பயிற்சி செயலமர்வில் நடைபெற்ற வட்ட மேசை கலந்துரையாடலில் கலந்து கொண்டு பங்களிப்புகளை வழங்கிய பேராசிரியர்கள் நவரத்தின பண்டார, ஹேமந்த சேனநாயக்கா, அஷ்வினி பெர்னாண்டோ, காமின் விக்ரமகமகே, கமிலா சமரசிங்க மற்றும் கலாநிதி ஹேமமாலா ரத்வத்த அதேபோன்று கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற பயிற்சிச் செயலமர்வில் கலந்துகொண்ட கலாநிதி அஞ்சலா அருட்பிரகாசம், அன்ரனி, கலாநிதி ஜெயசிங்கம், கலாநிதி பாரதி கெனடி, கலாநிதி அனுஷியா சேனாதிராஜா, செல்வி சல்பியா உம்மா ஆகியோர் பல்கலைக்கழகங்களில் பாலியல், பால்நிலை அடிப்படையிலான வன்முறை பற்றிய நுண்ணறிவு மற்றும் அனுபவச் சான்றுகள் கொண்ட களஞ்சியம் ஒன்றை உருவாக்கியதனால் பெரிதும் மதிக்கப்படுகின்றனர்.

குறிப்பாக கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆலோசனைக்கான பயிற்சிச் செயலமர்வை ஒழுங்கமைப்பதில் சிறந்த தலைமைத்துவத்தை வகித்த கலாநிதி எஸ்.ஜெயசங்கர் அவர்களுக்கும் எமது நன்றிகளை தெரிவிப்பதற்கு விரும்புகின்றோம்.

பால்நிலை கற்கை நிலையத்தின் பயிற்சி செயலமர்வு ஒருங்கிணைப்பாளர்கள் மற்றும் உதவியாளர்கள் செல்வி திலினி மீஹஸ்வத்த, செல்வி மனோஜா லியனாராச்சி மற்றும் திருமதி சப்ரீனா நைல்ஸ் ஆகியோரின் சளைக்காத அர்ப்பணிப்பு பாராட்டப்படுதல் வேண்டும்.

இந்த ஆவணத்தை உருவாக்கியமைக்காக பேராசிரியர் மைத்ரி விக்கிரமசிங்க அவர்களுக்கும் அத்துடன் நிலையத்தின் குழு சார்பாக செல்வி. மனோஜா லியனாராச்சி மற்றும் திரு. த. அ. புஸ்பராஜ் ஆகியோர் இந்த ஆவணத்தை சிங்களம், தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் மிக விரைவாக மொழிபெயர்ப்பு செய்தமைக்காகவும் எங்களது நன்றிகள். தமிழ் மற்றும் சிங்கள மொழியிலான திருத்தம் செய்தவர்களான பேராசிரியர் சித்ரலேகா மௌனகுரு மற்றுமு திரு.தி.சுரேஷ மற்றும் கலாநிதி எச்.ஏ.ஏ. ஸ்வர்ணாவதி மற்றும் தமிழில் ஒப்புநோக்கற் பணியாற்றிய விமலநாதன் விமலாதித்தன், பி.ஜே. விலியம்ஸ் மற்றும் வினித்தா கருப்பையா ஆகியோருக்கும் எங்களது நன்றிகள் உரித்தாகின்றன.

இந்த வரைபு ஆவணத்திற்கு தங்களுடைய பின்னூட்டல்களை வழங்கிய பேராசிரியர் நெலுபர் டி மெல், பேராசிரியர் ஜெனிபர் பெரெரா, பேராசிரியர் ஹேமந்த சேனாநாயக்க, பேராசிரியர் கமினா குணரத்ன, கலாநிதி அனுஷா எதிரிசிங்க வைத்திய கலாநிதி அனுருத்தி எதிரிசிங்க கலாநிதி நாலிக்கா குணவர்தன ஆகியோரின் கருத்துக்களை நன்றியோடு ஏற்றுக்கொள்கின்றோம்.

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆலோசனைச் செயலமர்வு ஒன்றை நடத்தியமைக்காக கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தரான, கலாநிதி கே. கோபிந்தராஜா அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவிக்கின்றோம்.

பயிற்சிச் செயலமர்வுகளையும் மூலோபாயங்களையும் உருவாக்க வழிகாட்டல் மற்றும் தடையற்ற ஆதரவு வழங்கிய களனி பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னை நாள் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் சரத் அமுனுகம அவர்களுக்கு மிகுந்த நன்றி கூறுகின்றோம்.

நாம், பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவின் தலைவரான பேராசிரியர் மொகான் டி சில்வா அவர்களின் இந்தப் பணிக்கான அவருடைய இதயபூர்வமான ஆதரவுக்காகவும், பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவில் இந்த ஆவணத்தின் வெளியீட்டை நடத்துவதற்கு உடன் சம்மதம் தெரிவித்தமைக்காகவும் நன்றி தெரிவிக்கின்றோம்.

இந்த பிரச்சனையின் முக்கியத்துவத்தை அங்கீகரித்து, பல்கலைக்கழக முறைமையில் பாலியல் மற்றும் பால்நிலை அடிப்படையிலான வன்முறை மீது கவனம் செலுத்துவதற்கு இந்த ஆவணத்தில் பிரேரிக்கப்பட்ட முறைகளுக்கு ஆதரவளிக்க உறுதி பூண்டிருக்கும் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் சங்கங்களின் கூட்டமைப்பிற்கு நாங்கள் நன்றி சொல்கின்றோம்.

பெப்ரவரி 2015

அறிமுகம்

இலங்கையில் பாலியல் மற்றும் பால்நிலை அடிப்படையிலான வன்முறைகள் மறைக்கப்பட்ட நடைமுறைகளாக உள்ளன. தண்டனைக் கோவை, வீட்டு வன்முறைகளைத் தடுக்கும் சட்டம் மற்றும் ஏனைய சட்டங்கள் இவ் வன்முறைகளை குற்றவியல் நடவடிக்கைகளாக கணித்த போதிலும் இவை குறைவாகவே முறையிடப்படுபவனவாகவும் குற்றம் புரிந்தவர்கள் குறைவாகவே தண்டிக்கப்படுவதாகவும் உள்ளது.

பாலியல் மற்றும் பால்நிலை சார்ந்த வன்முறைகள்

பாலியல் மற்றும் பால்நிலை அடிப்படையிலான வன்முறைகளானவை ஒருவரது பொது வாழ்வு அல்லது தனி வாழ்வில் பால்நிலை மற்றும் / அல்லது பாலியல்பு என்பவற்றைப் பொறுத்து நிகழும் உடல் அல்லது அவரது பால், உள அல்லது பாலியல் தீங்கு அல்லது வேதனை, அச்சுறுத்தல், சுதந்திரத்தைத் தடுத்தல் ஆகியவற்றைக் குறிக்கும். பாலியல் துன்புறுத்தல், வீட்டு வன்முறை, நெருங்கிய துணையின் வன்முறை ஆகியவையும் இதற்குள் அடங்கும். (பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளை ஒழிப்பதற்கான ஐ.நா பிரகடனத்தின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது 1993).

பாலியல் மற்றும் பாலினம் சார்ந்த வன்முறை பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறையை மட்டுமல்லாமல் வெவ்வேறு பாலினங்களுக்கு இடையிலும் மற்றும் ஒரே பாலினம் மத்தியிலும் இடம்பெறும் வன்முறைகளையும் குறிக்கும். (சிறுவர்களுக்கு எதிராக ஆண்கள், பகிடிவதை காலங்களில் புதிய மாணவிகளுக்கு எதிராக சிரேஷ்ட மாணவர்கள், திருமணத்துள் வல்லுறவு, பிறப்புறுப்பு சிதைத்தல்).

ஏனைய வன்முறைகள் போல் அல்லாமல் பாலியல் மற்றும் பாலினம் சார்ந்த வன்முறைகள் பெரும்பாலும் இரகசியமாக மறைக்கப்படுகின்றன. அதிகாரத்தின் அடிப்படையிலான சமமற்ற பாலியல் உறவுகள் பாலினம் அத்துடன் அதிகாரம் உள்ள பாலியல் உறவு மற்றும் பாதிக்கப்பட்டோர் / தப்பிப் பிழைத்தவர்கள் மீது ஏற்படும் சமூக உள பாதிப்புகளும் இதற்குக் காரணமாகலாம். பாலியல், பால்நிலை சார்ந்த வன்முறைகள் பற்றிய சமூக மற்றும் கலாச்சார மனப்பான்மையில் சில தெளிவற்ற நிலைகள் காணப்படுவதுடன் இன்றும் வன்முறைகள் ஆணாதிக்க, பால்சமத்துவமற்ற சொல்லாடல்களில் காணப்படுகின்றன. இவ்வாறான பிரச்சினைகளை சட்டரீதியாக அல்லது வேறு வழிகளில் நிவர்த்தி செய்வதை தடுப்பதற்கு சில நிறுவனமயமாக்கப்பட்ட சித்தாந்த நெறிகளும் பாலினம் சார்ந்த சில நிலைப்பாடுகளும் அத்துடன் பெண்மை ஆண்மை தொடர்பான சில கருத்துக்களும் செல்வாக்கு செலுத்துகின்றன, தாமதப்படுத்துகின்றன அல்லது பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நீதி கிடைப்பதை திசை திருப்புகின்றன. மேற்கூறப்பட்ட கருத்துக்களின் மூலம் தெரிய வருவது யாதெனில் பாலியல், பாலினம் சார் வன்முறைகளின் தன்மை சிக்கலானதாகும். அத்துடன் இது குற்றம் புரிந்தவர், பாதிக்கப்பட்ட - உயிர் தப்பிய நபர்களின் உளவியல் அமைப்பு மற்றும் அடையாள வெளிப்பாடு என்பன சம்பந்தப்பட்டதுமாகும்.

சமீப காலங்களில் பாலியல், பால்நிலை சார் வன்முறைகள் அதிகரித்துள்ளதை ஊடக செய்திகள் மூலம் அறிய முடிகிறது. இது பெரும்பாலும் ஒரு சமூக மற்றும் மனித நடைமுறையில் பரந்த விளைவுகளை ஏற்படுத்தி உள்ளது. ஆயினும் ஊடகத்துறை சட்ட நடவடிக்கைகளிலிருந்து தப்புவதை அதிகளவிற்கு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுவதில்லை. பல தேசிய அளவிலான விழிப்புணர்வுப் பிரச்சாரங்கள் அத்துடன் புள்ளிவிபரங்களுடன் கூடிய ஆராய்ச்சிகள் பாலியல் மற்றும் பால்நிலை

தொடர்பான வன்முறைகளின் தீவிரம் மற்றும் விசேட தன்மைகளைத் தெரிவிக்கின்றன.

பாலியல் மற்றும் பால்நிலை வன்முறைகள் நிகழுகின்ற பால் சமத்துவம் அற்ற இடமாக இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்கள் இனங்காணப்படுவதால் (பகிடிவதை என்னும் பெயரில்) 2013 கார்த்திகை தொடக்கம் 2014 ஆடி மாதம்வரை கெயர் சர்வதேசம் (இலங்கை) நிறுவனத்தின் நிதி உதவியுடன் களனிப் பல்கலைக்கழகத்தின் பால்நிலை கற்கை நிலையத்தினால் பாலியல் பாலினம் தொடர்பான வன்முறைகளை தடுக்கும் முகமாக பதினான்கு இலங்கை பல்கலைக்கழகங்களின் பிரதிநிதிகளுடன் பல கலந்தாய்வுச் செயலமர்வுகள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டன. இவற்றில் தேசிய அளவில் கொழும்பில் நடைபெற்ற கலந்தாய்வுப் பட்டறையில் பதினான்கு அரச பல்கலைக்கழக பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்டனர். அத்துடன் இன்னும் இரு கலந்தாய்வு கருத்தரங்குகள் களனிப் பல்கலைக்கழகத்திலும் மற்றொன்று கிழக்கு பல்கலைக்கழகத்திலும் நடைபெற்றன. இந்த இரு கலந்தாய்வுகளிலும் ஏனைய பிரதேச பல்கலைக்கழகங்களிலிருந்து பங்குபற்றுபவர்கள் கலந்து கொண்டனர்.

செயலமர்வுகளின் நோக்கங்கள் பின்வருமாறு இருந்தன:

- பல்கலைக்கழகங்களின் பாலியல், பால்நிலைசார் வன்முறைகள் பற்றியும் பெண்ணியம், ஆணியம் பற்றியும் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதும் அதிகரிப்பதும்.
- இலங்கை பல்கலைக்கழகங்களில் பாலினம்சார் வன்முறைகளைத் தடுக்கும் ஒரு மூலோபாய ஆவணத்தை தயாரிப்பதில் பங்களிப்பு செய்தல்.
- பாலியல், பால்நிலைசார் வன்முறைகளைத் தடுப்பதற்கான செயற்பாடுகளில் ஈடுபட பல்கலைக்கழகங்களை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் கொள்கையை செயற்படுத்த முன்னுரிமையளித்தல். நடைமுறைப்படுத்தத்தக்க நிறுவனப் பொறிமுறைகள் மற்றும் நிர்வாக நடைமுறைகளை நிறுவுதல், பால்நிலை சார்பான விடயங்களை உள்ளடக்கிய திட்டங்களையும் புதுமையான பாடப்பரப்புகளையும் அறிமுகப்படுத்துதல்.

இந்த ஆவணத்தில் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ள மூலோபாயங்கள் கலந்தாய்வு செயலமர்வுகளின் பெறுபேறுகளாகவும் அத்துடன் செயலமர்வுகளில் பங்குபற்றியவர்களின் பெயர்கள் அற்ற வினாக்கொத்து மூலம் பெறப்பட்ட தகவல்களாகவும் உள்ளன.

I. இலங்கையில் பால்நிலை, ஆணியங்கள் மற்றும் பாலியலும், பால்நிலைசார் வன்முறைகளும்

ஆணியம் அல்லது ஆண்மை என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தில் ஆண்களுக்கு பரிந்துரைக்கப்படும் சமூகப் பாத்திரங்கள் நடத்தைகள் மற்றும் அவற்றின் அர்த்தங்களைக் குறிக்கிறது. ஆகவே இக்கருத்தாக்கம் உயிரியல் அடிப்படையில் அல்லாமல் பால்நிலை அடிப்படையிலேயே உருவாகியது. பல ஆண் குழுக்கள் மத்தியிலும் ஆண்மை பற்றி பல்வேறு பன்முகத்தன்மை வாய்ந்த அடையாளங்கள் காணப்படுகின்றன. இது ஆண்மை பற்றி பன்முகத்தன்மை வாய்ந்த கருத்தியலுக்கு இட்டுச் செல்கிறது. ஆண்மை பற்றிய கருத்தியலும் நடைமுறையும் சமூகத்தின் பல்வேறு நிறுவனங்களிலும் அன்றாட செயற்பாடுகள் மூலம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. (Kimmel 2000)

எனினும் ஆண்மை என்பது ஒரு கலாச்சாரத்தினுள்ளும் மற்றும் கலாச்சாரங்களுக்கு இடையேயும் மாறுபடலாம். காலப்போக்கிலும் சில வேளை ஒரு மனிதனின் வாழ்க்கைக் காலத்திலும் மாறுபடலாம். (மேற்படி) இவை அவர்கள் சார்ந்த இனம், மதம், பாலியல், மொழி சார்ந்தும் வேறுபடலாம். மேலும் ஒவ்வொரு கலாச்சாரத்திலும் ஆண்மை பற்றி மேலாதிக்கமுள்ள ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கருத்தியல்கள் காணப்படலாம். அத்துடன் இவை பல்வேறு கீழ்படுத்தப்பட்ட ஆண்மை பற்றிய கருத்துகள் மற்றும் பெண்களுடன் தொடர்புபட்டும் உருவாக்கப்படும். (Connell1987) அதே போல் பெண்மை பற்றிய எண்ணக்கருவும் அடையாளங்களும் ஆண்மை என்ற எண்ணக்கருவைத் தழுவியதாகக் காணப்படுகின்றது என்று வாதிடலாம். ஆகவே ஒட்டு மொத்தமாக இந்த அடையாளங்கள் உயிரியல் பால் (பௌதிக, இராசாயன, நிறமூர்த்த மற்றும் உடற்கூறியல் அமைப்பு) என்பதற்கு அப்பால் உள சமூக மற்றும் கலாச்சாரப் பின்னணியில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

குறிப்பாக பெண்களின் நோக்கு நிலைப்பட்ட உலகளவிலான ஆய்வுகள் மற்றும் பால்நிலைக் கோட்பாட்டுப்படுத்தல் ஆகியவை எண்ணிறந்தவை. பால்நிலை கருத்துருவாக்கம் என்பது ஒரு நிகழ்வுப் போக்கே தவிர அது நிலைத்த ஒன்று அல்ல (Adkins 1995) பால்நிலை அடையாளங்கள் (Chodorow1978, Macknnon1989) பால்நிலை என்பது அளிக்கை (Butler 1993) பால்நிலை என்பது செய்தல் (West andZimmerman 1987) பால்நிலை உறவுகள் (Young 1988) நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்ட பால்நிலை அத்துடன் நிறுவனங்கள் ஆண்களுக்கு சாதகமாகவும் மற்றும் சமத்துவமின்மையை நீடித்து நிலைக்கச் செய்கின்றன (Ackar 1990); நிறுவனம் சார்ந்த பால்நிலை நுண் அரசியல் (Morley 1999) போன்றவை உதாரணங்களாகும்

பால்நிலை தொடர்பான மேற்கூறப்பட்ட விளக்கங்கள் மீண்டும் மீண்டும் வெளிப்படுத்துவது யாதெனில் ஆண்மை மற்றும் பெண்மை என்பன சமூகத்தினால் உருவாக்கப்பட்டவை என்பதாகும். (Haslanger 1995) அத்துடன் பல்வகைப்பட்டவை, நிலைமாறுபடுவவை, சமமற்றவை ஆகவே இவை மாறக்கூடியவை.

இலங்கையைப் பொறுத்தளவில் ஆண்மை பற்றிய ஆய்வுகளும் அது பற்றிய விவாதங்களும் மிகவும் சிறிய அளவிலேயே காணப்படுகின்றன. அத்துடன் கெயர் சர்வதேசத்தின் *Broadening gender: why masculinities matter – Attitudes, practices and gender-based violence in four districts in Sri Lanka,* என்ற அறிக்கையானது, பால்நிலை சமத்துவம் தொடர்பாக நிலவும் கண்ணோட்டம், மனோபாவம், நடத்தை முறைமைகள் பற்றிய கவலையளிக்கத்தக்க தகவல்களைத் தருகின்றது.

மேலே குறிப்பிட்டுள்ளது போல் பாலியல் மற்றும் பால்நிலைசார் வன்முறைகள் அவற்றுக்கான பதிலிறுப்புகள் ஆகியவற்றைத் தீர்மானிப்பதில் ஆண்மை அத்துடன் பெண்மை முதலிய வெளிப்பாடுகள். முக்கியம் பெறுகின்றன. எனினும் இலங்கையில் பாலியல், பால்நிலைசார் வன்முறைகள் பற்றிய ஆய்வு பொதுவாகப் பெண்களை மையப்படுத்தி அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், உயிர் தப்பியவர்கள் என்ற வகையிலேயே அமைந்துள்ளன. (உதாரணம்: Wijayatilake 2004 and Jeyasundera 2009) இந்த முடிவுகள்

பரந்தளவில் காணப்படும் பிரச்சினைகளின் ஒரு பகுதியாகும். எனினும் இதில் ஆண்களின் முக்கியத்துவம் அவர்களின் பங்கு, உறவுகள், இயலுமைகள் என்பன ஆண்மை பற்றிய ஆராய்ச்சிக்கு மட்டுமல்லாது பாலியல், பால்நிலை சார்ந்த வன்முறைகளைத் தடுப்பதற்கும் இன்றியமையாதவை.

எவ்வாறாயினும் கெயர் அறிக்கை ஆண்பால் நெறிமுறைகளும் மனோபாவங்களும் எவ்வாறு பாலியல், பால்நிலைசார் வன்முறைகளுக்கு ஊக்கியாகச் செயற்படுகின்றன என்பதை ஆராய்கிறது. இவை ஆண்கள், பெண்களின் பால்நிலைப் பாத்திரங்கள், பொறுப்புகள் பற்றிய சமனற்ற நம்பிக்கைகளை மட்டுமல்லாமல் ஆண்கள் பெண்களின் பாலியல்புகள் சம்பந்தப்பட்ட பாரபட்சமான புரிதல்களையும் நடைமுறைகளையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. அத்தோடு ஆண்கள் தங்களது வாழ்க்கை முழுவதும் எதிர்கொள்ளும் பாதிப்புக்களையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது. விசேடமாக அவர்களின் குழந்தைப்பருவத்தில் துஷ்பிரயோகத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்ட நிலைகள் பின்பு அவர்கள் நடத்தையில் வன்முறையைத் தூண்டுவதற்குக் காரணமாக அமைகின்றன.

Broadening gender: why masculinities matter – Attitudes, practices and gender-based violence in four districts in Sri Lanka, என்ற தலைப்பில் நெலுபர் டீமெல், பிரதீப் பீரிஸ் மற்றும் சியாமளா கோமஸ் ஆகியோர், 1658 ஆண்களிடத்திலும் சிறிய தொகை 653 பெண்கள் வயது 18-49 வரையானவர்களிடம் கொழும்பு, மட்டக்களப்பு, அம்பாந்தோட்டை மற்றும் நுவரெலியா ஆகிய மாவட்டங்களில் கெயர் சர்வதேசம் நடத்திய ஆய்வில் (2013) இருந்து சில முக்கிய பகுதிகள்.

பால் நிலை மற்றும் பால்நிலைசார் வன்முறைகள்

- *திருமணமான ஆண்களில் மூன்று நபர்களில் ஒருவர் தங்களுடைய துணைவியர்களை உடல் / பாலியல்சார் வன்முறைகளுக்கு உட்படுத்தியதாகக் கூறினர்.*
- *திருமணமான ஆண்களில் ஐந்தில் ஒருவர் தங்கள் மனைவியரை பாலியல் சார்ந்த வன்முறைகளுக்கு உட்படுத்தினர்.*
- *பாலியல் சார் வன்முறை பொதுவாக மனைவியருடன் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 6% ஆண்கள் பாலியல் வன்முறைகளில் ஈடுபட்டதாகவும் அவை மனைவி அல்லாத வேறு பெண்களை வன்புணர்வு செய்ததாக பதிலளித்துள்ளனர்.*
- *மொத்த பெண்களின் மாதிரியில் அரைவாசிக்கு மேற்பட்டவர்கள் தங்கள் கணவரால் உடல்சார் வன்முறைக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளதோடு கணவனால் அல்லது ஆண் துணையால் காயத்துக்கு உள்ளாகினர். அதில் 9% ஐந்து தடவைக்கு மேல் காயப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர்.*
- *தங்களது துணையால் வன்முறைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட பெண்களில் 13% மற்றும் தங்கள் துணை அல்லாத வேறு நபர்களால் வன்முறைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட 8% பெண்கள் பொலிஸ் முறைப்பாடு செய்துள்ளனர்.*
- *அதிகமான ஆண்கள் பாலியல் சார்ந்த வன்முறைகளில் ஈடுபட்டவர்களின் கருத்தின்படி வன்முறையில ஈடுபட தங்களுடைய பாலியல் / உரித்துடமை தூண்டுதலாக அமைந்துள்ளதாக அறிவித்துள்ளனர்.*
- *குற்றமிழைத்தோர் அவர்களது செயல்களுக்கான விளைவுகளை அனுபவிப்பதை விலக்களிக்கும் கலாசாரம் தடைசெய்கின்றது என்பது கவலை தருவதாகும். 76% ஆனோர் தம் இத்தகைய வன்செயல்களுக்கு உரிய விளைவுகளை அனுபவிக்கவில்லை என்றனர். குற்றமிழைத்தோரில் 93% ஆனோர் தாம் செய்த வன்செயலுக்கு குடும்பத்திடமிருந்தோ நண்பர்களிடமிருந்தோ தண்டனை கிடைக்கவில்லை என்றனர். 97% ஆனோர் வன்செயலுக்கு ஆளானோர்க்கு ஆதரவு வழங்குவோரிடமிருந்து தமக்கு எத்தகைய தீமையும் ஏற்படவில்லை எனக் கூறினர் மாறாக, 7% ஆனோர் மட்டுமே தங்கள் குற்றத்திற்கு சட்டரீதியான*

விளைவுகளை எதிர்கொண்டதாகக் கூறினர் (கைது, நீதிமன்ற வழக்கு, சிறையிடல்).

- பலவந்தமான பாலியல் உறவுகொண்டோரில் 18% ஆன ஆண்கள் மாத்திரம் தமது குற்றம் பகிரங்கமாவது பற்றி பயப்படுவதாகக் கூறினர். ஆனால், 69% ஆனோர், அத்தகைய உறவின் பின் எத்தகைய குற்ற உணர்விற்கும் ஆளாகவில்லை என்றனர்.
- நான்கு வீதமான ஆண்கள் தாங்கள் மற்றுமொரு ஆணினால் பாலியல் வன்முறைக்கு உட்படுத்தப்பட்டதாகவும் 4% பாலியல் ரீதியாக தாக்கம் கூறியுள்ளனர்.
- மூன்று வீதமான ஆண்கள், தாம் 18வயது அடைய முன்னர் சமூகத் தலைவர் ஒருவரால் அல்லது பாடசாலை மாணவர் ஒருவரால் பாலியல் அல்லது உடல் ரீதியன உறவுக்கு பலவந்தப்படுத்தப்பட்டதாகக் கூறினர். அதுபோல் 4% ஆன ஆண்கள் இன்னொருவரை பகிடிவதை செய்ததாக கூறினர்.
- பல்கலைக்கழகங்கள் தொடர்பாக 33% உயர் கல்வியில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் தங்கள் துணைவியருடன் உடல் அல்லது / பாலியல் ரீதியான வன்முறைகளில் ஈடுபட்டுள்ளதாகவும், 9% ஆண்கள் உயர்கல்வியில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் பாலியல் சார்ந்த வன்முறைகளில் துணை அல்லாதவர்களுடன் ஈடுபட்டுள்ளதாக அறிவித்துள்ளனர்.

பாலியல் துன்புறுத்தல்

- சுமார் 4 ஆண்களில் ஒருவர், பாலியல்ரீதியான பகிடியை பெண்கள் ஏற்க வேண்டும் என்பதில் தமக்கு உடன்பாடு உள்ளது என்றனர்.

உற்பத்தித் திறனிற்கான பாதிப்பு

- நெருங்கிய துணைவரின் வன்செயலுக்கு ஆளான பெண்களின் எண்ணிக்கையில் அண்ணளவாக அரைப்பகுதியினர் இயலாமைக்கு உள்ளாகி ஓய்வெடுக்க வேண்டிய தேவைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். அவர்களில் 16% ஆனோர் வேலையிலிருந்து விடுமுறை எடுக்கவேண்டிய நிலைக்கு ஆளாயினர். 32% ஆனோர் உடல் ரீதியாக ஏற்பட்ட காயங்களுக்கு மருத்துவ சிகிச்சையை பெற வேண்டி ஏற்பட்டது.
- தங்களுடைய துணைகளினால் வன்முறைக்கு உட்படுத்தபட்ட பெண்களில் 25% தற்கொலைக்கான எண்ணத்துடன் காணப்பட்டதுடன் 7% அவ்வாறான வன்முறைகளை எதிர்கொள்ளவில்லை.

இளம் வயது வந்தவர்களுக்கான தாக்கங்கள்

- பாலியல் வன்முறை இழைத்ததாக ஒப்புக்கொண்டோரில் அதிகமான ஆண்கள், தமது குற்றத்தை 20 - 29 வயது காலப்பகுதியில் புரிந்ததாகக் கூறினர்.
- அறுபத்து ஏழு வீதமான ஆண்கள் பாலியல் சார் வன்முறை புரிந்தவர்களின் கருத்துப்படி தங்களுடைய பாலியல் உரித்து, அதாவது பெண்களுடன் பாலியல் உறவு கொள்ளும் தம் உரிமையால் இவற்றிற்கு தூண்டப்பட்டதாகக் கூறினர். 20% ஆண்கள், தாம் இறுதியாக பாலியல் சார்ந்த வன்முறையில் ஈடுபட்டது சந்தோஷ த்திற்காக அல்லது சலிப்பு அடைந்து இருந்தபடியால் ஆகும் என்று கூறினர். 14% ஆனோரின் கருத்துப்படி தண்டனை வழங்குவதற்காகவும் கோபம் காரணமாகவும் இவ்வன்முறையில் ஈடுபட்டனர். அதேவேளை 10% ஆண்கள் மதுபோதையால் உந்தப்பட்டு இவ்வன்முறைகளைப் புரிந்ததாகக் கூறினர்.
- ஆண்கள் தங்கள் துணை அல்லாதவருக்கு எதிராக மேற்கொள்ளும் வன்புணர்வு, தங்கள் துணைகளுடன் ஏற்படுத்தும் வன்முறையுடன் தொடர்புப்பட்டதாக பார்க்க முடியும். அதாவது பல பாலியல் துணைவர்களை வைத்திருத்தல், பாலியல் தொழிலாளருடன் பாலியல் உறவுகளில் ஈடுபடுதல், தேவையொன்றை நிறைவேற்றுவதற்காக பாலியல் உறவு கொள்ளல் (உதாரணமாக வேலைத்தளங்களில்).
- வன்முறைக் குழுக்களில் உறுப்பினர்களாக உள்ள ஆண்களின் வீதம் (15%) கொழும்பில் அதிகமாக உள்ளது. இவர்கள், சண்டையின் போது கத்தி அல்லது பிற

ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்துபவர்களாகவும் (19%) கடந்த 12 மாதங்களுள் பாலியல் வன்முறை புரிந்தவர்களாகவும் (22%) உள்ளனர்.

ஆண்மை / பெண்மைசார் சமூக உருவாக்கம் தொடர்பான அழுத்தம்.

- *ஐம்பத்தெட்டு வீதமான ஆண்கள் வன்முறையை, தம் ஆண்மை அல்லது ஆண் தன்மையின் வெளிப்பாடாக, குடும்பம் தொடர்பான விடயங்களில் கருதுகின்றனர்.*
- *பேட்டி காணப்பட்ட ஆண், பெண் இருதரப்பினரிலும் 2/3 பகுதியினர் ஆணாக இருத்தல் என்பது குடும்பத்தின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தல்" என்பதை ஏற்றுக்கொள்வதாகக் கூறினர்*
- *மூன்றிலிரண்டு பகுதிக்கும் அதிகமான பெண்கள், ஒரு பெண் தனது கணவன் பாலியல் உறவில் ஈடுபட அழைக்கும் போது மறுக்கமுடியாது என நம்புகின்றனர்.*
- *போதுமான வருமானமின்மை, பொருளாதார சொத்துகளின் குறைவு, நிதிப்பொறுப்புகள் ஆகியவை ஆண்களிடையே உள்ள அழுத்தத்திற்கும் அவர்களுடைய நல்வாழ்வுக் குறைவுக்கும் முக்கியமான காரணங்களாக உள்ளன.*

வேலை தொடர்பான அழுத்தம்

- *ஐம்பத்தாறு வீதமான ஆண்கள் வேலை சம்பந்தமான அழுத்தம் பற்றிக் கூறினர். மேலும் 60% ஆண்கள் வருமான குறைவினால் அடிக்கடி அழுத்தத்திற்கு உள்ளாவதாகவும் 46% ஆண்கள் தங்களுடைய கல்வித்தகமை அல்லது அனுபவத்திற்கு ஏற்ற வேலை இன்மையாலும் மனச்சோர்வடைவதாகவும் கூறினர்.*
- *குறைந்த கல்வித் தரம் உடையோர், தொழில், சமூக முன்னகர்விற்கு அதிக வாய்ப்பின்மை காரணமாக அதிகமானச் சோர்விற்கும் தற்கொலை எண்ணங்களிற்கும் ஆளாகின்றனர்.*

பிள்ளைகள் மீதான கவனயீனமும் துஷ்பிரயோகம் செய்தலும்

- *இருபத்தெட்டு வீதமான ஆண்கள் சிறுவயதில் தாம் பாலியல் துஷ்பிரயோகத்திற்கு உட்பட்டுள்ளதாக கூறினர்.*
- *முப்பத்தொன்பது வீதமான ஆண்களின் கருத்துப்படி தமது பிள்ளைப் பருவத்தில், உடல் ரீதியான துஷ்பிரயோகத்திற்கும் 44% உணர்வு ரீதியாக துஷ்பிரயோகத்திற்கும் ஆளாகியுள்ளனர்.*
- *தமது பிள்ளைப் பருவத்தில் உடல் ரீதியான, பாலியல் ரீதியான துஷ்பிரயோகம் அல்லது உணர்வு ரீதியான அலட்சியப்படுத்தல் ஆகியவற்றுக்கு ஆளானோர், தம் வாழ்க்கைத் துணைவருக்கு எதிராக வன்முறை புரிவது அதிகமாயுள்ளது.*
- *இவ் ஆய்வுக்காக எடுக்கப்பட்ட ஆண் மாதிரிகள், குடும்பங்களில் அன்னையரை விட தந்தையர்களின் பிரசன்னம் இல்லாதிருந்தமையையும் சொந்தத் தந்தை இல்லாதவிடத்து ஆண்பிள்ளைகளுக்கான ஆணின் வழிநடத்தல் குறைவாக உள்ளமையையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.*

ஆண்களுடன் அவர் தம் வெவ்வேறு தளங்களிலும் தனிநபர்கள் என்ற வகையில் இயலுமைகளுடனும் குடும்ப அலகின் அங்கத்தவர்கள் என்ற வகையிலும் அவரைச் சுற்றியுள்ள சமூகம், சமுதாயம் என்ற வகையிலும் ஆண்மை என்பதை ஒரு சாதகமான நோக்குநிலையூடாக கட்டுடைத்து, இளைஞரிடையே பால்நிலைப் பல்வகைமையையும் நல்ல தந்தை நிலை / பிள்ளை வளர்த்தலை ஊக்குவித்தலுக்காக மிகநெருக்கமாக வேலை செய்தல் வேண்டும் என கெயரினுடைய அறிக்கை எடுத்தியம்புகின்றது (கெயர் சர்வதேசம் 2013). ஆகையால், பால் மற்றும் பால்நிலை சார் வன்முறைகளைக் கையாளும்போது ஆய்வு, பரப்புரை செய்தல், கொள்கை, நிறுவக மாற்றம், பரிகார வழிமுறைகள் ஆகியவற்றில் ஆண்களையும் பெண்களையும் உள்வாங்குதல் தவிர்க்க முடியாத தேவை ஆகும்.

II.இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் பாலியல், பால்நிலை சார்ந்த வன்முறைகளின் முக்கியத்துவமும் அதன் தாக்கங்களும்

பல்கலைக்கழகங்கள் இலங்கை அரசியலின் ஒரு பகுதியாகவும் மற்றும் சில நேரத்தில் முழு சமுகத்தின் ஒரு நுண்ணுருவாகவும் இயங்குகிறது. பல்கலைக்கழகங்கள் வெறுமனே வேலைத்தளம் அல்லாமல் மாணவர்கள் தங்களது பாடப்பரப்பு சார்ந்த அறிவைப் பெருக்குதல், தங்கள் தொழில்முறை வாழ்விற்கு பயிற்றப்படுதல், தனிநபர் என்ற வகையில் தமது குணாதிசயங்களை உருவாக்குதல் ஆகியவற்றுக்கான இடமாகவும் அமைகின்றன. மேற்கூறப்பட்ட கெயர் நிறுவனத்தின் ஆண்மை மற்றும் பாலியல் பால்நிலைசார் வன்முறைகள் பற்றிய அறிக்கை கவலையளிக்கத்தக்க ஆராய்ச்சி முடிவுகள் தேசிய அல்லது மாவட்ட வாரியாக பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட நிலைமைகள் அல்லாவிடினும் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களை பொறுத்தளவில் இவை முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாகும்.

ஏனென்றால் பல்கலைக்கழகத்துள் பாலியல்சார் வன்முறைகள் நடைபெற்றாலும் அவை புறக்கணிக்கப்படுவதுடன் பகிடிவதைக் காலங்களில் இன்னும் அதிகமாக நிகழ்கின்றன. எனினும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் பல்கலைக்கழகங்களும் நிர்வாகங்களும் சிலவேளைகளில் பாதிக்கப்பட்டவர்களும் குற்றம் இழைத்தவரை பாதுகாக்கின்றனர். அதனால் இவர்கள் நாட்டின் சட்டத்திற்கு முரணாகச் செயற்படுவதுடன் சட்டம் தனது கடமையை செய்வதையும் தடுக்கின்றனர். இதனால் உண்மையில் பல்கலைக்கழகங்கள் பாலியல் பால்நிலைசார் வன்முறைகளில், பயிற்சியை சாதாரணமாக்கலில் தள்ளி இருந்து ஈடுபடுவோருக்கு வாய்ப்புக்களை வழங்குவதோடு ஊக்குவிக்கவும் செய்கின்றன.

பல ஆய்வு அறிக்கைகளும் மற்றும் கருத்துரைகளும் (பெரேரா அபேநாயக்க மற்றும் கலபட (2006), பெனாண்டோ மற்றும் குணசேகர (2009), குணவர்த்தன, வீரசிங்க, ராஜபக்ஷ, வீரசேகர மற்றும் சத்துரங்கன (2001), குணவர்த்தன (2014) சுட்டிக்காட்டுவது யாதெனில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் பாலியல், பால்நிலைசார் வன்முறைகளானவை பெண்களுக்கு எதிரான கொலை, தாக்குதல், பலவந்தப்படுத்தி பாலியல் உறவில் ஈடுபடுதல் (பாலியல் வல்லுறவு) மற்றும் பாலியல் துன்புறுத்தல், தொழில்நுட்பத்தை பயன்படுத்தி செய்யப்படும் துன்புறுத்தல் முதலிய வடிவம் எடுக்கின்றன என்பதாகும்.

ஜெனிபர் பெரேரா, எஸ்.டி. அபேநாயக்க மற்றும் டி.பி. கலபட (2006) ஆகியோரால் மருத்துவ மாணவர்கள் மத்தியில் நடத்தப்பட்ட ஆய்வில் இருந்து சில பிரதான விடயங்கள் (பெண்ணிய கற்கைகள் 10வது தேசிய மாநாடு 2-6 சித்திரை).

- *கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் 3 ஆண்டுகள் அல்லது அதற்கு மேலாகக் கற்ற 250 மருத்துவ மாணவர்கள் மத்தியில் நடத்திய ஆய்வு 56% ஆன மாணவர்கள் (25.2% ஆண்கள் மற்றும் 72.2% பெண்கள்) பல்கலைக்கழகத்தில் கற்ற காலத்தில் பால்நிலை தொடர்பான வன்முறையை எதிர்கொண்டனர் என்று காட்டியது.*

- அவர்களில் 7.6% விரிவுரைகளின் போதும் 11.6% குழு செயற்பாடுகளின் போதும் 4% ஆய்வுகூட செயன்முறைகளின் போதும் 14.4% சிறிய குழு விவாதங்களின் போதும் வேலைநிறுத்தங்களின் போதும் 40% கள சந்திப்புக்களின் போதும் பால்நிலை தொடர்பான வன்முறைகளுக்கு உள்ளாகினர். மேலும் 19.2% சமூக செயற்பாடுகளின் போதும் 22.4% வழமையான நாளாந்த செயற்பாடுகளின் போதும் உணவகம், நூலகம், பொது அறை போன்ற இடங்களிலும் வன்முறைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டனர்.
- துன்புறுத்தல் வகைகளில் 20.7% உடல் ரீதியாகவும் 5% பாலியல் ரீதியாகவும் 92.9% வாய்மொழி மூலமும் 6.4% உளவியல் மற்றும் உணர்ச்சி ரீதியாகவும் அமைந்தன. இவ்வன்முறை புரிந்தவர்களில் 5.8% தற்போதைய துணைவராகவும் 5.8% முந்தைய துணைவராகவும் உள்ளனர். மேலும் கல்விசார் உத்தியோகத்தர்களை உள்ளக / வெளியக பீடங்கள்) 48.2% குறிப்பிட்டனர். 8.6% அலுவலக பணியாளர்களையும் 6.5% சிற்றூழியர்களையும் குறிப்பிட்டனர்.
- துன்புறுத்தலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டவர்களில் 44.2% மாத்திரம் யாரிடமாவது அறிவித்தனர். 50% பெற்றோர்களிடமும் 75% நண்பர்களிடமும் 16.7% சகோதரர்களிடமும் முறையிட்டுள்ளனர். 2.8% மாத்திரமே மாணவர் ஆலோசகர்களிடமும் 9.7% பல்கலைக்கழக உத்தியோகத்தரிடமும் அறிவித்துள்ளனர். துன்புறுத்தலுக்கு உள்ளானோரில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு எதிராக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை தொடர்பாக 8.3% மாத்திரமே திருப்தி அடைந்துள்ளனர்.
- இவர்களில் எவரிடமும் முறையிடாதவர்களில் 10.8% வெட்கம், 25.7% குற்றமிழைத்தவரை வெளிப்படுத்த விரும்பாமை, 29.3% துன்புறுத்தல் தொடரலாம் என்ற பயம், 23% பரீட்சை புள்ளிகளில் பாதிப்பு ஏற்படலாம் என்ற பயம், 17.6% சிரேஷ்ட மாணவர்களுக்கு பயம் மற்றும் 21.6% முறைப்பாடு செய்யும் வழிமுறைகள் தெரியாமை ஆகியவை காரணமாக முறையிடவில்லை. பங்குபற்றிய மாணவர்களில் 70% மாணவர்கள், பால்நிலை ரீதியாகத் துன்புறுத்தப்பட்ட ஏதேனும் ஒரு நிகழ்ச்சியையாவது அறிந்திருந்தனர். பாதிக்கப்படும் மாணவர்களில் 13.5% மாத்திரமே உயரதிகாரிகளிடம் முறைப்பாடு செய்துள்ளனர்.

நாலிக்கா குணவர்த்தன, மனுச் வீரசிங்க, லலினி ராஜபக்ஷ, பபாஷி விஜயசேகர மற்றும் சத்துரங்கன (2011) “காதல், பாலுறவு, வற்புறுத்தல்: பட்டதாரி மாணவர்களின் உறவுகள் பற்றிய ஆய்வுநோக்கு” என்ற விடயத்தில் செய்த ஆய்விலிருந்து வெளிப்படும் முக்கிய விடயங்கள். இலங்கை உளநல சுகாதார சஞ்சிகை, Vol 2 No.2: 54-59

- இந்த ஆய்வு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் கலை, விஞ்ஞானம், சட்டத்துறைகளில் பயிலும் திருமணமாகாத பெண் இளநிலை பட்டதாரிகள் 283 பேரிடம் நடத்தப்பட்டது. இதில் 52% காதல் உறவில் ஈடுபட்டதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. பெண்கள் காதலிக்க நிர்ப்பந்திக்கப்படும் சந்தர்ப்பங்கள் பற்றி கேட்ட கேள்விக்கு 36% இது தமக்குத் தெரியுமென்றும் 73% மான பெண்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டு காதல் உறவில் தொடர்ந்து ஈடுபடுவது பற்றி அறிந்துள்ளதாகவும் கூறினர்.
- ஆண்களால் உடல் ரீதியாக துன்புறுத்தலுக்குள்ளாகும் பயமும் உறவு முறிந்தால் சமூகத்தால் நிராகரிக்கப்படும் நிலை ஏற்படும் என்ற பயமும் உறவை கட்டாயத்தின் பெயரில் தொடங்கவும் அதை தொடரவும் முக்கிய காரணிகளாக அமைந்துள்ளன.
- 81% காதல் உறவுகள் பாலுறவு சார்ந்தவை. காதல் உறவில் பேச்சுமூலம் துன்புறுத்தல், நிகழ்வதை 57% மாணவர்களும், உடல்சார்ந்த வன்முறைகள் பற்றி 23% மாணவர்களும் அறிந்துள்ளனர்.

- *மேலும் 64% மாணவர்கள் பெண்கள் விருப்பமின்றி ஆனால் உறவு முறிந்துவிடும் என்ற பயத்தில் பாலியல் உறவில் ஈடுபட்டமை தெரியுமெனக் கூறினர். வன்முறைகளைப் பயன்படுத்திப் பெண்களை பாலியல் உறவிற்கு கட்டாயப்படுத்தியமை 21% க்கு தெரிந்திருந்தமை ஆய்வில் அறியப்பட்டுள்ளது.*

“இலங்கையில் காணப்படும் இளம் வயது வந்தோரில் ஒரு குழுவினரிடையே சிறு வயது குழுக்களில் இளமையில் பாதிப்புக்குள்ளானவர்கள்” (இலங்கை மருத்துவ சங்க சஞ்சிகை, Vol.54, No.3: 80-84) என்ற தலைப்பில் அஷ்வினி பெர்னாண்டோ மற்றும் வசந்தா குணசேகர (2009) நடத்திய ஆய்விலிருந்து சில சிறப்பம்சங்கள்.

- *களனிப் பல்கலைக்கழகத்தின் 5 பீடங்களில் நடத்தப்பட்ட ஆய்வில் 1322 மாணவர்கள் பங்கேற்றனர். இம்முடிவுகளின்படி 44% மானோர் தமது பிள்ளைப் பராயத்தில் பாலியல் ரீதியாக துஷ்பிரயோகத்திற்குள்ளாகி இருந்தனர். மற்றும் 36% உடல் ரீதியாக துன்புறுத்தப்பட்டிருந்தனர்.*
- *உடல் ரீதியான துன்புறுத்தல்கள் பொதுவாகப் பாடசாலைகளிலும் (51%) வீடுகளிலும் (40%) நடைபெற்றுள்ளன. வீடுகளில் வன்முறைகளைக் காண்பது (66%) மறைமுகப் பாதிப்பு வடிவங்களுள் மிக மோசமானதாக இருந்தமையை இவ் ஆய்வு வெளிப்படுத்துகிறது.*

தாக்குதல்கள், பாலியல் ரீதியான துன்புறுத்தல்கள் பகிடிவதை எனும் பெயரில் நடைபெற்றுள்ளதுடன் பகிடிவதையின் போது, தாக்குதல்கள், நீரை உடலில் ஊற்றுதல், கடினமான உடற்பயிற்சிகளை செய்யக் கட்டாயப்படுத்துதல், குறிப்பிட்ட உடைகளைக் கட்டாயப்படுத்தி அணிவித்தல், அவமானப்படுத்தல் மற்றும் தூஷண வார்த்தைகளை மீண்டும் மீண்டும் சொல்லக் கட்டாயப்படுத்துதல் இடம்பெற்றுள்ளன (Guneratne 2014).

பல்கலைக்கழகங்களில் பகிடிவதையுடன் தொடர்பான முறைப்பாடு செய்யப்பட்ட பாலியல் மற்றும் பால்நிலைசார் வன்முறைகளும் மரணங்களும். “பாலியல் பால்நிலைசார் வன்முறைகள் - விசேடமாக உயர்கல்வி நிறுவனங்களில்” கருத்துரையை வழங்கியவர் பேராசிரியர் கமீனா குணரத்ன, பீடாதிபதி மானிடவியல் திறந்த பல்கலைக்கழகம், பாலியல், பால்நிலைசார் வன்முறைகளை இலங்கை பல்கலைக்கழகங்களிலிருந்து தடுக்கும் ஆலோசனை பட்டறை.

- *1975 - பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் ரூபா ரத்தினசீலி, இராமநாதன் விடுதியின் இரண்டாவது மாடியிலிருந்து பாலியல் துஷ்பிரயோகத்திலிருந்து தப்புவதற்காக குதித்தார். இதனால் உடல் செயலிழந்து பல ஆண்டுகளுக்கு பின்பு தற்கொலை செய்து கொண்டார்.*
- *1992 - மாணவி ஒருவர் களனி பல்கலைக்கழகத்தில் அவருடைய முன்னாள் காதலனால் கத்தியால் குத்தப்பட்டு இறந்தார்.*
- *1993 - சமிந்த புஞ்சிகேவா றுகுண பல்கலைக்கழகத்தில் பகிடிவதை காரணமாக இறந்தார்.*

- *1997 - முதலாம் வருட மாணவி றுகுண பல்கலைக்கழகத்தில் மிகவும் பாரதூரமான பாலியல் துன்புறுத்தலுக்கு உள்ளாகி பின்பு தற்கொலை செய்து கொண்டார்.*
- *1998 - வரப்பிரகாஷ் மரணம் - பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பகிடிவதை காரணமாக ஏற்பட்ட காயத்தால் சம்பவித்தது.*
- *2002 - ஒவிட்டிக்கல விதானகே சமந்த, ஸ்ரீ ஜயவர்த்தனபுர பல்கலைக்கழகத்தில் பகிடிவதையை தடுக்க முயன்ற வேளையில் கொல்லப்பட்டார்.*
- *2002 - பெண் மாணவி ஒருவர் களனி பல்கலைக்கழகத்தில் அவரது முன்னாள் காதலனால் கத்தியால் குத்தி கொல்லப்பட்டார்.*
- *2011 - பெண் மாணவி ஒருவர் றுகுண பல்கலைக்கழகத்தில் பகிடிவதை காரணமாக கால் தசையில் முடக்குவாத நிலைக்கு தள்ளப்பட்டார்.*
- *2011 - பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் புதிய மாணவர் ஒருவரை பாலியல் ரீதியாக துன்புறுத்தியதற்காக மூன்று மாணவர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள்.*
- *2013 - பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தின் மூன்று இரண்டாம் வருட பெண் மாணவிகள் புதுமுக மாணவிகளை கழிவு அறையில் பகிடிவதை செய்த குற்றத்தின் பேரில் தண்டிக்கப்பட்டார்கள். புதுமுக மாணவிகளின் ஆடைகள் களையப்பட்டு அவர்கள் தாகாத பாலியல் செயற்பாடுகள் செய்ய நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார்கள். பல்கலைக்கழகத்தால் குற்றவாளிகளுக்கு மூன்று வாரங்கள் வகுப்புத்தடை விதிக்கப்பட்டது. உள்ளக தகவல்களின்படி பாதிக்கப்பட்டவர்கள் முறைப்பாடு செய்ய அச்சம் தெரிவித்தனர். பல்கலைக்கழக நிர்வாகமும் பெண்கள் பகிடிவதையை பெரிதாக பொருட்படுத்தவில்லை.*
- *2014 - பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தின் பழைய மாணவர் ஒருவர் பகிடிவதை காரணமாக பல்கலைக்கழக நிர்வாகத்தினால் வெளியேற்றப்பட்டதால் அவர் பல்கலைக்கழக வளாகத்தில் தற்கொலை செய்துகொண்டார்.*
- *2015 - சப்பிரகமுவ பல்கலைக்கழகத்தில் நிகழ்ந்த பகிடிவதையினாலேயே புதிய மாணவியான அமாலி சதுரிகாவின் தற்கொலை நடந்தது என அறிக்கையிடப்பட்டது.*
- *நடிகை யசோதா விமலதர்ம தான் களனி பல்கலைக்கழகத்தில் மிகவும் கடுமையான பகிடிவதைக்கு உட்பட்டதாக தெரிவித்துள்ளார்.*

ஒரு புறம் உறவு நிலைகளில் பாலியல் மற்றும் பால்நிலை அடிப்படையிலான வன்முறையால் (இத்தகைய வீட்டு வன்முறை மற்றும் நெருங்கிய உறவுகளால் ஏற்படும் வன்முறை) கல்விசார் உத்தியோகத்தர்கள் / மாணவர்கள் தமது அதி உச்சத்திறனை வெளிப்படுத்த முடியாமைக்கு இட்டுச்செல்லும். கவனக்குறைவு, ஊக்கமின்மை, இயலாமை, வகுப்புகளுக்கு வராதிருத்தல், ஊக்கக்குறைவு ஆகியவற்றால் இது நிகழும். அத்துடன் வேலைத்தலங்களான பல்கலைக்கழகங்கள் வீட்டு வன்முறையின் தாக்கங்களின் வெளிப்பாடுகளை சந்திக்க வேண்டிய இடமாக மாறுவதுடன் குற்றம் புரிந்தவர்கள் மறைவாக பாதிக்கப்பட்டவர்களை மேலும் துன்புறுத்தும் நிலை பல்கலைக்கழக வளாகத்தினுள் இடம்பெறும். இதற்கு களனிப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற சில சம்பவங்கள் சிறந்த சான்றாகும்.

மறுபக்கத்தில் பாலியல் மற்றும் பால்நிலை சார்ந்த வன்முறைகள் கலாச்சார செயற்பாடாக பல்கலைக்கழகங்களில் நடைபெறுகின்றது. (இது பாலியல் துன்புறுத்தல்கள், பால்நிலை சார்ந்த தாக்குதல்கள், பகிடிவதை மற்றும் பாலியல் வல்லுறவு என்ற வடிவங்களில் நடைபெறுகின்றது). இவையும் மேற்கூறப்பட்ட விளைவுகளை நோக்கி பல்கலைக்கழகங்களை இட்டுச் செல்வதுடன் குறைதரம் மிக்க பெறுபேறுகளுக்கு வழிவகுக்கும். ஆகவே பாலியல் மற்றும் பால்நிலை சார்ந்த வன்முறைகளானவை பாரதூரமான குற்றம் மற்றும் ஒருவகைச் சித்திரவதை, சமூக அநீதி என்றவகையில் கையாளப்பட வேண்டியவை. அதேசமயம் உயர்கல்வித்துறை மற்றும் பல்கலைக்கழகங்கள் இவைபற்றி முக்கிய கவனம் செலுத்தி பாலியல் மற்றும் பால்நிலைசார் வன்முறைகளை தடுப்பதன் மூலம் பல்கலைக்கழகங்கள்

பாதுகாப்பான, அறிதிறன் உள்ள, சிறந்த பெறுபேற்றை அளிக்கக்கூடிய இடங்களாக உறுதிப்படுத்த முடியும்.

எவ்வாறாயினும் இதில் மீண்டும் அழுத்திச் சொல்லப்பட வேண்டிய விடயம் யாதெனில் பாலியல் மற்றும் பால்நிலைசார் வன்முறைகள் என்பன பெண்கள் மற்றும் ஆண்கள் தொடர்பான, பாரபட்சமான, சமமற்ற மற்றும் நியாயமற்ற ஆண்பால், பெண்பால் மற்றும் பால்நிலை தொடர்பான சித்தாந்தங்களில் இருந்து உருவாக்கப்படுகிறது. எனவே வேலைத்தலங்களில் பால்நிலை சமத்துவம், சமதன்மை தொடர்பான பிரச்சினைகளையும் அதேசமயத்தில் கையாளாமல் பாலியல் மற்றும் பால்நிலைசார் வன்முறைகளை குறைப்பது கடினமாகும்.

பால்நிலை சமத்துவம் / சமதன்மை

பால்நிலை சமத்துவம் *என்பது ஆண்களும் பெண்களும் சம உரிமைகள், சம பொறுப்புகள் மற்றும் பாகுபாடாற்ற வாய்ப்புகளைப் பெறவேண்டும் என்ற கருத்து ஆகும். சமத்துவம் என்பதற்கு ஆணும் பெண்ணும் ஒரே மாதிரியானவர்கள் என்ற அர்த்தம் இல்லை. ஆனால் உரிமைகள், பொறுப்புகள், மற்றும் வாய்ப்புகள் மக்களின் பிறப்பு (ஆண் / பெண்) என்ற அடிப்படையில் அமையக்கூடாது. உதாரணமாக ஆண்கள் பெண்கள் இருவருக்கும் கல்வி, வேலை, பயிற்சி, பதவி உயர்வு அத்துடன் முடிவெடுக்கும் குழுக்கள் தொழிற்சங்கங்கள், சபை ஆகியவற்றில் அங்கம் வகித்தல் என்பவற்றில் சம வாய்ப்புகள் வழங்கப்பட வேண்டும்.*

பால்நிலை சமதன்மை *என்பது குறிப்பிட்ட நலன்கள், தேவைகள் மற்றும் ஆண்கள் / பெண்களின் தேவைகள் என்பன கல்வி மற்றும் வேலை நிறுவனங்களில் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும். ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் தங்கள் உயிரியல் பாலியல் நிலைகளைப் பொறுத்து மாறுபட்ட நலன்கள், தேவைகள் மற்றும் முன்னுரிமைகள் வேண்டும் என அங்கீகரிக்கிறது. தங்கள் பால்நிலைப்படுத்தப்பட்ட வாழ்க்கை அனுபவங்கள் அவர்களின் சமூக வேறுபாடுகள், இனத்துவம், மதம், மொழி என்பவற்றுக்கு ஏற்ப வேறுபடும் நலன்கள், தேவைகள், முன்னுரிமைகள் கொண்டவர்கள் என்பதை சமதன்மை அங்கீகரிக்கிறது. உதாரணமாக மகப்பேற்றுக் காலங்களில் கொடுப்பனவுகளை வழங்குதல் அல்லது மேலதிக நேரம் வேலை செய்யும் பெண்களுக்கு பயணங்களுக்கான மேலதிக கொடுப்பனவுகளை வழங்குதல் வேண்டும். ஏனென்றால் தாமதித்து வீடு திரும்பும் போது பாலியல் மற்றும் பால்நிலைசார் வன்முறைகளுக்கு உள்ளாகும் சாத்தியப்பாடு உள்ளது.*

பால்நிலைசமத்துவம் மற்றும் சமதன்மையானது ஆண்களும் பெண்களும் பால்நிலை நீதிபெறுவதற்கு அத்தியாவசியமானது.

III. பால்நிலை, தொழில், இளைஞர் மற்றும் வன்முறை தொடர்பான சட்ட மற்றும் கொள்கை கட்டமைப்புகள்

பல்கலைக்கழகங்களில் பாலியல், பால்நிலைசார் வன்முறைகளைக் கையாள்வதற்கான சட்ட, கொள்கை கட்டமைப்புகள் பின்வருபவையாகும்.

சர்வதேசத் தராதரங்கள்

1981ம் ஆண்டு ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பெண்களுக்கு எதிரான சகல பாரபட்சங்களையும் இல்லாதொழிப்பதற்கான சமவாயத்தில் (*Convention on the Elimination of Discrimination Against Women)* கைச்சாத்திட்டதுடன் இலங்கை அதன் பிந்தைய இணைப்புகளையும் ஏற்றுக் கொண்டது. 1993இல் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறையை ஒரு விசேடமான விடயமாகக் கொள்ளும் வியன்னா பிரகடனத்திலும் (*Vienna Declaration on the Elimination of Violence Against Women)* இலங்கை கையெழுத்திட்டது. பெண்களை வலுவுடையோராக்குவதை ஒரு பகுதியாகக் கொண்ட மிலேனியம் அபிவிருத்தி இலக்குகளையும் (*Millennium Development Goals* (MDGs)) இலங்கை ஏற்றுக் கொண்டது. சம சம்பளம் பற்றிய சர்வதேசத் தொழில் ஸ்தாபனத்தின் சமவாயத்தையும் (*Equal Remuneration Convention* (No. 100)) தொழில் பாரபட்சம் காட்டல் (தொழில், வேலை) சமவாயம் (*Discrimination (Employment and Occupation) Convention* (No. 111)) மற்றும் மகப்பேறு நலன் (*Revision of Maternity Benefits Convention* (No. 103)) முதலியவை பற்றிய சமவாயங்களையும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது.

சட்டம்

சட்டரீதியாக பாலியல் மற்றும் பால்நிலைசார் வன்முறைகள் தண்டனைக் கோவை 345 (1995)- பாலியல் தொந்தரவு, 363 (பாலியல் வல்லுறவு), 364 A (தகாத உறவு), வீட்டு வன்முறையைத் தடுக்கும் சட்டம் (2005) ஆகியவற்றால் கையாளப்படுகிறது. வீட்டு வன்முறையைத் தடுப்பதற்கான சட்டம் குடும்பத்தினுள்ளும் வீட்டிலும் வன்முறை நிகழ்கிறது என்பதை அங்கீகரிக்கின்றது.

கல்வி நிறுவனங்களில் பகிடிவதையைத் தடுத்தலும் ஏனைய வன்முறை வடிவங்களும் பற்றிய சட்டம் (1998 20, பகுதி 2 பல்கலைக் கழகங்களுக்கு முக்கியமானதாகும். ஏனெனில் பகிடிவதையின் போது நிகழக்கூடிய பாலியலின் தொந்தரவைத் தடுப்பதற்கும் அதற்கு தண்டனை அளிப்பதையும் இச்சட்டம் நோக்கமாகக் கொண்டது

தேசியக் கொள்கைகள்

இலங்கைப் பெண்களின் சாசனமானது 1993இல் அமைச்சரவையினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. பெண்களது உரிமைகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இது அரசாங்கத்தினது பிரதான கொள்கைக் கூற்றாகும். பெண்களுக்கு எதிரான சகலவிதமான வன்முறைகளையும் நீக்குவது தொடர்பான அரசின் நிலைப்பாட்டையும் பெண்கள் தொடர்பான பால்நிலை சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களையும் பற்றி அரசின் அக்கறையை இது வெளிப்படுத்துகிறது.

இச்சாசனத்தின் முக்கியமான விளைவு தேசிய பெண்கள் குழு ஒன்றை 1994இல் நிறுவியமையாகும். இச்சாசனத்தில் வரையப்பட்டுள்ள பெண்களது உரிமைகள் பற்றிக் கண்காணிக்கும் பணி இக்குழுவிற்கு உரியது.

1996இல் பெண்கள் தொடர்பான தேசிய செயற்திட்டம் ஒன்றினை இலங்கை ஏற்றுக் கொண்டது. மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கும் முன்னேற்றுவதற்குமான தேசிய செயற்திட்டத்தின் (2011 - 2016) ஒரு பகுதியாக பெண்கள் உரிமைகளும் தொழில் உரிமைகளும் அமைகின்றன. இவை வேலைத்தளத்தில் பாலியல் பால்நிலைசார் வன்முறைகளைக் கையாள்வதற்கான கொள்கைகளை உருவாக்குவது பற்றிக் கூறுகின்றது. வீட்டுவன்முறையைத் தடுக்கும் சட்டத்திற்கான செயற்திட்டமும் உள்ளது.

இலங்கையின் குடும்பம் பற்றிய கொள்கையின் (2011) நோக்கங்கள் பால்நிலைசார் வன்முறைகளை நீக்குவதையும் சிறுவர் துஷ்பிரயோகம், சிறுவர்களில் அக்கறையின்மை பற்றிய கவனம் ஆகியவை இதில் உள்ளடங்கியுள்ளன.

மனிதவளம், கொள்கை பற்றிய தேசியக் கொள்கை (2012) வேலைத்தளங்களில் பால்வாதம், பாரபட்சம், பாலியல் தொந்தரவு ஆகியவை காணப்படுவதை முன்நிறுத்துவதுடன் வீட்டுவேலைகளில் சமமாகப் பங்கெடுத்தலையும் வற்புறுத்துகிறது.

இலங்கையின் தேசிய இளைஞர் கொள்கை (2014) நீதியான, சமத்துவமான சமூகத்தின் வளர்ச்சியில் இளைஞர்களதும் யுவதிகளதும் செயற்திறன்மிக்க பங்குபற்றலையும் அவர்களது முழுமையான விருத்தியையும் பற்றிக் கூறுகிறது. பால்நிலைசார் வன்முறை, பாலியல் தொந்தரவு, பதின்ம வயதுக் கர்ப்பங்கள், சிறுமிகள் பாலியல் துஷ்பிரயோகம் ஆகியவற்றின் உயர் எண்ணிக்கையை கருத்தில் கொண்டு பாலியல் பால்நிலைசார் வன்முறைகள் இளம் பெண்களுக்குத் தீவிரமான ஒரு பிரச்சினையாக உள்ளதை அங்கீகரிக்கிறது.

பால்நிலை சமத்துவம், சமதன்மை ஆகியவை பற்றிய கம்பனி வழிகாட்டல்கள் (சர்வதேச தொழில் ஸ்தாபனம் ஐரோப்பிய வர்த்தக சம்மேளனம் 2005). நலன்களை அதிகப்படுத்தல் மனிதவள அபிவிருத்தியில் சமத்துவத்தை உறுதிப்படுத்தல் (சர்வதேச தொழில் ஸ்தாபனம் 2013). தனியார் துறையை குவிமையப்படுத்தி வேலைத் தளத்தில் பால்நிலை சமத்துவம் சமதன்மையைப் பேணுவதற்கான உத்திகளையும் கொள்கைகளையும் கூறுகின்றன. வேலைத்தளத்தில் பாலியல் தொந்தரவைத் தடுக்கும் வழிகாட்டல்கள் (சர்வதேச தொழில் ஸ்தாபனம் ஐரோப்பிய வர்த்தக சம்மேளனம் 2013). பல்கலைக் கழகங்களை உள்ளடக்கிய வேலைத்தலங்களில் பாலியல் தொந்தரவுளை இல்லாதொழிப்பதற்கான வழிகாட்டல்களைத் தருகிறது.

பல்கலைக்கழகக் கொள்கைகள்

பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவின் பல்கலைக்கழகங்களில் அல்லது உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் பகிடிவதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான வழிகாட்டல்கள் எனத் தலைப்பிடப்பட்ட 919 இலக்கமிடப்பட்ட (15.01.2010) ஆணைக்குழுவின் சுற்றுநிருபம் பகிடிவதையைத் தடுத்தல், பகிடிவதை நிகழ்வுகள், பகிடிவதை நிகழ்ந்தால் எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகள் தொடர்பான தெளிவான அறிவுறுத்தல்களைத் தருகின்றது.

கொழும்பு பல்கலைக்கழகம் 1990களில் பாலியல் தொந்தரவு தொடர்பான ஒரு கொள்கையைத் தயாரித்தது. களனிப் பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த கல்வியாளர்கள் சிலர் பால்நிலை சமத்துவம் / சமதன்மை பற்றிய கொள்கையை 2000ம் ஆண்டுகளின் பிற்பகுதிகளில் தயாரித்தனர். எனினும் இவற்றில் ஒரு ஆவணம் கூட தற்காலத்தில் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை.

IV. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் பாலியல், பால்நிலைசார் பிரச்சினைகளைக் கையாள்வதற்குரிய மூலோபாயங்கள்

களனிப் பல்கலைக்கழகத்தின் பால்நிலை கற்கை நிலையத்தினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட கலந்துரையாடலின் போது வழங்கப்பட்ட கருத்துக்கள், அனுபவங்கள் அறிவுத்தன்மை மற்றும் பரிந்துரைகள் மூலம் வழங்குவதற்கும் பின்வரும் உத்திகள் வகுக்கப்பட்டன. அத்தியாவசியம் என கருதப்பட்டவையும் நடைமுறைக்கேற்ப ஆலோசனைகள் மாத்திரம் கீழ் தரப்பட்டுள்ளன. பல்கலைக்கழக அதிகாரத்தை வைத்திருப்பவர்கள் அத்துடன் தனிப்பட்ட உறுப்பினர்கள் மற்றும் மாணவர்கள் கீழ்வரும் சில உத்திகளைக் கையாள மற்றும் அமுல்படுத்தி இலங்கை பல்கலைக்கழகங்களில் பாலியல் மற்றும் பால்நிலை ரீதியான வன்முறைகளைக் கட்டுப்படுத்த ஊக்குவிக்கப்படுகின்றார்கள்.

பல்கலைக்கழக கொள்கை மட்டத்தில்

- பால்நிலைசார் பயிற்சி பெற்ற கல்வியாளர்கள் குழு ஒன்றை அபிவிருத்தி செய்யும், செயல்படுத்துவதற்கான ஆணை.
  - பல்கலைக்கழகத்துக்கான ஒரு விரிவான பால்நிலை பங்கு மற்றும் சமத்துவம் தொடர்பான கொள்கை.
  - பல்கலைக்கழகத்தின் அனைத்து மட்டங்களிலும் பால்நிலை கணக்கில் எடுக்கப்படுவதை உறுதிசெய்யும் அதிகாரத்துடன் கூடிய பால்நிலை பணிக்குழு.
- பால்நிலை, பாலியல் மற்றும் பாலியல் சார்ந்த சிறப்பு பயிற்சி பெற்ற கல்வியியலாளர்களை உருவாக்கி அதன் மூலம் இலங்கை பல்கலைக்கழகங்களில் பால்நிலை மற்றும் பால்நிலை ரீதியான வன்முறைகளை தடுப்பதற்கான ஆணை.
  - அத்துடன் இந்த நோக்கத்திற்காக பல்கலைக்கழக பாதீட்டில் இருந்து போதுமான நிதி ஒதுக்கீடு செய்தல் பால்நிலை விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்துதல்.
  - ஆலோசனை வழங்குவதற்கு வழிவிடுவதுடன் ஊழியர்கள் மற்றும் மாணவர்களுக்கான பயிற்சித் திட்டங்களை வழங்குதல்.
  - பாலியல் மற்றும் பால்நிலை சார்ந்த வன்முறைகள் (பாலியல் துன்புறுத்தல்) போன்றவற்றை முறையிடும் நுட்பத்தை அமுல்படுத்தல்.
  - நிவர்த்தி நடைமுறைகளை விளம்பரப்படுத்துவதுடன் அவை கல்வி / கல்விசாரா உறுப்பினர்கள் மற்றும் பெற்றோர்கள் பயன்படுத்த வேண்டும்.
- பல்கலைக்கழக உட்கட்டமைப்பு திட்டமிடலின் போது பால்நிலை சார்ந்த பிரச்சினைகளை உள்வாங்கி அபிவிருத்தி செய்யும் போது பால்நிலை கருத்தில் கொள்ளப்பட்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட அபிவிருத்தி காணப்படும். (போதுமான மற்றும் சரியான பெண்களுக்கான சுகாதார வசதிகள் மற்றும் ஓய்வறைகள், பல்கலைக்கழக வளாகத்தில் போதுமான வெளிச்சம், பல்கலைக்கழகங்களின் விடுதி வசதிகள் அத்துடன் ஆள் நடமாட்டம் அற்ற பகுதிகளில் பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தர்களின் இடங்கள் என்பனவாகும்.)

- 919வது சுற்று அறிக்கையின் பிரகாரம் பல்கலைக்கழகங்கள் மானியங்கள் ஆணைக்குழுவின் பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் உயர்கல்வி நிறுவனங்களின் பகிடிவதையை முற்றாக தடைசெய்தல்
- பால்நிலை மற்றும் பன்முகத்தன்மை சார்ந்த ஆராய்ச்சிகளை ஊக்குவிக்கும் முகமாக பல்கலைக்கழகங்களில் கொள்கைகளை உருவாக்க அமுல்படுத்தல்
- செயல் அதிகாரிகளாகவும் உறுப்பினர்களாகவும் மாணவர் பேரவைகளில் ஆண், பெண் மாணவர்களின் சம பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிப்படுத்தல்

நிறுவன வழிமுறைகள் மட்டத்தில்

- பாலியல் மற்றும் பால்நிலை சார்ந்த வன்முறைகள் பகிடிவதை என்பன தொடர்பான முறைப்பாடுகளை அணுகுவதற்கு நிறுவன ரீதியில் அமுல்படுத்தக் கூடியதும் நம்பிக்கை மிக்கதும் பாதிக்கப்பட்டவரின் துயர்களை நீக்கக்கூடிய செயற்பாடுகளை உருவாக்குதல் இச் செயற்பாடு தொடர்பில் பரந்துபட்ட விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதுடன் அமுல்படுத்துவதற்குரிய சாதகமான நிலைகளை ஏற்படுத்தி பாதிக்கப்பட்டவர் முன் வந்து முறைப்பாடு செய்யும் நிலையை ஊக்குவித்தல்.
- பாலியல், பாலினம் சார்ந்த வன்முறைகள், பகிடிவதை என்பன தொடர்பான முறைப்பாடுகளை பிரச்சினைகள் கல்வி, கல்விசாரா ஊழியர்கள், மாணவர்கள் விசேடமாக பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் கூட்டணி பொறுப்பேற்று ஆராய்வதற்கான சந்தர்ப்பங்களையும் உற்சாகத்தையும் வழங்குதல்.
- பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மருத்துவ, சட்ட உதவிகள் தொழில்சார் ஆற்றுப்படுத்தல்களை வழங்கும் விசேட நிதி திட்டத்தை உருவாக்குதலுடன் இந்த நிதியானது ஆரம்ப சட்ட முறைப்பாட்டு பதிவிலிருந்து முழு அளவிலான பல்கலைக்கழக விசாரணை காலம் வரை வழங்குதல் அவசியம்.
- பாலின சமத்துவம் சமதன்மை உருவாக்கும் விதத்தில் ஒரு பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவால் நிலைக்குழு அல்லது பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழு கூடிய புள்ளிகளாக செயற்படுதல்

நிறுவன செயற்பாட்டு மட்டத்தில்

- ஊழியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்குமான நடத்தை வழிமுறைகளை உருவாக்குவதுடன் அவை ஊழியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் இடையிலான உறவு அவை வகுப்பறை கற்றல் கற்பித்தல் செயற்பாடுகளின் போது இருக்க வேண்டியமுறை, ஆய்வு வழிநடத்தல், ஆற்றுப்படுத்தல் இதர செயற்பாடுகள் மற்றும் பகிடிவதை என்பன அடங்கும்.
- கல்விசார் கல்விசாரா ஊழியர்களின் தொழில் வழங்குதல் பதவி உயர்வு என்பன ஆசிரிய வள நிலையத்தினால் நடத்தப்படும் பால்நிலை தொடர்பான நிகழ்ச்சிகளில் அவர்களின் வருகைக்கு அமைவாக வழங்கப்பட வேண்டும்.
- உளவியல் ரீதியாக பயிற்றுவிக்கப்பட்ட ஆற்றுப்படுத்துகைகளை பாலியல் மற்றும் பால்நிலைசார்ந்த வன்முறைகளால் பாதிக்கப்பட்டவர்களைக் கையாளும் பொறுப்பை வழங்குவதுடன் அவ்வாறான வன்முறைகளால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் நிலைமைகளை தொடர்ந்து அவதானிக்கும் தார்மீக பொறுப்பையும் வழங்குதல்.
- நிறுவன ரீதியாக வழிவகைகளை வழங்க குற்றவாளிகள் மிகவும் பயிற்சி பெற்ற ஆலோசனைகளை சந்தித்தலும் அதன்மூலம் விசாரணை மற்றும் குற்றங்களுக்கான மூல காரணங்களை கண்டறியவும் அவர்களின் உளவியல் தேவைகளை நிவர்த்தி செய்யவும் உதவும்.
- பாலினம் பற்றிய விழிப்புணர்வுகளை சிரேஷ்ட மாணவ ஆலோசகர்கள் பீடங்கள் ரீதியாக தெரிவு செய்யப்படுவதை உறுதி செய்தல் விசேட விதமாக பெண் ஆலோசகர்கள் பீடங்கள் ரீதியாக தெரிவு செய்யப்படுதல்.

- எதிர்கால தேவைகளுக்காக பாலியல் பால்நிலை தொடர்பான வன்முறைகள் தொடர்பாக செய்யப்படும் முறைப்பாடுகளை பல்கலைக்கழக ரீதியாக ஆவணப்படுத்தல்.

பயிற்சி மற்றும் ஆலோசனை மட்டத்தில்

- கல்விசார் உத்தியோகத்தர்கள், பல்கலைக்கழக, மருத்துவபிரிவு ஊழியர்கள், உளவளதுறை பிரிவினர் அத்துடன் பீடம் சார்ந்த உளவளதுறை ஆலோசகர்கள் பாலினம் பற்றிய அக்கறை உள்ளவர்களாக இருப்பதை உறுதி செய்வதுடன் பாலியல் மற்றும் பால்நிலை தொடர்பான வன்முறைகளுக்கான அறிகுறிகளை அறிந்துகொள்ள கூடியதும் அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் அவற்றைக் கொண்டு வழிநடத்தும் திறன் உடையவர்களாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.
- பாலின சமத்துவம், சமதன்மை தொடர்பான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதற்கு பல்துறைசார் நிகழ்ச்சி திட்டங்களை அபிவிருத்தி செய்து நடைமுறைப்படுத்தல் வேண்டும். அவை கீழ்வருவனவற்றை உள்ளடக்கல் வேண்டும்.
  - ஆலோசனைத் திட்டங்கள் மற்றும் பயிற்சி ஊழியர்கள் கல்வி மற்றும் நிர்வாக மற்றும் மாணவர்களையும் உள்ளடக்கும்.
  - குறிப்பாக பெண் மாணவர்களுக்கு சுயதொழில் தலைமைத்துவ திட்டங்கள்.
- பல்கலைக்கழக ஆசிரிய வள பயிற்சி நெறியில் பால்நிலை தொடர்பான அக்கறை, மோதல், தீர்மானம், பால்நிலை தொடர்பான பிரச்சினைகளின் தீர்வு மற்றும் பால்நிலை தொடர்பான விடயங்களை முக்கியத்துவப்படுத்தி உள்ளடக்குதல்.
- பாலினம் அக்கறை மற்றும் பாலினம் பால்நிலை தொடர்பான குறிப்பு புத்தகத்தில் சேர்த்தல்,

கல்வி திட்டங்கள் மற்றும் செயற்பாட்டு மட்டத்தில்

- பல்கலைக்கழக பாடவிதானத்தில் ஒரு புதுமையான ஊடுருவல் மூலம் பாலினம் ஆண்மை மற்றும் பாலினம் பாலியல் சார் வன்முறைகள் பற்றிய விடயங்களை உட்புகுத்துதல்.
  - பாலினம் ஆண்மை மற்றும் பாலியல் மற்றும் பாலினம்சார் வன்முறைகளை பாடப் பரப்புக்குள் சேர்த்தல்.
  - பெண் பிரச்சினைகள் தழுவி ஆசிரியர் பணி அபிவிருத்தி
  - கல்விசார் ஏற்பாடுகள் மூலம் இப்பிரச்சினைகள் தொடர்பாக மாணவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்தல்.
  - ஒப்படைகளையும் கற்கை நெறிகளையும், பால்நிலை சமத்துவம் / சமவுரிமைப் பிரமாணத்திற்கேற்ப மதிப்பிட வேண்டும் மற்றும்
  - பாலினம் ஆண்மை மற்றும் பாலியல் மற்றும் பாலினம் சார் வன்முறைகள் தொடர்பான பயிற்சிகள் நிகழ்ச்சிகளை (புள்ளிகள் வழங்கும் / வழங்கப்படாத) ஏற்பாடு செய்தல்.
- இளநிலைப் பட்டதாரிகளுக்கு முற்போக்கான மற்றும் பாலியல் கல்வி உள்ளடக்கிய விடயங்களை உருவாக்க அமுல்படுத்துதல். அவை உறவு முறை பிரச்சினைகள் பாலியல் உரிமை, கடமை, கருத்தடை மற்றும் பாலியல், பாலினம் சாரா வன்முறைகள் என்பவற்றை உள்ளடக்கும்.
- பாலின பகுப்பாய்வு, பாலினம் தொடர்பான சிக்கல் தீர்வு, மோதல் தீர்மானம் போன்ற விடயங்களை புதுமுக மாணவர்களின் அறிமுக நிகழ்வில் சேர்ப்பதுடன் இவ் விடயங்களை பொதுவான திறனாகவும் சேர்த்து கற்பித்தல்.
- பாலியல், பால்நிலை அடிப்படையான வன்முறை தொடர்பான மனித உரிமைகள், பெண்களின் உரிமைகள், சட்டங்கள், பகிடிவதை சட்டம் மற்றும் கணினி குற்றங்கள் மீதான கற்கைநெறிகளை அனைத்து மாணவர்களுக்கும் நடத்துதல்.
- ஊழியர்கள், மாணவர்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் மத்தியில் பாலியல், பால்நிலை அடிப்படையான வன்முறை மீதான ஆய்வை நடத்தலும் வெளியிடலும்

அமைப்புப் பண்பாட்டு மட்டத்தில்

- நிர்வாக மற்றும் கல்விசார் அமைப்புகள் துணையுடன் பாலியல் பால்நிலை அடிப்படையிலான

வன்முறையை சகிக்க முடியாத நிலை சார் விழிப்புணர்வு மற்றும் ஊக்கப்படுத்தலை, பல்கலைக்கழகத்துள் மாணவர்களுக்கும், ஊழியர்களுக்கும் ஏற்படுத்தல்.

- பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் சங்கங்களின் கூட்டமைப்பு, பல்கலைக்கழகத்திற்கு உள்ளான பால்நிலை ஆதரவுக் குழு, முன்னாள் மாணவர் அமைப்புகள் மற்றும் பிற பல்கலைக்கழக அமைப்புகளை, பாலியல் பால்நிலை அடிப்படையிலான வன்முறை சார் தலைப்புகளிலான விவாதங்கள், பாலியல் பால்நிலை அடிப்படையிலான வன்முறைக்கு எதிரான நாள் மற்றும் சர்வதேச பெண்கள் தினம், திரைப்பட விழாக்கள், நாடகங்கள், விளையாட்டு வைபவங்கள் உள்ளடங்கிய, ஊடக மற்றும் அறிவுறுத்தும் பிரசாரம் செய்ய ஊக்கமளித்தல்.
- பாலியல் பால்நிலை அடிப்படையிலான வன்முறை மற்றும் பகிடிவதைக்கு எதிராக குற்றஞ்சாட்டலுக்கு, பல்கலைக்கழகங்களுக்கு உள்ளான வெற்றியாளர்கள் மற்றும் முன்மாதிரியானவர்களை ஊக்கமளித்தல்.
- பாலின பாலியல் பால்நிலை அடிப்படையிலான வன்முறை சார் விழிப்புணர்வை உறுப்பினர்களிடையே உருவாக்கும் வண்ணம் தன்னார்வ மாணவர் குழுக்களை பயிற்றுவித்தல்.
- பல்கலைக்கழகங்களில் பாலியல், பால்நிலை அடிப்படையிலான வன்முறைகளுக்கு எதிராக எவ்வாறு போராடலாம் என்பது மீதான மாணவர் கருத்து மற்றும் பரிந்துரைகளைத் தருமாறு வேண்ட, ஒரு நிகழ்ச்சி நடாத்தல்.
- மாணவியருக்கான சுய பாதுகாப்பு நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்குபடுத்தல்

V. பல்கலைக்கழகத் துறையில் பங்குதாரர்கள்

தலைவர்- பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழு
துணை வேந்தர்கள்
பதிவாளர்கள்
நிதியாளர்கள்
பீடாதிபதிகள்
துறைத்தலைவர்கள்
பீட உறுப்பினர்கள்

பணியாளர் விருத்தி நிலையம்
மாணவர் நலன்புரி அலகுகள்
மாணவர் ஆலோசகர்கள்
பிரத்தியேக போதனாசிரியர்கள்
சுகாதார அலகுகள்
துறைசார் ஆலோசகர்கள்
பால்நிலை ஆய்வு மையங்கள்
விடுதிக் காப்பாளர்கள்
மாணவர்கள் ஒழுக்காற்று அதிகாரிகள்
மற்றும் பாதுகாப்பு அலுவலர்கள்
நிர்வாக உத்தியோகத்தர்கள்

பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் சங்கங்கள் மற்றும் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் சங்கங்களின் சம்மேளனம்
பல்கலைக்கழகங்களுக்கு இடையிலான பால்நிலை ஆதரவு குழுக்கள்
பழைய மாணவர் சங்கங்கள்
அனைத்துப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு இடையிலான மாணவர் ஒன்றியம்

Annexure I : Some Resources/References

Abhayanayaka, C, Sumathipala WLAH, Perera Jennifer (2006) "Comparative assessment of knowledge and attitudes regarding domestic violence among medical undergraduates", Proceedings of the 10th National Convention on Women's Studies, CENWOR, 2nd – 6th April.

Acker, Joan (1990) "Hierarchies, Jobs, Bodies: A Theory of Gendered Organizations", Gender and Society 4 (2): 149–158.

Adkins, Lisa (1995) Gendered Work: Sexuality, Family and the Labour Market, Open University Press, Buckingham.

Butler, Judith (1990) "Performative Acts and Gender Constitution", in Performing Feminisms, (Ed.) SE. Case, John Hopkins University, Baltimore.

CARE International (2013) Broadening Gender: Why Masculinities Matter – Attitudes, Practices and Gender-based Violence in four districts in Sri Lanka, de Mel Neloufer, Peiris Pradeep, and Gomez, Shyamala, CARE International Sri Lanka / Partners for Prevention, Colombo.

- *CARE International (2013) Addressing Men's Health as a Means of Primary Prevention of SGBV – Policy and Programming Brief, Facilitated by Dr. Dayanath Ranatunga, Care International Sri Lanka, Colombo.*

- *CARE International (2013) Child Protection – Including Childhood Experiences and their Impact on Violence Perpetration – Policy and Programming Brief, Facilitated by Dr. Hiranthi Wijemanne, Care International Sri Lanka, Colombo.*

- *CARE International (2013) Preventing Sexual and Gender-based Violence – Policy and Programming Guidelines for the Private Sector, Facilitated by Prof. Maithree Wickramasinghe, Care International Sri Lanka, Colombo.*

- *CARE International (2013) Exploring Women's Attitudes and the Impact of Gender-based Violence on their Mental and Physical Health – Policy and Programming Brief, Facilitated by Dr. Nalika Gunewardena, Care International Sri Lanka, Colombo.*

- *CARE International / Family Planning Association (2013) Working with Youth to Prevent Violence against Women and Girls – Policy and Programming Brief, Facilitated by Prabhu Deepan, Care International Sri Lanka, Colombo.*

Chodorow, Nancy (1978) Reproducing Mothering, University of California Press, Berkeley.

Code of Conduct and Procedures to Address Sexual Harassment in the Workplace – A Guideline (2013) International Labour Organization / Employers Federation of Ceylon, Colombo.

Connell, R W (1987) Gender and Power, Stanford University Press, Stanford.

Fernando, Asvini D & Karunasekera Wasantha (2009) "Juvenile Victimisation in a Group of Young Sri Lankan Adults", Ceylon Medical Journal Vol. 54, No 3: 80 – 84.

GBC Health (2011) Business and Gender-based Violence: Why it Matters, Issue Brief, November 2011 http://www.gbchealth.org/system/documents/category_1/363/Gender%20Based%20 Violence%20Issue%20Brief.pdf?1345232726

Gunawardena Nalika, Weerasinghe Manuj, Rajapaksa Lalini, Wijesekara Pabasi, and Chathurangana, P.W.P. (2011) "Romance, sex and coercion: insights into undergraduate relationships", Sri Lankan Journal of Psychiatry, Vol. 2 No. 2: 54 – 59.

Guneratne, Camena (2013 / 2014) "Sexual and Gender-based Violence with Special Reference to Higher Educational Institutions", presentation made at the National Consultative Workshop on Preventing Sexual and Gender-based Violence in Universities on 16th January 2014 at the Taj Samudra Hotel in Colombo.

Haslanger, Sally (1995) "Ontology and Social Construction", Philosophical Topics, 23: 95–125.

Heise, L. (1994) 'Violence Against Women: The Hidden Health Burden - World Bank Discussion Paper' The World Bank, Washington. D.C.

International Labour Organisation (2013) "Maximising Benefits" Ensuring Equality in Human Resource Development, ILO, Sri Lanka.

International Labour Organization / Employers Federation of Ceylon (2005) Guidelines for Company Policy on Gender Equity / Equality, ILO / EFC, Colombo.

Jayasundere, Ramani (2012) Voices of Victims – Case Stories of Domestic Violence Victims, Women in Need, Colombo.

Jayasundere, Ramani (2009) 'Understanding Gendered Violence against Women in Sri Lanka', A Background Paper for Women Defining Peace, Women Defining Peace, http://assets.wusc.ca/ Website/Programs/WDP/backgroundPaper.pdf.

Kimmel, Michael (2000) The Gendered Society, New York, Oxford University Press.

MacKinnon, Catherine (2006, "Difference and Dominance", in Theorizing Feminisms, E. Hackett and S. Haslanger (eds.), Oxford: Oxford University Press.

Morley, Louise (1999) Organising Feminisms – The Micropolitics of the Academy, New York, St. Martin's Press.

National Union of Students (NUS) (undated) Hidden Masks – A Study of Women Students' Experiences of Sexual Harassment, Stalking, Violence and Sexual Assault, NUS_hidden_marks_ report_2nd_edition_web

Jeniffer Perera, SD Abeynayake and DP Galabada (2006) "Gender-based Harassment among Medical Students", Proceedings of the 10th National Convention on Women's Studies, CENWOR, 2nd – 6th April.

Sri Lanka Medical Association Colombo (2011) Review of Research Evidence on Gender-based Violence (GBV) in Sri Lanka (second edition) http://whosrilanka.healthrepository.org/ bitstream/123456789/434/1/GBV.pdf

University Grants Commission India (2013) Saksham – Measures for Ensuring the Safety of Women and Programs for Gender Sensitization on Campuses, New Delhi. 13 India SAKSHAM-BOOK.pdf

University Grants Commission Sri Lanka (2010) Circular No 919, "Guidelines to be Introduced to Curb the Menace of Ragging in the Universities or higher Education institutions (HEIS)" 15th January 2010 http://www.ugc.ac.lk/attachments/706_Circular919e.pdf

UN Declaration on the Elimination of Violence Against Women (1993) http://www.un.org/documents/ga/res/48/a48r104.htm

West, Candace, and Don H. Zimmerman (1987) "Doing Gender", Gender and Society 1 (2): 125–151.

Wickramasinghe, Maithree, (2012) Towards Gender Equity / Equality: A Scan of Gender Sensitive Laws, Policies and Programs in Sri Lanka, International Labour Organization, Colombo.

Wickramasinghe, Maithree, and Jayatillake, Wijaya, (2006) Beyond Glass Ceilings and Brick Walls – Gender at the Workplace, International Labour Organization, http://www.ilo.org/public//english/region/asro/colombo/downloads/publications/beyond.pdf

Wijayatilake, Kamalini and Zackariya, Faizun (2001) Sexual Harassment at Work – Sri Lanka Study - With a Focus on the Plantation Sector, ILO, Colombo.

Wijayatilake, Kamalini (2004) Study on Sexual and Gender-based Violence in Selected Locations in Sri Lanka, Centre for Women's Research, Colombo.

Young Kate (1988) Towards a Theory of the Social Relations of Gender, Institute of Development Studies, (monograph).

Annexure II : Participants at the Consultative Workshops

National Consultative Workshop (16th of January 2014)

1. Dr. S. Jeyasankar - Eastern University
2. Mr. C Sasitharan - Eastern University
3. Mr. M.A.M. Sameem - Southeastern University
4. Ms. Naleefa - Southeastern University
5. Prof. Carmen Wickramagamage – University of Peradeniya
6. Prof. Indira Silva - University of Peradeniya
7. Prof. Navarathna Bandara - University of Peradeniya
8. Dr. Nayana Wijayawardhane - University of Peradeniya
9. Ms. Samudrika Herath - University of Peradeniya
10. Prof. Sarath Amarasinghe - University of Ruhuna
11. Dr. Romanie Fernando – Rajarata University
12. Dr. Faiz Marikar - Rajarata University
13. Dr. Nimalakith Samarakoon – Sabaragamuwa University
14. Dr. Enoka Kudavidanage - Sabaragamuwa University
15. Dr. Chamila jayasinghe – Wayamba University
16. Dr. K. Yakandawala – Wayamba University
17. Dr. Nishadini Peiris - Uwa Wellassa University
18. Prof. Yasanjali Jayathilake – University of Sri Jayawardenapura
19. Dr. Sanjaya Hulathduwa – University of Sri Jayawardenapura
20. Prof. M.W. Jayasundara – University of Sri Jayawardenapura
21. Dr. Shiromi Karunaratne – University of Mortuwa
22. Mr. Chandraguptha Thenuwara – University of Visual and Performing Arts
23. Prof. Neloufer de Mel – University of Colombo
24. Prof. Jennifer Perera – University of Colombo
25. Dr. Shermal Wijayawardhena – University of Colombo
26. Ms. Dinesha Samararatne – University of Colombo
27. Prof. Camena Guneratne – Open University
28. Dr. Harshana Rambukwella – Open University
29. Ms. Kanchana Bullumulle – Open University
30. Prof. Mangalika Hettiarachchi – University of Kelaniya
31. Dr. Anusha Edirisinghe – University of Kelaniya
32. Dr. Anuruddhi Edirisinghe – University of Kelaniya
33. Mr. Anton Pushparaj – University of Kelaniya
34. Ms W.A.S.Werakkody – University of Kelaniya
35. Dr. Ganesan Mahesan - National Institute of Mental Health
36. Ms. Chamathya Fernando – Girl Guides Association of Sri Lanka
37. Ms. Setavya Mudalige – Girl Guides Association of Sri Lanka

Consultative Workshop at the Eastern University (26th of March 2014)

1. Dr. Anushiya Senathiraja - Southeastern University
2. Ms. Salfiya Ummah - Southeastern University
3. Prof. (Mrs.) T. Mahendran - Eastern University
4. Dr. (Mrs.) Harris - Eastern University
5. Mrs. K. Thirumarpan - Eastern University
6. Mrs. E. D. J. Prince - Eastern University
7. Mrs. R. Ragel - Eastern University
8. Mrs. F. B. Kennady - Eastern University
9. Mrs. S. Maheswaranathan - Eastern University
10. Mr. K. Pushpakaran - Eastern University
11. Prof. A. Murugathas - Eastern University
12. Mrs. R.V. Francis - Eastern University
13. Dr. (Mrs.) N. Mariyasandanam Eastern University
14. Ms. P. Gowry - Eastern University
15. Dr. K. Kartheepan - Eastern University
16. Dr. Sarjoon - Eastern University
17. Ms. Sasi Alakacoon - Eastern University
18. Mr. N. Premnishanthan - Eastern University
19. Mr. V. Sumanraj - Eastern University
20. Ms. K. Shiyamalaanky - Eastern University
21. Ms. M. Lavanya - Eastern University
22. Mr. V. Vivanantharasa - Eastern University
23. Mr. S. Sathiskumar - Eastern University
24. Mr. S. Rajakumar - Eastern University
25. Mrs. G. Navirathan - Eastern University
26. Mrs. M. S. J. Mumthaj Sameem - Eastern University
27. Mr. M. Satheesh - Eastern University
28. Mr. S. Retnaraj - Eastern University
29. Mrs. S. Pathiraja - Eastern University
30. Mrs. T. Sathiyajith - Eastern University
31. Dr. S. Jeyasankar - Eastern University
32. Ms. K. Niroshinidevi - Eastern University
33. Ms. K. Kalaimahal - Eastern University
34. Dr. Ms. Punnaiyah - Eastern University

Consultative Workshop at the University of Kelaniya (6th of November 2013)

1. Dr. P.M.C. Thilakaratne – Faculty of Commerce & Management
2. Ms. G. K. Rathnayake - Faculty of Commerce & Management
3. Mr. Aruna Keerthi Gamage - Faculty of Humanities
4. Ms. U.L.T.P. Gunasekare - Faculty of Commerce & Management
5. M.P.L.R. Marasinghe - Faculty of Medicine
6. Ms. H. M.S. V. Silva - Faculty of Commerce & Management
7. Dr. K. K. K. R. Perera - Faculty of Science
8. Dr. Nilanthi Jayathilake - Faculty of Science
9. Ms. Thilini Meegaswatta - Faculty of Humanities
10. Ms. R. K. N. D. Darshani - Faculty of Commerce & Management
11. Ms. Dinali Fernando - Faculty of Humanities
12. Ms. R.A. D. P. Ranaweera - Faculty of Social Sciences
13. Ms. R. P. Indika Chandramali - Faculty of Social Sciences
14. Ms. W. A. W.L. Wickramaarachchi - Faculty of Social Sciences
15. Ms. E.R.H. Harsha Pabalu - Faculty of Social Sciences
16. Ms. Wasanthi Geethika Waniganeththi - Faculty of Social Sciences
17. Ms. P.P. D.N. Kumari - Faculty of Social Sciences
18. W.M.M. Senani Werake - Faculty of Social Sciences
19. Professor Indra Kamani Jayasekara - Faculty of Humanities
20. Professor W.M. Wijerathne - Faculty of Humanities
21. Ms. Shyamani Hettiarachchi - Faculty of Medical Science

22. Mr. Tharindu Dananjaya Weerasinghe - Commerce and Management
23. Ms. Sabreena Niles - Faculty of Humanities
24. Mr. Hasitha Pathirana - Faculty of Humanities
25. T.A. Pushparajah - Faculty of Humanities
26. Ms. Dilini Walisundara - University of Sri Jayawardenapura
27. Ms. Deepathi Sririwardena - University of Sri Jayawardenapura
28. Dr. Selvy Thiruchandran - WERC
29. Ms. Chulani Kodikara - ICES
30. Ms. Manoja Liyanaarachchi - CGSUK
31. Ms. Vidya Perera - Royal Norwegian Embassy .
32. Mr. J.K. Sudheera

"I welcome this initiative by academics to address the persistent problem of sexual and gender-based violence in Sri Lankan universities and encourage university stakeholders to adopt the measures aimed at preventing and addressing SGBV so as to ensure that universities are safe spaces for students and staff."

Professor Mohan de Silva, Chairperson,
University Grants Commission of Sri Lanka

"The Federation of University Teachers' Associations acknowledges the importance of the issue of sexual and gender-based violence in our universities and pledges support for the measures proposed in this document to address SGBV in the university system."

The Federation of University Teachers' Associations

"As a senior academic having served in the university system in Sri Lanka for nearly 35 years before my retirement in January this year, I fully endorse the contents of the document and be assured that I would be happy to be a partner in actions to be taken to prevent such incidents in Universities in Sri Lanka."

Senior Professor Sarath Amunugama,
Former Vice Chancellor
University of Kelaniya

University
Grants Commission

FEDERATION OF UNIVERSITY TEACHERS' ASSOCIATIONS

Federation of
University Teachers'
Associations

care

CARE INTERNATIONAL SRI LANKA
No. 73, Isipathana Mawatha,
Colombo 05, Sri Lanka.
Tel: +94 115 399 299 Fax : +94 112 583 721
srilanka@co.care.org
www.care.lk
ISBN 978-955-1138-07-3

ISBN 978-955-1138-07-3